

Capellans responsables de portar l'Evangeli als racons més amagats

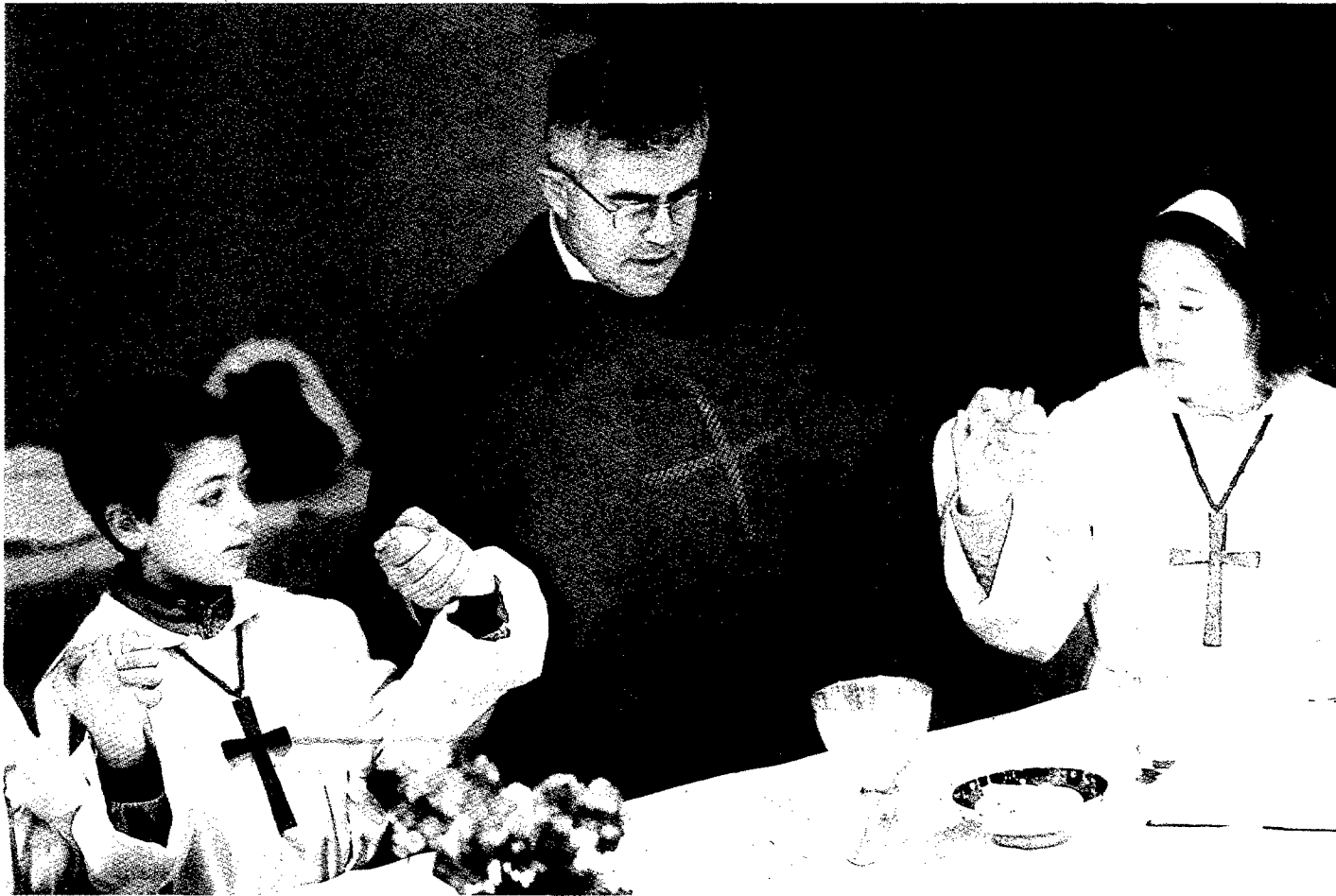

Foto: Josep Masip

Responsables de portar l'Evangeli als racons més amagats

La crisi de vocacions fa que cada cop hi hagi més rectors responsables de moltes parròquies. En el reportatge que us oferim amb motiu del Dia del Seminari, es recull el testimoni de diversos mossens d'arreu de Catalunya. En molts casos se'ls multiplica la feina, i no poden atendre els fidels com els agradaria. La solució passa per un laïcat profund i adult capaç d'assumir més responsabilitats.

Pàgines 5, 6 i 13

L'eutanàsia, perill per als més febles

Decisions mèdiques al voltant de la mort és el motiu conductor d'una trobada que, organitzada per Metges Cristians de Catalunya, té lloc el 20 de març a l'Hospital General de Catalunya. «L'objectiu és aportar una mica de llum des de l'humanisme cristià a qüestions com l'eutanàsia, l'acarnissament terapèutic o la pastoral sacramental», explica Josep M. Simó, president de Metges Cristians de Catalunya amb qui hem conversat d'aquests temes, juntament amb Josep M. Forcada, delegat diocesà de Pastoral de la Salut de l'arquebisbat de Barcelona. També ens fem ressò de les opinions del teòleg Gaspar Mora que defensa el millor tractament humà i mèdic per atendre els malalts terminals.

La contundència d'aquests testimonis ens fa reflexionar sobre l'eutanàsia que, si es legalitzés, podria facilitar assassinats o testaments vitals falsificats.

Pàgines 18 i 28

40 milions de pelegrins a Espanya pel Gran Jubileu

Els santuaris de tot Espanya poden rebre aquesta allau de pelegrins, segons dades facilitades pel Dr. Joaquim Martín Abad, director del Comitè pel Jubileu de l'any 2000. Aquestes xifres es van donar a

conèixer en la XX Trobada de Rectors de Santuaris de Catalunya i Balears, que es va celebrar al santuari del Sant Crist de Balaguer els dies 8 i 9 de març.

Pàgina 17

Foto: Dani Codina

La catedral de Barcelona, 700 anys d'història

La seu gòtica barcelonina porta gairebé un any de celebracions des que el 30 d'abril de l'any passat es va commemorar el 700 aniversari de la col·locació de la primera pedra. Us oferim un reportatge gràfic que us descobrirà belles imatges de la catedral, algunes d'insòlites que

de ben segur seran un bonic record d'aquesta efemèride. *Catalunya Cristiana* està preparant reportatges gràfics de les catedrals de Tarragona, Girona i Lleida per a aquest estiu.

Pàgines 20 i 21

Sumari

Obert el procés de beatificació de Teresa de Calcuta

Preparatius del viatge del Papa a l'Iraq

Pag 25 Francesc Riera proposa espais de pregària

Pag 28 Jornada del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques

«Mar de claror» arriba al programa 100

Editorial

Falten segadors

Cada any, al voltant de Sant Josep, el Dia del Seminari introdueix una reflexió que, partint d'una realitat molt concreta, arriba al fons de la nostra identitat eclesial. La realitat és la disminució de les vocacions sacerdotals, aquí i en el conjunt del món occidental. Això es tradueix en un sentiment de frustració que experimenten molts catòlics: petites feligresies de poble que se senten poc o molt abandonades..., parròquies de ciutat que reclamen, sense gaire esperança, l'antiga figura del vicari jove, contrapunt renovador en altres temps i protagonista del diàleg amb les noves generacions. El fons de la qüestió és la feblesa d'unes comunitats que es troben sense els efectius necessaris no tan sols per emprendre iniciatives d'evangelització cap enfora de l'Església, sinó també per a una atenció pastoral adequada dels creients practicants.

És aquesta feblesa i la manera de superar-la allò que ens cal plantejar-nos el Dia del Seminari. Potser podríem dir que tenim el nombre de sacerdots que ens mereixem... En aquesta perspectiva, el tema de les vocacions deixa de ser un problema particular i esdevé el símptoma d'una crisi més ampla. El Dia del Seminari ens obre, així, a una revisió sobre la vigoria de la nostra fe, sobre la seva presència real en l'ambient familiar, sobre la joia i l'escalf del nostre diàleg interior de creients en Jesucrist, sobre el testimoniatge incitador de les comunitats i dels seus pastors...

Serà bo que el Dia del Seminari susciti en nosaltres aquesta reflexió àmplia, en el marc de la conversió quaresmal. Però cal que ens porti també a l'especificitat del tema vocacional. L'orientació ens la dóna aquest text de l'evangelista Lluc: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors» (Lc 10:2).

Observem en el text esmentat que el Senyor ens demana, en primer lloc, un canvi de perspectiva: nosaltres tendim a pensar que en una societat secularitzada no hi ha *demanda* pastoral. En realitat la demanda hi és, però només l'anirem descobrint a mesura que surtin segadors. En segon lloc, ens invita a pregar al Pare, l'amo dels sembrats. És Ell qui pot fer néixer en nosaltres actituds noves, actituds evangèliques. És Ell i només Ell qui dóna, alhora, la crida i la força per seguir-la. «Concediu-nos —li demanem aquests dies— pastors segons el vostre cor; beneïu els seminaristes, i feu que no manquin a l'Església infants i joves que segueixin la vocació sacerdotal.»

Sumari

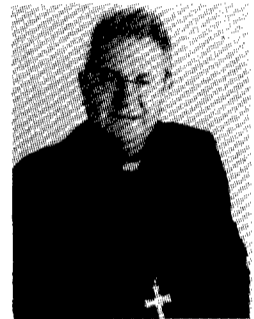
7

Obert el procés de beatificació de Teresa de Calcuta

8

Preparatiu del viatge del Papa a l'Iraq

23

Mons. Salinas presideix la Subcomissió Episcopal de Catequesi

25

Francesc Riera proposa espais de pregària

30

«Mar de claror» arriba al programa 100

CATALUNYA CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, *ANDALUSIA i MADRID*; Miriam Díez, *GIRONA*; Jordi Curcó, *LLEIDA*; Jean Pierre Denis, *PARÍS*; Lluís Serra, *ROMA*; Guillem Ferrer, *SES ILLES*; Antoni Mirabet, *SEU D'URGELL*; Albert Muntada, *SOLSONA*; Joan Boronat i Guillem Soler, *TARRAGONA*; Joaquim Blanc, *TORTOSA*

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció: C/ Puiggarrí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.
Resta d'Europa: 21.684 ptes.
Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.
Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

L'Índia: religió, castes, educació (i II)

El segon estat més poblat del món rere la Xina, l'Índia (més de 900 milions d'habitants), protagonitza una extensa i intensa persecució dels 23 milions de cristians (dues tercers parts dels quals són catòlics) des de l'arribada al poder el març de l'any passat del Bharatiya Janata Party (BJP), el partit nacionalista hindú. Des de fa un any els cristians han passat a ser la minoria favorita dels extremistes hindús per eliminar-la, sobrepasant la seva tradicional dèria contra els musulmans. En els últims mesos s'han produït més de cent trenta atacs que van des de la simple escridassada als qui estan resant fins a l'incendi d'esglésies, passant per la violació de quatre religioses, a l'estat de Madhya Pradesh, el saqueig d'esglésies, a l'estat de Bihar, el copejament dels fidels durant la missa, a l'estat de Maharashtra, i la crema de Bíblies, a l'estat de Gujarat. Segons el Fòrum cristià pels drets de l'home, durant el 1998 s'han produït més atacs contra els cristians que durant els cinquanta anys precedents. La violència va culminar el 23 de gener passat quan un centenar d'extremistes hindús va cremar vius dins del seu cotxe un missioner protestant i els seus dos fills petits, a l'estat d'Orissa.

El primer ministre, Atal Behari Vajpayee, ha condemnat les violències i ha fet crides a la tolerància religiosa però la seva postura moderada és minoritària dins del seu partit, el BJP. També en aquest cas es dona una connexió entre nacionalisme ferotge (indi) i religió (hindú), amb un component de xenofòbia (rebuig a les altres cultures que no siguin la pròpia). Els extremistes hindús veuen en els cristians una comunitat rica i influent, amb connexions internacionals i controlada pel Vaticà. El líder del Consell Mundial Hindú, grup violent aliat del governamental BJP, afirma: «Els cristians són elements antinacionals, finançats per la CIA per dividir l'Índia i convertir els hindús per

la força.» De fet, el cristianisme va arribar a l'Índia de la mà de sant Tomàs, l'apòstol, 54 anys després del naixement de Crist.

Els fonamentalistes hindús acusen els sacerdots de forçar els hindús a convertir-se al cristianisme, oferint arròs als camperols ignorants i pobres. Ara bé, les xifres indiquen que el 1990 els cristians indis eren el 2,8% de la població i avui dia són el 2,4%. Els extremistes van arribar a acusar la mare Teresa de Calcuta de convertir els qui donava refugi en el seu orfenat.

Escoles per als rics, però no per als pobres

La realitat, rere les paraules, és que els fonamentalistes hindús volen destruir la influència que exerceixen els cristians a través de les seves institucions. Tenen el 25% de les escoles i hospitals de l'Índia. I, sobretot, volen posar fi a la tasca que els sacerdots estan efectuant entre els més desvalguts, els més pobres. Els missioners, a més de curar les malalties i ensenyar a llegir als que no tenen res més que fam i pobresa, els eduquen, és a dir, els donen consciència dels seus drets i, en conseqüència, els cristians estan dinamitant el sistema de castes tradicional i consubstancial amb la religió hindú. Això situa contra els cristians els grans propietaris agraris, els membres de les castes altes i tots els que volen seguir gaudint d'una mà d'obra abundant, inculta i dòcil. El fet contradictori és que les classes dirigents envien els seus fills a les escoles catòliques perquè són les millors. Com diu un líder local de l'extremista Consell Mundial Hindú: «Que els cristians tinguin les seves escoles d'elit a les ciutats està molt bé. Però que no eduquin els camperols!»

Les 15.000 escoles catòliques de l'Índia tenen 4,8

milions d'estudiants i cal sumar-hi els 5.000 col·legis dels protestants. En aquestes escoles s'han educat tant el líder comunista i primer ministre de l'estat de Bengala Occidental com gran part dels dirigents nacionalistes hindús, així com la filla de Sonia Gandhi, la president del Partit del Congrés, el principal de l'oposició.

Durant molts anys l'església va seguir les pautes de la cultura-religió hinduista i sols els bramans (casta alta) podien ser ordenats sacerdots, com en la religió hindú, però des de fa quinze anys les coses han canviat tot i que avui dia encara el 75% dels catòlics són intocables, la casta més baixa, i solament el 5% dels capellans són intocables i al sud del país les diferents castes no prenen juntes la comunió, segons explica el setmanari francès *Le Point* en un reportatge del mes de febrer passat.

Fet i fet la diversitat cultural i religiosa de l'Índia apareix avui més amenaçada que mai pels extremistes hindús. Cal recordar que el BJP va guanyar les eleccions legislatives de l'any passat amb l'eslògan: «Una nació, un poble, una cultura.» Aquesta cançó ja ens la coneixem els que vivim a l'Estat espanyol. De fet, ens la canten cada dia.

Un intent de visió global ens portaria a constatar que diverses causes (fanatisme religiós de musulmans o hindús, l'existència de minories ètniques o nacionals, ultranacionalismes que s'identifiquen amb una religió, problemes econòmics i socials, cultures contraposades...) ens porten a un mateix resultat: els estats de pes demogràfic més gran i de major extensió territorial del continent asiàtic estan desenvolupant una política de cacera de cristians. L'avenç constant i progressiu arreu del món de la cultura dels drets humans acabarà posant fi a aquesta situació.

Antoni Reig

Periodista i professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

Ajudar els pobres, anul·lar el deute

El 1994 el Papa, en una missiva sobre la preparació del nou mil·lenni, va proclamar l'any 2000 com a any de jubileu i va expressar el desig d'«una reducció important, o un perdó total, del deute que pesa sobre el destí de nombroses nacions». El 1997 un seguit d'associacions cristianes, com Christian Aid de la Gran Bretanya, van iniciar una campanya internacional dita Coalició Jubileu 2000,

que ha estat seguida per tot un estol d'organitzacions laiques, que demana l'anul·lació del deute públic dels quaranta un estats més pobres del món, en els quals viuen 1.000 milions de persones. A França, la Gran Bretanya, Alemanya, l'Estat espanyol, el Canadà i diversos estats africans i sud-americans organitzacions catòliques, protestants i laiques desenvolupen una campanya durant els mesos de febrer, març

i abril destinada a obtenir de les autoritats respectives l'anul·lació del deute. El seguit d'actuacions i mobilitzacions està previst que culmini el pròxim 19 de juny a la ciutat alemanya de Colònia, durant la celebració de la reunió cimera del G7 (els set estats més rics del món: els Estats Units, el Japó, Alemanya, França, la Gran Bretanya, Itàlia i Canadà), amb una reunió de 100.000 persones i l'entrega d'una petició amb vint milions de signatures per anul·lar el deute dels estats més pobres.

Els promotors d'aquestes campanyes denuncien les condicions dels préstecs als estats pobres que són negociats entre els dirigents estatals i els prestadors sense cap mena de transparència i que de fet en moltes ocasions serveixen per a l'enriquiment personal dels dirigents i per alimentar i estendre la corrupció imperant. Quan el deute esdevé impagable intervé l'FMI (Fons Monetari Internacional) imposant programes d'ajustament que es tradueixen en retalls a les despeses de sanitat, educació, destruir llocs de treball, privatitzar empreses públiques i devaluar la moneda. Les conseqüències les paguen els pobles afectats (no els seus dirigents corruptes), que veuen com es dediquen més diners a pagar deutes endarrerits que no pas a sanitat o educació.

El perdó del deute amb motiu de l'any 2000 no serviria de res (en pocs anys es reproduiria el problema) si no anés acom-

panyat de mesures a favor del que les ONG (Organitzacions No Governamentals) denominen «economia solidària», que suposa la definició d'un dret internacional que regeixi el deute, l'establiment d'una cort d'arbitratge, un reforçament de la lluita contra la corrupció i el robatori de diners públics per part dels dirigents corruptes així com la reforma de les institucions financeres internacionals per reorientar la seva actuació vers un desenvolupament durable. (A.R.)

Humor

Caritas
Diocesana de
Barcelona

QUÈ ÉS, QUÈ FA.

TEL. 93 301 35 50

e-mail: cdbarcelona@caritas-espa.org

Capellans tot terreny

■ Cada vegada hi ha més rectors responsables de diverses parròquies

La crisi de vocacions fa que cada cop augmentin els mossens que tenen al seu càrrec la responsabilitat de portar l'Evangelí a més d'una comunitat parroquial. Això provoca que a aquests capellans se'ls multipliquin les tasques i que no

puguin atendre els fidels com els agradaria. Per aquest motiu s'han de plantejar solucions que possibilitin que sobretot en els racons més amagats no hi deixi d'arribar la paraula de Déu. Una de les sortides més viables que es proposa és la de

donar més responsabilitats als laics. En aquest reportatge, pensat amb motiu de la celebració del Dia del Seminari, es recull el testimoni de rectors encarregats de diverses parròquies i es fa una mirada al futur d'aquestes comunitats.

És diumenge. Són les 10 del matí. Mn. Joan acaba de dir missa a l'església d'un petit poblet de muntanya. Li agradaria quedar-se a parlar una estona amb els feligresos que l'han acompanyat a l'eucaristia però li és impossible perquè a les 11 ha de tornar a dir missa en una vila a mitja hora de camí i la carretera no està en gaire bon estat. Per tant, no pot perdre ni un minut. Surt corrents, agafa el 4x4 i reprèn de nou la marxa. La imatge del rector que els diumenges va d'un poble cap a un altre per celebrar l'eucaristia és cada vegada més habitual i encara ho serà més si no es troba alguna sortida a la crisi de vocacions que hi ha.

El delegat de Pastoral de Pobles i Comarques de la diòcesi de Barcelona, Jaume

Dantí, comenta que «cada vegada és més difícil que un rector només tingui al seu càrrec una única parròquia. Hi ha menys capellans i tenen una mitjana d'edat cada cop més elevada». Per fer front a aquesta manca de rectors, fa uns anys al bisbat d'Urgell es van ordenar una sèrie de sacerdots procedents de Colòmbia que, després de fer un gran esforç d'inculturació, avui dia ja prediquen en català, segons diu Mn. Antoni Mirabet, capellà de 25 poblets de l'Alt Urgell agregats a set parròquies.

Aquesta mancança fa que un mateix capellà hagi de fer arribar la paraula de Déu a més d'una comunitat parroquial. Aquest fet comporta una sèrie d'inconvenients ja sigui pel temps que s'inverteix en els desplaçaments com en alguns casos

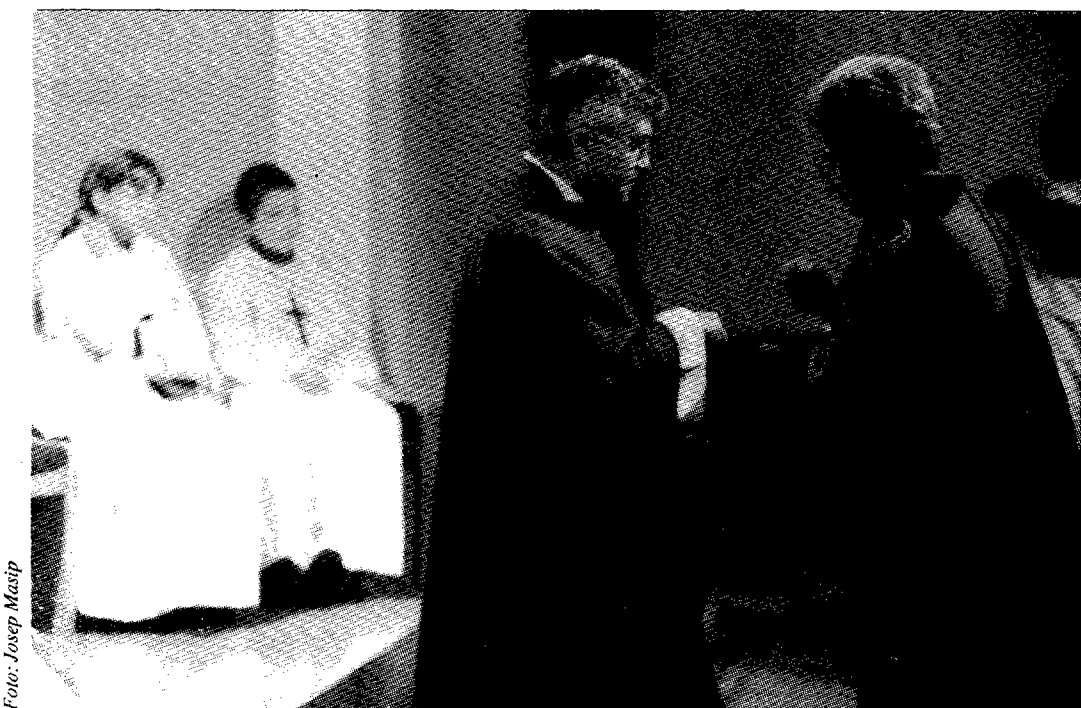
pel mal estat de les vies de comunicació, que cap al Pirineu a l'hivern empitjora per les nevades. Mn. Mirabet explica que «en algunes ocasions, per dir una missa de 40 minuts trigo una hora d'anada i una de tornada ja que la població està molt dispersa. Els camins han millorat molt però encara hi ha deficiències i em veig obligat a anar amb un 4x4. La situació s'agreuja a l'hivern a causa de la neu i del gel. Algunes vegades he posat en perill la meua integritat física».

Mn. Vicenç Alfonso, rector de cinc comunitats parroquials de la diòcesi de Lleida, destaca a més d'aquestes dues dificultats el fet que el capellà no visqui a la parròquia. «La no-presència permanent del mossèn és un problema per als feligre-

sos», afirma. Un altre factor que assenyalen alguns responsables de parròquies consultats és l'envelliment de la població. Mn. Manel Borges, encarregat de quatre comunitats del bisbat de Tarragona, comenta que en alguns pobles «la gent que hi resideix ja té una certa edat i com és lògic no té la mateixa empenta que els més joves». Mn. Borges també reclama el paper dels laics dins de l'Església.

Donar més responsabilitats als seglars és un aspecte que remarquen totes les veus consultades. Mn. Alfonso opina que l'Església ha de ser «més dialogant i oberta, i deixar que els laics facin tasques que ara no fan. Hi ha d'haver un laicat més profund i adult capaç d'assumir responsabilitats».

(Continua a la pàg. 6)

Mn. Josep Casanova durant la celebració de l'eucaristia del diumenge.

Apostar per la pastoral rural

L'evangelització als pobles és un tema que s'ha tractat des de diversos àmbits. Hi ha la JARC i el Moviment de Cristians de Pobles i Comarques, que es dediquen a l'impuls de la vida cristiana en municipis de diverses diòcesis catalanes. Fins a l'any passat existia el Departament de Pastoral Rural del Centre d'Estudis de Pastoral (CEP), una plataforma, integrada per capellans i algun laic, dedicada a reflexionar sobre el treball pastoral a les viles. Aquest departament va deixar de funcionar perquè s'hauria de reestructurar d'acord amb la resolució 22 del Concili de la Tarraconense on es diu que s'ha de «constituir un equip de treball interdiocesà amb l'objectiu d'elaborar un projecte de pastoral rural».

Des de l'any 1994 funciona a la diòcesi de Barcelona la Delegació de Pastoral de Pobles i Comarques que es dedica a vetllar pel laicat, que cada vegada ha d'esdevenir més responsable i compromès. Els seglars tenen un paper molt important en la difusió de la fe en aquests pobles i s'aposta perquè cada vegada adquireixin més responsabilitats. Al bisbat de Vic també s'està engegant el projecte de creació d'una delegació que continuï la mateixa línia que aquesta de Barcelona. De fet s'ha constituït una gestora que està realitzant els primers passos per fer realitat la iniciativa.

CASA D'ESPIRITUALITAT DEL SANTUARI D'EL MIRACLE

De tant en tant és bó, necessari i enriquidor dedicar uns dies de recés a pensar i meditar sobre el nostre matrimoni i sobre Déu que ens estima, en un ambient de silenci, de reflexió i de pregària

Per a Matrimonis!! Abril, del 16 al 18

Recés de Cap de Setmana

Director:
P. Jordi Castanyer, monjo

Durant l'any, més de 250 matrimonis joves i grans, en grup o individualment han participat en les activitats de la Casa. Nombrosos matrimonis venen individualment a la Casa d'Espiritualitat, cercant un ambient de silenci i recolliment. Molts busquen consells i orientació. La comunitat dels monjos benedictins sempre és a punt per atendre les seves necessitats espirituals.

SERVEIS PÚBLICS D'ACCÉS AL MIRACLE:

- Des de Barcelona i Lleida: Alsina Graells, fins a Solsona.
- Des de Manresa: T.R.A.G, S.A., fins a Solsona
- Des de Solsona a El Miracle, 12 Km: la Casa pot enviar un taxi per als qui ho desitgin.

PER A INFORMACIÓ, INSCRIPCIONS I RESERVES:

CASA D'ESPIRITUALITAT
Tel: 973 48 00 45
Fax: 973 48 02 43
25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

(Ve de la pàg. 5)

tats». Mn. Josep Casanova, rector de dues comunitats del bisbat de Barcelona, es manifesta en aquesta mateixa línia i afegeix que si bé els preveres «hem de tenir més confiança en els seglars aquests també han de voler formar-se en la fe catòlica d'una manera sòlida i treballar conjuntament amb els capellans».

Jaume Dantí diu que, tot i que s'ha avançat, a vegades «costa que alguns rectors acceptin compartir algunes de les seves responsabilitats» i afegeix que des de la Delegació de Pastoral de Pobles i Comarques «s'intenta que cada cop hi hagi seglars més compromesos i amb formació, que es dediquin a portar a terme una tasca evangelitzadora important». A més de potenciar el laicat, tots els responsables de parròquies entrevistats destaquen i valoren l'ajuda que reben dels seglars a l'hora de realitzar diverses activitats com la catequesi o preparar l'eucaristia.

Una fe més tradicional i familiar

En aquestes petites parròquies, moltes de les quals subsisteixen de l'agricultura i de la ramaderia i on l'envelliment de la població és un problema important, la fe es viu d'una manera més tradicional, tothom es coneix i el contacte entre el capellà i els feligresos és més directe i familiar. Mn. Joan Enric Reverté, rector de tres parròquies de la diòcesi de Tortosa, explica que «les relacions humanes són més fluïdes. El capellà coneix i participa en les penes i alegries dels parroquians. Això és un avantatge. En canvi, és un inconvenient que la gent se sent aïllada i hi ha poc contacte entre feligresos de comunitats veïnes. Aquest és un aspecte important a tenir en compte ja que d'aquesta manera s'enriquiria la fe de cada persona».

Mn. Sebastià Congost, responsable de vuit parròquies del bisbat de Girona, opina que la religiositat en aquest petits indrets es viu d'una forma «més tradicional, arrelada i propera. La gent s'ajuda l'una a l'altra. A les ciutats això no passa. Les relacions són més impersonals». En aquest mateix sentit, Mn. Antoni Mirabet afegeix que és una fe «més profunda i sincera que influeix en els actes i les actituds de les persones. És una fe menys contrastada que la de les ciutats». El responsable de la Delegació de Pastoral de Pobles i Comarques ressalta el caràcter identificatiu entre la parròquia i els feligresos: «Als pobles, i sobretot als més petits, la parròquia és un element de referència i d'identificació. A més, la relació personal entre els creients és més estreta. El fet que tothom es conegui enforteix la dimensió comunitària de la fe.»

Mn. Josep Casanova, que abans de ser rector de dues comunitats del bisbat barcelonès va exercir com a capellà a la diòcesi de Toledo i en aquesta mateixa ciutat castellana, compara la manera de viure la fe a les viles i a les ciutats: «Les parròquies urbanes són més dinàmiques en el sentit que hi ha més gent per repartir-se les tasques, la mentalitat és més oberta i és més fàcil introduir canvis. Aquests aspectes són positius però també n'hi ha de negatius com l'anomiat, cosa que no passa als pobles. En aquests petits municipis un inconvenient són els respectes hu-

Mn. Eduard Ribera conversant amb feligresos a la sortida de la missa dominical.

mans, és a dir, el què diran, i una manera de pensar més encarcarada, tot i que aquest aspecte no es pot generalitzar.»

La missa del diumenge en aquestes petites parròquies adquireix no tan sols una dimensió religiosa sinó també social. «És un punt de reunió, de trobada. Es converteix en una festa», segons explica Mn. Joan Enric Reverté. Mn. Pere Sorinach, rector de deu parròquies de la diòcesi de Vic, afegeix que «després de la celebració de l'eucaristia es fa una petita tertúlia entre els feligresos». Mn. Casanova demana que es potenciï la missa del diumenge «perquè és molt important que un dia a la setmana la gent deixi les tasques que fa habitualment per estar amb Déu i compartir la fe amb altres germans».

Un dels problemes més importants que pateixen aquestes comunitats parroquials és la despoblació, ja que la gent marxa a viure a les ciutats del voltant. Però per a algunes d'aquestes persones el poble és el segon lloc de residència on van a passar el cap de setmana i les vacances. Mn. Reverté comenta que algunes d'aquestes persones «quan estan a la ciutat no van a missa però quan estan al poble sí perquè hi anaven de petits» i constata que en perío-

des de vacances augmenta el nombre de gent que assisteix a l'eucaristia. Respecte a aquest tema, Mn. Eduard Ribera, rector de quatre parròquies de la diòcesi de Solsona, matisa que «si la gent que va a passar el cap de setmana s'integra en la vida d'aquestes viles i és creient acostuma a anar a missa ja que l'església és el símbol més clar del poble».

Els aplecs de caire religiós en honor d'una Mare de Déu o d'un sant també són un punt de trobada important en què hi participa tothom, tant els que van a l'església com els que no, i on hi assisteixen residents de diverses poblacions. Mn. Borges, de la diòcesi de Tarragona, constata aquest fet: «En aquestes activitats de caire més popular hi va tothom, fins i tot els joves.» Mn. Casanova aconsella que «s'han d'aprofitar aquestes trobades religioses que tenen una vessant més social perquè aquella fe que està apagada reneixi i pugui impregnar tothom».

Futur incert

L'envelliment i la despoblació d'algunes d'aquestes petites parròquies, sobretot de les que estan més allunyades de

nuclis amb un nombre de població important, plantegen un futur poc optimista. La gent marxa cap a les ciutats i els que es queden són persones grans. Això fa difícil la dinamització de la vida religiosa en aquests llogarrets. Un altre factor a tenir en compte, comenten totes les veus consultades, és la dificultat d'apropar-se als joves. «La religió en els sectors juvenils —segons Mn. Eduard Ribera— està desprestigiada. S'hauria de fer alguna cosa per acostar-se als joves tot i que és complicat perquè tenen maneres de pensar bastant diverses. Potser un camí serien les organitzacions humanitàries, que actualment reben molt bona resposta per part del jovent.»

Per a alguns dels testimonis consultats la permanència d'aquestes comunitats parroqui-

als es troba a la corda fluixa. Mn. Pere Sorinach opina que aquestes parròquies «s'aniran tancant a mesura que es vagin despoblant i només es dirà missa puntualment i en determinades circumstàncies». Davant d'aquesta situació és urgent trobar una sortida i sembla que la millor és la de donar més responsabilitats als laics ja que els capellans és complicat que puguin arribar a tot arreu. Segons fonts del Gabinet d'Informació de l'Església de Catalunya el nombre de sacerdots que tenen responsabilitats sobre més d'una parròquia és la següent: a la diòcesi de Girona, 96; a la de Barcelona, 93; a la d'Urgell, 80; a la de Solsona, 72; a la de Vic, 55; a la de Tarragona, 41; a la de Tortosa, 37; i a la de Lleida, 27.

Mn. Joan Enric Reverté i Mn. Sebastià Congost coincideixen a afirmar que s'ha de fer un replantejament i aprofundir en el laicat perquè es puguin salvar aquestes comunitats parroquials. Jaume Dantí opina que el futur «no ha de passar per tancar aquestes petites parròquies sinó per mantenir-les amb una tasca compartida entre els seglars i els sacerdots».

Sandra Termes

L'Evangelí en els indrets petits

L'Església en el món rural està passant per una situació de canvi on conflueixen factors socials i pastorals. Aquest canvi ha afectat la vida del prevere rural. Des del punt de vista social, el procés de canvi té diverses causes. Entre les més importants podem destacar-ne dues: la tecnificació del camp, que va generar una emigració massiva i ha modificat les relacions humanes, i la mobilitat, que ha concentrat la vida econòmica i cultural dels pobles petits en els centres comarcals i també ha generat el turisme urbà de cap de setmana. Aquests canvis han transformat l'estructura familiar i les relacions socials en general. Des del punt de vista pastoral, el món rural viu el fenomen de la secularització, produït a les ciutats als anys setanta, que afecta d'una manera intensa i accelerada tothom, especialment, els joves.

A Catalunya ja fa anys que un grup de preveres i laics van copsar aquest procés de transformació sociocultural. Aquest conjunt de persones van cercar solucions pastorals mitjançant els equips arxiprestals de preveres, els moviments d'Acció Catòlica (la JARC i el Moviment de Pobles i Comarques) i la reflexió del Centre d'Estudis Pastorals (CEP).

Els criteris descoberts en aquest procés poden orientar l'acció pastoral de cara al futur. Entre aquests criteris acon-

guits cal subratllar l'atenció al procés de canvi socioeconòmic, cultural i religiós del medi rural i, al mateix temps, un diàleg permanent entre la vida i l'Evangelí; el treball en equip per compartir la reflexió sociològica i pastoral, potenciar l'ajuda interpersonal i fomentar la pastoral de conjunt; l'opció prioritària per un apostolat dels laics transformador de la realitat social a la llum de l'Evangelí, i la formació de seglars amb missió pastoral de cara a atendre les necessitats internes de les comunitats (catequesi, Càritas, celebració de la fe, etc.). En aquest apostolat dels laics és on poden germinar les vocacions sacerdotals i religioses necessàries per a l'Església.

La història de la pastoral a Catalunya reconeixrà la importància d'aquesta tasca realitzada pels capellans i els seglars. El Concili Provincial de la Tarraconense ja se'n va fer ressò i, entre d'altres, va aprovar la resolució 22 que assumeix plenament aquesta línia d'acció pastoral. És una proposta digna de tenir-la en compte.

Mn. Ramon Prat i Pons

Director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (Irel) i autor de *Rentar els peus. Diàlegs interiors postconciliaris*.

Vaticà

església en el món

Les drecceres de l'amor

■ Obert el procés de beatificació de la mare Teresa de Calcuta

ROMA.— La figura menuda d'Agnes Gonxha Bojaxhiu, embolicada en un sari hindú, amb els ulls penetrants i bondadosos enfonsats entre les arrugues del rostre, torna a ocupar els titulars dels diaris. Més coneguda universalment com a «mare Teresa de Calcuta», s'ha saltat les barreres de les normes sensates i prudents referents als processos de les causes.

El Servei d'Informació Vaticana comunicava així la notícia: «El Sant Pare ha concedit, a petició de l'arquebisbe de Calcuta, Henry Sebastian D'Souza, i de nombrosos prelats, que s'iniciï el procés diocesà de beatificació de la mare Teresa, dispensant de la norma (art. 9 de les *Normae servande*) que estableix iniciar el procés després de cinc anys de la mort de la Serventa de Déu.» Després de la dispensa, la Congregació per a les Causes dels Sants, amb data del 12 de desembre del 1998, ha autoritzat l'arquebisbe de Calcuta a iniciar el procés de beatificació. Ara correspon a Mons. Sebastian fer tots els actes preliminars per establir posteriorment el Tribunal que examinarà els textos i recollirà la documentació sobre la vida i les virtuts de Teresa de Calcuta.

Hi ha la convicció universal de la santedat de la mare Teresa de Calcuta. L'amor a Déu s'ha reflectit al llarg de la seva vida en una atenció sol·lícita i bondadosa cap als més pobres entre els pobres. Ha viscut en grau sublim aquesta dimensió essencial de l'Evangeli: «Els pobres seran evangelitzats.»

Lluita per la promoció

Els planificadors apunten sovint que cal afrontar els problemes des de la dimensió de les estructures a través de la promoció i no de l'assistència. El plantejament global és així més rigorós però queden dos punts que es perden en les taules dels despatxos: la motivació i l'atenció als casos singulars. La mare Teresa ha lluitat per la promoció, però en nom d'aquesta mai no ha deixat d'atendre en la mesura de les seves possibilitats les persones concretes, els rostres concrets, els malalts i els moribunds.

Admirar la mare Teresa no es pot

L'amor, motor de la mare Teresa de Calcuta.

reduir a la contemplació d'un mite. Va més enllà... apunta a lluitar per la causa que ella va lluitar. Ella no hi és, però la causa continua. Ho saben prou bé les Missioneres de la Caritat. Ara ningú no pot sortir a la foto amb la mare Teresa. No obstant això, els pobres més pobres continuen tenint necessitat d'atenció i estima, de menjar i d'allotjament.

La font de la seva motivació s'ha

trobat en l'amor. No ens ha d'estranyar el permís concedit pel Sant Pare, perquè per al amor no hi ha llei. És aquesta la clau de no sotmetre el seu procés a la norma de l'espera temporal. En definitiva, ara s'ha emprat en el seu procés el que ella sempre va viure en la seva existència: les drecceres de l'amor.

Lluís Serra

NORUEGA

El Papa, candidat al Nobel de la Pau

OSLO.— Joan Pau II figura entre els candidats al premi Nobel de la Pau d'enguany. A més del Papa, figuren a la llista de candidats el secretari general de l'ONU, Kofi Annan, el president nord-americà, Bill Clinton, i el rei Hussein de Jordània, recentment desaparegut. (APIC)

El paper de la premsa catòlica

ROMA.— El director de l'Oficina de Premsa del Vaticà, Joaquín Navarro-Valls, va impartir dues conferències durant l'assemblea nacional de la Unió Catòlica Llatinoamericana de Premsa, celebrada a l'Havana (Cuba). Navarro-Valls va assenyalar que l'Església s'interessa pels mitjans de comunicació des de la seva pròpia perspectiva i «considera aquesta activitat com un treball humà, un dret humà, un element de la cultura de la nostra època i un mitjà de transmissió de valors, és a dir, d'evangelització». Així mateix, va destacar que les publicacions d'Església «deixarien de ser premsa catòlica si cultivessin d'alguna manera una desatenció al marc històric en què passa la salvació de l'ésser humà. La raó de ser de la premsa catòlica és servir, posant a disposició dels altres les seves idees, els seus mitjans i els seus espais». (L.S.)

Preparant el Congrés Eucarístic Internacional

ROMA.— Del 18 al 25 de juny del 2000, Roma acollirà l'edició número 47 del Congrés Eucarístic Internacional amb el tema *Jesucrist únic Salvador del món, pa per a la nova vida*. El document base del Congrés recull que «l'Any Sant implica una forta presa de consciència del misteri eucarístic, centre de tota la vida de l'Església pelegrina en el temps, ja que no són esdeveniments separats, perquè l'un troba el seu significat a la llum de l'altre». El document es divideix en quatre parts: la primera reflexiona sobre el mandat de Jesús *Feu això en memòria meva*; la segona es refereix als signes del pa i del vi; la tercera, que porta per títol *Donat per vosaltres i per tots*, presenta l'Eucaristia com a do que «vivifica», «sense fronteres» i «exigeix responsabilitat». L'última part està dedicada a l'Eucaristia com a *Misteri de fe*. L'últim Congrés Eucarístic Internacional es va fer el 1997 a Polònia. (Zenit)

Aquest espai val 4.925 ptes.
+ 16% d'IVA.
Assessorament publicitari
personalitzat.
Tel. 934 905 988
Fax 934 902 035

Índia

Campanya hindú contra el «proselitisme diàbolic»

■ S'acusa els cristians d'ajudar les castes més humils

NOVA DELHI.— L'organització integrista hindú més gran de l'Índia, Rashtriya Swayamsewak Sangh (Associació de Voluntaris per la Nació), ha

llançat una campanya de sensibilització per combatre el «proselitisme diàbolic» dels missioners cristians, als quals acusa de disfressar-se de servei social.

Manifestació cristiana contra la violència integrista.

Rashtriya Swayamsewak Sangh, inspiradora del Bharatiya Janata Party, partit al govern, ha visitat un milió d'habitatges a Delhi per instruir la població sobre «el pla missioner de conquesta de l'Índia». Segons aquesta organització integrista, l'estratègia dels cristians té tres fases: desacreditar la imatge de tolerància pacífica dels hindús; provocar un conflicte entre organitzacions d'hindús i manipular els mitjans de comunicació per fer-ho públic, i distribuir milers de Bibles traduïdes a llengües regionals.

L'Associació denuncia que els cristians camuflen la seva «propaganda» en l'atenció social. A l'Índia hi ha 17 milions de cristians que dirigeixen escoles, hospitals i institucions de caritat. El treball dels missioners a favor de les castes més humils s'interpreta com una amenaça a la rígida jerarquia social. L'organització integrista va néixer el 1925 com un «exèrcit

religiós» per preservar la comunitat hindú de la influència de l'Islam i del cristianisme. Encara que els musulmans continuen sent el seu blanc prioritari, l'Associació de Voluntaris va iniciar fa vuit mesos una campanya anticristiana, denunciant «conversions forçades». Membres d'aquesta associació són els responsables de molts atacs contra els cristians des del 1998. Aquest grup ofereix als seus membres una formació militar bàsica i administra camps de discussió ideològica. Hi pertanyen els assassins de Gandhi, acusat de donar suport a les minories islàmiques del país.

Per la seva banda, el centre catòlic «Armonia» de diàleg entre les religions, amb col·laboració amb la Universitat musulmana Jamia Millia Islamia, ha posat en marxa una campanya de sensibilització contra el fonamentalisme. (Fides)

HONG KONG

La Bíblia, en xinès

VICTORIA.— Els bisbes de Hong Kong han concedit els permisos necessaris perquè Publicaciones Claretianas, de les Filipines, imprimeixi la Bíblia en caràcters tradicionals xinesos. L'edició s'imprimeix a Nanjing, la Xina i es distribuirà a Hong Kong, Taiwan, els EUA i altres països on hi ha una gran població xinesa. (E.M.C)

ITÀLIA

Sarajevo, «ciutat màrtir»

ROMA.— «Fa falta perdonar per destruir l'espiral del mal i per crear les condicions d'un futur digne», ha assegurat el cardenal Vinko Puljic, arquebisbe de Sarajevo, a la basílica de Sant Joan de Letran a Roma. L'inici del seu treball pastoral al capdavant de la diòcesi de la capital de Bòsnia va coincidir amb l'inici de la guerra el 1991; ha participat en moltes operacions de mediació a favor de la pau entre les parts enfrontades i ha viscut en primera línia el patiment del seu poble. Malgrat la situació, afirma que «hi ha un anhel de justícia, de perdó, tant en l'àmbit individual com en el social».

El cardenal Puljic ha recordat que «la meua ciutat, Sarajevo, als anys quaranta comptava amb un 36% de catòlics. Actualment, aquest percentatge ha descendit per sota del 10%. El país d'on vinc, abans de la recent guerra, comptava amb més de 850.000 catòlics, ara n'hi ha menys de 400.000». El cardenal s'ha mostrat convençut que l'única manera de canviar les coses és anunciar la Paraula de Déu: «En la mesura que es compromet l'home i, en primer lloc, el cristià, a favor del perdó i la justícia, es podrà construir un món més solidari i més just.» (Zenit)

MÈXIC

Solucions per a Chiapas

MÈXIC.— Dos prelats de Chiapas, Felipe Aguirre y Felipe Arizmendi, han demanat posar fi a la violència física i verbal, vèncer la corrupció, l'analfabetisme i elevar el nivell de vida dels indígenes i camperols com a solució a la crisi d'aquest estat del sud de Mèxic. Mons. Aguirre afirma que «la pobresa afecta cada dia més un nombre més gran de famílies. L'egoisme continua alimentant les estructures econòmiques i socials injustes, generadores del creixement de la pobresa que en molts ambients arriba als límits de la misèria econòmica i moral». Tanmateix, es lamenta que als camperols i indígenes els manquin oportunitats d'estudiar o de treballar, que els ancians es trobin abandonats, que els malalts sobrevisquin sense seguretat social, i que les dones hagin d'assumir soles la responsabilitat de tirar endavant la família. (C.C.)

Valentia i generositat

Gladys Staines, el marit de la qual, un missioner australià, i els seus dos fills de 9 i 7 anys, van ser cremats vius el 23 de gener per radicals hindús, ha decidit continuar l'obra del seu marit amb els leprosos, a la Societat Missionera Evangèlica, de la qual ell era membre. Per a la vídua, la millor manera de recordar el seu marit és seguir el treball que ell havia començat. Ni ella ni la seva filla, de 13 anys, tenen la intenció de tornar a Austràlia i es quedaran a l'Índia al servei dels malalts i dels pobres. (APIC)

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

Tramitació d'enterraments

En cas de defunció,
què s'ha de fer?
Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Espanya

L'Església en el desenvolupament de la democràcia

■ Un congrés analitza la funció dels cristians en la història actual de l'Estat espanyol

SEVILLA.— El bisbe auxiliar emèrit de Madrid, Mons. Alberto Iniesta Jiménez, va participar el 2 de març passat en el I Congrés de la Dictadura a la Democràcia, amb el títol *Los cristianos en la lucha por la democracia. España/Sevilla 1936-1975*. Mons. Iniesta va pronunciar una ponència en què va subratllar la importància del paper de l'Església en el procés democràtic espanyol.

Mons. Iniesta, que va fer al·lusió a dues trobades de l'Església fonamentals en el moviment que va portar a la democràcia —l'Assamblea conjunta de Bisbes i Sacerdots del 1971 i la Cristiana de Vallecas del 1975—, va assegurar que «els cristians no hem fet tot el bé que hauríem de fer, a vegades hem estat covards davant d'accions que suposaven inseguretat, escàndol o persecució. En qualsevol cas, el canvi d'actitud i la conversió cristiana cap a una societat democràtica es deu a una sincera convicció adquirida en el temps del Concili Vaticà II, que ens va il·luminar».

El Concili, va destacar Mons. Alberto Iniesta, va ajudar molt a la transició, «per carambola, però va ser real». Segons el bisbe, l'Església va assumir amb sinceritat els nous compromisos del Concili.

També, es va referir a l'eterna qüestió de si l'Església ha de demanar perdó per haver estat al costat de governs que van perseguir a homes pels seus ideals o races. Segons Iniesta, cal distingir entre reconèixer els errors, que pot fer-se de manera col·lectiva, i el penediment, que es fa de manera individual. «Una altra cosa és que algú agafi les regnes, com el Papa amb l'antisemitisme o els bisbes francesos per les persecucions de Vichy.»

No obstant això, va dir que si l'Església hagués de demanar perdó pel seu pa-

per després de la Guerra Civil, també haurien de demanar-lo alguns partits polítics sorgits en aquella època «i que van donar suport als assassinats de sacerdots i a la destrucció de patrimoni de l'Església». D'aquesta manera, va assegurar que rebuscar culpes passades podria portar a «odis» i enemistats, per tant és millor que només quedin reflectits els fets en els llibres.

Canvi d'actitud

Mons. Iniesta va explicar com va passar de donar suport als ideals franquistes durant la seva joventut —fins i tot va demanar enrolar-se a la División Azul, però no el van deixar perquè era massa jove— a canviar el seu pensament i rebutjar molts aspectes de la política de la dictadura, fet pel qual va ser perseguit. Iniesta es va referir a dues trobades eclesiològiques transcendents per a la democràcia: l'Assamblea Conjunta, bisbes-sacerdots, que va suposar la separació del nacionalcatolicisme, i l'Assamblea Cristiana de Vallecas, «una revolució democràtica prohibida per Arias Salgado». Totes dues van servir, segons el seu parer, perquè sorgís un clergat més compromès i se sol·licitessin drets i llibertats per a l'home.

Montse Sans

Mons. Iniesta.

Joves cofreres, voluntaris del Congrés de Germandats

SEVILLA.— Tenir més de 16 anys i passar un breu curset de formació d'unes tres hores són els requisits indispensables que exigirà la comissió organitzadora del Congrés Internacional de Germandats i Religiositat Popular a aquells joves de les germandats sevillanes interessats a ser voluntaris d'aquesta trobada, que se celebrarà a l'octubre a la capital sevillana. En aquest curset, que se celebrarà la segona setmana d'octubre, s'explicarà als joves les funcions que han de portar a terme a totes les àrees d'aquest esdeveniment internacional. (M.S.)

VATICÀ

Vuit màrtirs espanyols elevats als altars

ROMA.— El 7 de març passat el Papa va beatificar deu europeus: els espanyols Vicente Soler i sis companys més (membres de l'ordre agustí recol·lecte), el sacerdot diocesà Manuel Martín, morts com a màrtirs a la Guerra Civil; el sacerdot francès Nicolás Barre, que el segle XVII va fundar la congregació de les Germanes del Nen Jesús, i Anna Schaeffer, laica alemanya que va morir el 1925. El Pontífex va dir, dels màrtirs espanyols, que «no van morir per una ideologia, sinó que van entregar lliurement la seva vida per algú que ja havia mort abans per ells. Així van retornar a Crist el

do que havien rebut d'ell». Amb aquesta cerimònia ja són 819 el nombre de persones beatificades per Joan Pau II, de les quals 603 van ser proclamades màrtirs per la fe. En els més de 20 anys de pontificat ha canonitzat 280 persones, de les quals 246 eren màrtirs.

El Papa va aprofitar també per reflexionar sobre el 8 de març, dia de la dona treballadora: «Expresso el meu desig perquè aquesta data sigui motiu per a una reflexió renovada sobre la dignitat del paper que correspon a les dones a la família, a la societat civil i a la comunitat eclesial.» (Odisur)

BALCLI'S
SALA DE SUBASTAS

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

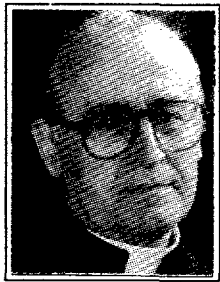
**COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

**VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA**

**VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES**

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Reflexió de Quaresma (i VI)

El desig de conèixer el Pare

Sant Joan de la Creu, que estimava tant Déu i tan bellament ho expressa als seus escrits, diu que la mesura del nostre amor a Déu no és l'amor que ens pensem que li tenim, sinó el nostre desig d'estimar-lo. Això indica la mesura del nostre amor. D'aquí ve el títol d'aquest escrit: «El desig de conèixer el Pare».

Podríem dir que és força trist haver de repassar els motius que tenim de conèixer el Pare i d'estimar-lo. Si la meditació sobre aquests motius fos deguda a no estimar-lo, seria ben trist. Però si la nostra reflexió vol

expressar, objectivar i —com es diu ara— verbalitzar el nostre amor, aleshores ens sembla que el Senyor està content d'allò que fem.

¿Per què estimem el Pare? L'estimem, semblantment a com estimem els nostres pares, perquè ens ha donat la vida, i val a dir que d'una manera molt més radical que els nostres pares, que també la van rebre d'ell, com també els nostres avantpassats. L'estimem perquè, quan va pensar en nosaltres abans de la creació, tal com diu l'Esclusiva, ens va escollir per viure en el seu Fill. I és bonic de pensar que ens ha estimat personalitzadament a cadascun de nosaltres. I ens podem pensar que a l'inici de la nostra existència ens ha cridat pel nostre nom i ho ha anat fent tot al llarg de la nostra vida.

Hem d'agrair a Déu totes les coses que ens ha donat. Cap de nosaltres no ha triat les mans que té, ni la cara que fa, ni la intel·ligència, ni el somriure... Tot ha estat un do de Déu, un do ple de l'amor paternal de Déu.

I a mesura que creixem i anem fent ús de la nostra llibertat, encara que no ho fem sempre amb l'encert que cal, hi ha una altra cosa que hem d'agrair al bon Déu: que no es cansi mai de perdonar-nos. No es cansa mai de dir-nos allò que diu tan sovint a l'Antic Testament: «Fills, torneu a mi.»

Hem d'agrair al Pare aquesta paciència, aquesta

constància, aquesta fidelitat. Perquè quan ens pensem que som fidels a Déu —i ho fem sovint—, en el fons és que la fidelitat de Déu es fa carn en nosaltres. Som fidels a Déu perquè ell és fidel a la idea que s'havia fet d'allò que podíem ser í, tot respectant la nostra llibertat, Déu, per damunt de les nostres febleses, de les nostres negacions, de les nostres covardies, continua dibuixant en el més pregon de la nostra ànima aquella idea personal que ell s'havia fet de cadascun de nosaltres.

I així com el dia del nostre naixement ens va cridar pel nostre nom, em fa l'efecte que el dia del trobament, el «dia del Senyor» —com diu sovint sant Pau—, també ens rebrà de la mateixa manera. El nostre camí haurà estat llarg o curt, encertat o desencertat, però aquell gran Pare pronunciarà el nom de cadascun de nosaltres. I ens adonarem d'haver arribat a un lloc on ens estaven esperant des de sempre, des d'abans de la creació del món.

Una persona que morí jove, al final de la seva vida en aquest món, em deia: «Aquesta temporada penso sovint en aquelles paraules de Jesús: "Me'n vaig a preparar-vos un lloc." I crec que allà trobaré un lloc preparat per algú que ens estima tant, que se'ns va voler avançar anant a la casa del Pare per preparar-nos-hi un lloc. Per això em sembla que serà un lloc per a mi familiar, conegut, acollidor, on ell m'espera.»

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Sacerdots per al segle XXI

Aquest diumenge els cristians el dediquem a les vocacions sacerdotals. El coneixem com al Dia del Seminari. Perquè el Seminari és la institució diocesana que forma els futurs preveres de l'Església. Els seminaristes d'avui seran els preveres del segle XXI.

Tenim poques vocacions. Per què vivim aquest hivern vocacional? És que Déu no crida els joves a ser sacerdots? O el que succeeix és que els joves no escolten la crida del Senyor? Els manca generositat per donar una resposta afirmativa a la crida de Jesús?

Jesús passa prop dels joves, com ho va fer amb aquells pescadors de Galilea, i els diu: «Vine i segueix-me [...] i et faré pescador d'homes.» La vocació sacerdotal és una crida de Déu per lliurar-se radicalment i

totalment a l'Església i als germans en el ministeri sacerdotal. Els joves han d'entendre que la vida és un do de Déu que hem rebut per realitzar el que Ell vol i espera. La vida s'ha de viure amb una actitud vocacional per esmerçar-la generosament realitzant la crida de Déu. És el que diu el Concili provincial: «S'ha d'educar en una fe profunda i generosa que ens disposi a servir i a donar la vida.»

El lema del Dia del Seminari d'enguany ens diu que els sacerdots són «enviats per Déu Pare». Jesús va dir als seus apòstols: «Com el Pare m'ha enviat a mi, jo també us envio a vosaltres. Rebeu l'Esperit Sant.» El Senyor crida als futurs sacerdots per enviar-los a portar la Bona Nova del seu amor i de la seva salvació a tothom.

L'Església necessita més preveres per tal de viure aquella obediència al manament de Jesús: «Aneu a convertir tots els pobles» i «feu això que és el meu memorial». Els sacerdots són enviats per Déu Pare per evangelitzar i per presidir l'Eucaristia i perdonar els pecats.

El nombre insuficient de vocacions sacerdotals és una realitat a la nostra arxidiòcesi. Joan Pau II ens diu que la «manca de vocacions és la tristesa de cada Església». I el Concili Vaticà II ens recorda que «el deure de fomentar vocacions afecta tota la comunitat diocesana». Davant d'aquesta realitat eclesial preocupant, invito a totes les comunitats de la diòcesi a prendre major consciència de la situació i pregar Déu per l'aug-

ment de les vocacions sacerdotals. Aquest és un dels nostres objectius pastorals prioritaris.

El Congrés Europeu sobre Vocacions reconeix que «la pastoral vocacional constitueix el ministeri més difícil i més delicat». Tanmateix potser la proposta que fem als joves és una proposta reduïda. En principi tots els nois cristians han de rebre una proposta general, si bé als qui es creu que són més aptes han de rebre'n una d'individual. Tots els nois cristians han d'interrogar-se una vegada a la vida si el Senyor els crida a aquesta manera concreta de ser cristià: ser sacerdot.

Si bé tota la comunitat té la responsabilitat de promoure les vocacions sacerdotals, correspon d'una manera especial als sacerdots amb el bisbe. Aquell document europeu vocacional recorda que «un testimoniatge apassionat de la pròpia vocació és el mitjà més adient per fer-la atractiva». Són paraules molt semblants a aquests dels nostres rectors de Seminari de Catalunya: «Qui estima ser capellà, ho farà estimar a d'altres.» Si heu de ser interpelladors per als joves sobre la crida del Senyor, cal viure apassionadament el propi ministeri sacerdotal, amb alegria i amb proximitat als joves.

Tanmateix, invito els pares cristians a pregar Déu demanant vocacions sacerdotals i, si és la seva voluntat, que cridi algun dels vostres fills per a aquesta joiosa vocació. El Concili Vaticà II afirma que «les famílies animades per l'esperit de fe, de caritat i de pietat esdevenen una mena de primer seminari».

opinió

Zoom

Foto: La Vanguardia

El pintor equatorià Oswaldo Guayasamín va morir el 10 de març d'un atac de cor a Baltimore (EUA). Nascut a Quito, era fill d'un indi i d'una mestissa. Les discriminacions que patiria per aquest motiu el van empènyer a desenvolupar un llenguatge pictòric on denunciava les injustícies que vivien els pobles indígenes i per aquesta raó se l'ha considerat el pintor dels drets humans. Guayasamín era el primer de deu germans d'una família amb greus dificultats econòmiques. Als vuit anys va començar a pintar postals que venia a la botiga de la seva mare i posteriorment va estudiar a l'Escola de Belles Arts de Quito i va arribar a pintar un mural a la seu de la Unesco de París.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Beatificació d'un sindicalista

Avesats a beatificacions i canonitzacions de monges i fundadors i fundadores de congregacions religioses, sorprèn satisfactoriament la notícia que ara fa quatre mesos s'ha iniciat a Bolonya (Itàlia) el procés de beatificació de Giuseppe Falini, un jove sindicalista catòlic de Lorenzatico, assassinat per ordre del partit comunista italià.

Mentre tornava en bicicleta a casa seva, fou agredit per tres assassins que havien rebut l'encàrrec de «donar-li una lliçó...» El jove va morir a conseqüència de l'escomesa brutal.

L'expresident del Moviment Cristià de Treballadors, Giovanni Bersani, ha indicat que el màrtir bolonyès fou un signe d'exemplaritat en la vida familiar, conscient del greu perill que corria; a qui li suggeria agafar una arma es limità a mostrar-li uns rosaris que duia sempre.

Nascut el 8 de gener del 1924 a Tassinara di San Giovanni, Giuseppe Falini als deu anys va demanar ingressar a l'escola del seminari diocesà de Bolonya, el qual va freqüentar poc temps, perquè no se sentia cridat al sacerdo-

ci. Diplomà el 1943 a l'Institut Tècnic Agrari d'Imola, es va inscriure el mateix any a la Facultat d'Agricultura on va obtenir el grau de llicenciat al febrer del 1948, el darrer any de la seva vida.

El jove Falini havia fet una opció radical de vida segons l'espiritualitat de sant Ignasi de Loiola, que volia dur a terme, tant en la vida matrimonial (acabava d'acompanyar la seva núvia a casa quan fou assassinat), com en les seves campanyes d'una acció social i sindical inspirada en la doctrina de l'Església.

Sempre va rebutjar portar armes, tot i que havia rebut diverses amances de mort mentre treballava al camp. El 4 de novembre del 1948, Falini fou apallissat brutalment per tres homes, i va morir l'endemà. El mandat del crim i els executors, reus i confessos foren condemnats per un tribunal de l'Àquila.

Eren uns altres temps de context històric i social, en què tots els partits polítics radicalitzats van cometre errors i homicidis, però el que més ha valgut per tirar endavant el procés d'aquesta beatificació —segons ha declarat el cardenal Biffi, arquebisbe de Bolonya— ha estat «el testimoni de santedat d'un jove seglar, compromès en la vida seglar de cada dia: la família, la parròquia, els amics; un cristià conscient que, professionalment, havia d'animar i orientar —segons el disseny de Déu— les condicions històriques en les quals va viure».

El procés de beatificació de Giuseppe Falini és una bona notícia que cal remarcar, per tal que cada dia siguin més els joves que visquin amb il·lusió aquests compromisos socials i evangèlics.

Notes insignificants

Germà Adrià

Temps de Quaresma

La Resurrecció i la Vida

Senyor, deixa'm que parli amb tu del capítol de l'Evangeli que la teva Església ens proposa per al cinquè diumenge de Quaresma.

Abans vull dir-te que és una llàstima que els evangelistes no fossin més prolífics a explicar-nos els detalls de la teva «humanitat», del teu ser, fer i sentir com nosaltres.

Però, en la resurrecció de Llätzer, descobrim el teu cor immens d'home. Llätzer i les seves dues germanes eren els teus amics. Quina confiança et tenien! Com haurien arribat a tenir-te'n tanta si Tu no haguessis estat de veritat el «seu amic»?

Arribes a la casa de Llätzer, i Llätzer ja ha mort i és al sepulcre. I les dues germanes, desfetes en plors, et diuen el mateix: «Si haguessis estat aquí, el meu germà no hauria mort...» Així de senzill, així de natural i confiat. I encara que els parlis de la Resurrecció i la Vida en la qual Llätzer, les seves dues germanes i tots nosaltres ens trobarem amb tu, no pots suportar les seves llàgrimes. I plores amb elles... I aleshores crides Llätzer i ell surt del sepulcre.

Gràcies, Senyor, per la teva bondat. Gràcies perquè manifestes que el teu amor envers nosaltres sempre és tendre i palpitant amb el nostre dolor.

Tu vas plorar. Quantes vegades hem plorat nosaltres també per la mort d'algun familiar o d'algun amic! I de ben segur, Senyor, que Tu també vas plorar amb nosaltres. Amb les llàgrimes de Cel. Perquè segur que encara tens sentiments d'home al teu Cel. I saps, Senyor, a vegades m'agradaria que tornessis per fer també algun miracle.

Vine, Senyor, a ressuscitar algun dels meus amics (i d'altres persones que no conec, però que deuen plorar les seves mares i els seus germans).

Vine, Senyor. No podries treure del sepulcre la Doli, que va morir fa poc a causa de la droga? No saps que el seu pare ha plorat molt tot i que n'hi havia fet moltes? Segur que si tornés a la vida terrena, la Doli no es drogaria més. I Tu podries, Senyor, haver ressuscitat en Calvi... Jo era la seva única família, Senyor, i la seva mort m'ha dolgut molt... Tan jove...

Senyor, gràcies per les teves llàgrimes fruit de l'amistat.

Senyor, gràcies per ser com nosaltres en el dolor i en les alegries.

Senyor, gràcies, perquè encara que no ressuscitis els que voldríem entre nosaltres, sabem que Tu ets la Resurrecció i la Vida. I que malgrat que estiguin morts, ressuscitaran, i que no podem morir per sempre.

Gràcies, Senyor.

Punt de vista

Josep Font Gallart

Capellà del Santuari del Sant Crist de Balaguer

Trets distintius del sacerdot del futur

Crec que els distintius del sacerdot del futur vénen marcats per l'essència del sacerdoci cristià. El Vaticà II presenta el sacerdot com a representant del Crist i com a cooperador amb Ell en la mediació entre Déu i els homes, com a «pont» (P.O.) Per ser pont, cal estar ben fonamentat en les dues ribes: en la riba del Déu anunciat pel Crist Ressuscitat i en la riba de l'home de cada època concreta.

Estar ben fonamentat en la riba de Déu demana, al sacerdot, tenir una sòlida formació teològica que li doni una clara jerarquia de veritats i que el faci capaç de no confondre la Veritat Primera del misteri del Crist amb la relativitat de les formulacions teològiques, que són fruit de la dialèctica fe-cultura. (G.S. 57-59)

No n'hi ha prou amb tenir un «cap ben obert i estructurat». Cal haver «experimentat», en la profunditat del cor, la trobada amb Crist Ressuscitat. Recordo allò que s'explica de sant Tomàs d'Aquino, que volia destruir els seus escrits quan, en la pregària, va experimentar una miqueta la dolçor de Déu. Per poder tenir aquesta experiència cal una gran intimitat amb el Crist, el gran Sacerdot (P.O. 13) que doni una creixent vida teològica, alimentada per una profunda vida d'oració (L.G. 41).

Cal, també, que el sacerdot estigui ben fonamentat en la riba dels homes.

Per això és necessari, abans de tot, un coneixement d'un mateix (P.D. 43). Dedicuem, potser, molt de temps a adquirir coneixements exteriors i poc a llegir el llibre

més interessant que som nosaltres mateixos: reaccions, motivacions, expectatives... Aprendre a llegir aquest ens «llibre» ensenyarà a descobrir experimentalment que estem fets a imatge i semblança de Déu, a descobrir els tresors que hi ha dins nostre. I ens ensenyarà, també, a veure els mals funcionaments, les ferides, el pecat. Ajudarà a obrir-se profundament a l'únic Salvador que és Crist Ressuscitat.

Per poder comunicar eficaçment la Bona Nova serà necessari, també, un coneixement de la realitat, de l'ambient i de les persones (G.S. 4:10). Això no es pot fer solament amb estudis sociològics; cal estar integrat en l'ambient concret. Sols així es pot trobar el llenguatge que sigui parlant per a aquelles persones. Caldrà esmerçar el temps, més que en els problemes interns del món clerical, en estar ben connectat amb el món i amb el Crist Salvador per poder ser un bon «pont».

Estar ben connectat amb aquestes dues ribes, farà que el sacerdot sigui capaç d'una entrega total, d'un amor gratuït sense cap tipus d'interès personal, d'una gran capacitat de sofriment, de paciència, de solidaritat, de soledat. El faran un home de silenci, un silenci contemplatiu on podrà gestar les paraules eloqüents. Sabrà escoltar profundament i comunicar-se amb transparència i això l'enriquirà i el farà sentir-se acompanyat. Serà un home optimista i esperançat convençut que Déu estima entranyablement l'Església i tota la humanitat i que la fe i la vida en Crist Ressuscitat triufern sempre.

a propòsit de la Bíblia

Vida de gos («Il mundo cane»)

Segurament algun lector recordarà aquella pel·lícula mordaç i, concretament, el cementiri de gossos que hi surt. Els gossos, sobretot alguns exemplars de races determinades, estan d'actualitat a causa de les agressions a humans però, malgrat tot, la societat els té en gran estima. La Bíblia no els en té tanta, tot i que hi apareixen 44 vegades. Jesús anomena l'animal en diminutiu i mostra alguna simpatia per ell. Es tracta de l'episodi de la sirofenícia (Mt. 12:26 o Mc 7:27).

En el bonic llibre de Tobies, el gos és un fidel animal de companyia. Per cert, en la versió llatina de la Vulgata, i en les traduccions que en depenen, es diu que quan torna a casa i es troben el pare i el fill, després de l'absència problemàtica, el gos demostra que està content perquè mou la cua. Aquest detall pintoresc servia, quan jo era seminarista, per plantejar la qüestió de fins a quins detalls arribava la inspiració en el text sagrat i fins i tot de si hi havia inerrància en la descripció del moviment de la cua. Aquestes coses insignificants alegraven unes classes d'exègesi no gaire atractives.

Alguns records personals fan que senti per aquest animal una especial estima. Una vegada, l'ensopiment d'un gosset que tenia al meu costat em va alertar que en aquella habitació hi havia massa monòxid de carboni i, gràcies a aquest detall, vaig salvar la vida. El cadell també es va salvar.

No obstant això, durant els anys que vaig acompanyar la meua mare ja gran, vaig observar i comentar, quan miràvem junts per la finestra, que sovint vèiem treure a passejar gossos, alguns d'ells molt cars, exemplars que menjaven opíparament el que es negava a molta gent del Tercer Món, pels quals es pagaven grans quantitats en clíniques veterinàries que, horror!, s'anunciaven amb una creu. Molta gent jove passejava els gossos, però no en veia cap acompanyant els seus avis. A aquests se'ls portava a residències de la tercera edat. Per als gossos hi havia un racó al pis, a redós de les inclemències exteriors, per als altres no.

Quanta gent sap jugar amb els gossos, i ho fan quan se'n troben algun pel carrer, i no obstant això, són incapaces de saludar, amoixar o besar un ancià! I el que és trist és que aquest comportament l'he observat en persones amb notorietat cristiana, que, per la seva manera d'actuar, no m'han resultat tan notòriament cristianes.

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà (ynaraja@redestb.es)

saber escoltar

Procurar parlar amb gràcia

Llegeixo al final de la carta als cristians de Colosses, aquesta frase: *Actueu amb seny de cara als no cristians; així cada moment tindrà el seu valor. Procureu parlar sempre amb gràcia, posant-hi una mica de sal. Sapiguen contestar a cadascú.* Això de «parlar amb gràcia» m'ha cridat l'atenció. Per aquesta raó, m'ha semblat que podria ser d'interès comentar-ho.

L'Apòstol indica als cristians com han de ser discrets en el tracte amb els no creients. La discreció formarà part de la prudència que els ajudarà a atinar en la proclamació evangèlica. Que no dubtin que, pel fet de ser discrets, els serà brindada l'ocasió d'evangelitzar. Prou que vindrà l'oportunitat pedagògica!

La discreció va acompanyada de dues coses: la gràcia o amabilitat cordial i oberta, i el saber posar un xic de sal a la conversa. La conversa del cristià si és amable, senzilla i dolça atraurà el seu interlocutor. Diuen alguns comentaristes d'aquest text que «la discreció en el tracte,

inspirada en la caritat, ha de posar en els llavis del creient paraules que disposin favorablement l'interlocutor».

Què significa, però, que l'amabilitat sigui condimentada amb sal? Es tracta d'un bon fer. Del sa sabor i nutritiu aliment del pensament, que fa sentir bon gust per les coses sobrenaturals. Un biblista conclou: «Els deixebles de Crist, amb la seva paraula plena d'amabilitat, condescendència i bon gust, sabran quin és el moment oportú per adreçar-se a cada persona i respondre als seus problemes religiosos.»

Trobo el comentari massa professoral. Considero que el bon humor i el ser discretament graciosos són virtuts ben cristianes. I que, per tant, afavoreixen l'evangelització. No dubto que sant Pau demanava als seus cristians colossencs que, en tractar amb els pagans, deixessin brollar, per la seva parla, l'alegria. Els cristians han de ser salats. I —per què no?— ressaltats. L'Evangeli, a fi de comptes, és l'alegre notícia.

Joan Guiteras i Vilanova

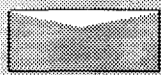

COMPREM - GESTIONEM

Quadres - Mobles - Antiguitats - Argent - Ceràmica - Pisos sencers

Tel. 934 876 886 - c/ València, 248
08007 Barcelona

Cartes del lector

Alegria, descans, solidaritat

Sra. Directora,

El calendari civil ens marca uns dies de descans que coincideixen en la majoria dels casos amb el calendari dels creients. De nosaltres depèn donar-los o no un contingut més complet. Podem viure l'alegria com a virtut que ens farà més sensibles i afectius i ens donarà força per viure el dolor que ens envolta. Ens farà complaure'ns en l'alegria humana, «farem festa» i «farem la festa», tot donant-li una altra dimensió.

El «descans festiu és un dret» que demanava ser reconegut el segle passat, ara la inactivitat i l'atur afecten moltes persones els dies feiners; aquest és un aspecte pel qual podria treballar la societat d'una manera solidària: proporcionant llocs de treball. Aquesta és la manera d'integrar els sense feina en la vida social i econòmica del país; tant homes com dones.

Tota la ciutat, distribuïda en barris, fa la seva oferta, a través de les associacions de veïns, a través dels grups parroquials; res més fàcil, es tracta d'escollir, de compartir un sopar de «pa amb oli» i la resta de diners per als que ho necessiten o visitar un malalt del cos o dels sentiments. Fem-nos un lloc en la seva vida, sense envair la seva intimitat. Portar consell. No caure en el «tant s'hi val». Escoltar els de casa, que sembla que ja ens ho han dit tot i deixar que ens escoltin.

MARIA MORANT
Barcelona

Voluntaris. Ferms!

Sra. Directora,

D'entre les diverses accepcions que conté el diccionari castellà sobre el mot «voluntari», m'inclino per la que el defineix com la persona que, malgrat que no està obligada a executar una feina, s'ofereix per fer-la per pròpia voluntat i —això no ho diu el diccionari, ho entenc jo— sense cap mena de contraprestació econòmica.

No obstant això, abans d'aquesta paraula em trobo amb «voluntariat» (determinació de la pròpia voluntat per mer capritx); «voluntàriament» (de forma voluntària), i «voluntariat» (allistament voluntari per al servei militar). Sembla que alguns dels nostres polítics han recorregut a aquest vocable per intentar reglamentar una reali-

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, obrim aquesta nova secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

Calendari laboral: culpable el Vaticà

Sra. Directora,

Els interlocutors socials topen amb dificultats a l'hora de consensuar el calendari laboral de l'any 2000. Un jove sindicalista ha tret un argument vell: «Culpable el Vaticà». La realitat és que no hi caben tantes festes en el calendari. És un problema complex. Deixant de banda les festes locals, parlem només del calendari general.

Els interlocutors estan d'acord en què les festes no es poden traslladar al dissabte o al diumenge. Si es traslladés la diada de Reis (6 de gener) al diumenge següent, encara es queixarien més que l'Església els comerciants de juguines. Si ho féssim amb el dia del treball (1 de maig), cridarien els sindicats, i amb tota la raó. No es pot pensar a traslladar al diumenge la diada de l'11 de setembre o el 12 d'octubre (que no és festa religiosa), ni el 6 de desembre (la Constitució), posada tan a prop de la Immaculada.

L'Església no ha manat mai fer festa, vull dir no treballar per motiu religiós, el dijous, el divendres i el dissabte de la Setmana Santa, ni el dilluns de Pasqua, ni el dia de sant Esteve, ni la revetlla de Sant Joan. En canvi, l'Església ha cedit les festes de l'Ascensió i el Corpus traslladant-les al diumenge següent. Ha acceptat la supressió de la festa de Sant Pere, la de Sant Jaume i, de fet, ja ens hem acostumat a no celebrar la festa de Sant Josep perquè laboralment és dia feiner. Els bisbes ens dispensen de l'obligació de participar a l'Eucaristia.

Les preguntes que em planteja el sindicalista crític amb el Vaticà són: només l'Església ha de cedir? No defensa cap valor espiritual i d'identitat de la nostra societat quan defensa les festivitats? Només han de tenir veu i vot els agents econòmics i socials, sense cap consideració als valors de l'esperit i de les tradicions del poble?

Les festes religioses que encara no he citat són: Cap d'any. Trobarem algú que vulgui treballar per Cap d'any?; la Mare de Déu d'agost. Deixarem de celebrar tantes festes majors a la nostra terra?; Tots Sants. No és un dia sagrat?; Nadal. No s'han adonat que després de quaranta anys de dictadura cubana s'ha recuperat la festa? Els nostres prohoms haurien d'entendre que abans d'acusar, encara que sigui al Vaticà, primer cal que s'informin.

Tenen tota la raó els sindicats quan adverteixen que discutir per unes hores en el còmput d'un any quan es camina cap a la reducció de la jornada laboral, com a mínim, és una mica estrany.

ANTONI M. SERRALLONGA, sj.
Barcelona

tat que és aquí i ara.

Una realitat que ens diu que més d'un milió de persones en aquest país dediquen almenys quatre hores la setmana a treballs socials, i prop de tres milions col·laboren de forma esporàdica en accions puntuals, segons un estudi recent fet per la Fundació

BBV. Només a la ciutat de Barcelona, hi ha 3.500 associacions de tota mena i més de 75.000 voluntaris segons fonts municipals.

Aquestes xifres, tant si les mirem del dret com de l'inrevés, comporten un potencial humà i solidari realment important. És, simplement, el voluntariat. Però no el voluntariat

Finestral de la caritat

- 65 Pare de família té una greu malaltia i ha hagut de tancar la seva botiga. Té tres filles en edat escolar. Per a aliments necessita 49.000 ptes.
- 66 Senyora gran viu amb un fill malalt mental. La pensió de la mare és mínima. Tenen deutes de lloguer. Són 70.000 ptes.
- 67 Viuda amb dos fills en atur. Subsisteixen d'una petita pensió de la mare. Tenen deutes de lloguer i de subministrament. Necessiten 92.892 ptes.
- 68 Home sol ha tingut un accident laboral sense estar assegurat. Ara no pot treballar. Ha esgotat els seus estalvis. Mentre no cobra una pensió social necessita per pagar l'habitació on viu 63.000 ptes.
- 69 Mare estrangera ha vingut per al tractament mèdic d'un fill. No té mitjans per a les despeses d'estada. Per a quatre mesos necessita 220.000 ptes.
- 70 Dona sola. Està pendent d'una intervenció

quirúrgica. No pot treballar. Per a aliments sol·licita 40.000 ptes.

71 Matrimoni estranger viu acollit a casa d'uns coneguts. Acaben de tenir el seu primer fill. Per poder aportar a les despeses generals de la casa, 60.000 ptes.

72 Jove sola malalta. La seva mare acaba de morir. Té en tràmit una pensió social. De moment està sense ingressos. Per a despeses de primera necessitat, 50.000 ptes.

73 Pare de família sense feina. Té un fill petit i un altre en camí. Per a despeses de farmàcia de l'esposa, 24.950 ptes.

74 Jove estrangera ha trobat una feina, però necessita desplaçar-se. Per a despeses de transport fins que cobri el primer sou, 15.000 ptes.

75 Matrimoni amb tres fills. El pare està sense feina. La mare també. Tenen en tràmit una pensió social. Per saldar el deute de lloguer necessiten 80.000 ptes.

que defineix en últim terme el diccionari, ni tampoc aquest voluntariat que sembla que entenen certs polítics.

Pressento que certs polítics, potser per falta de pràctica en això que milers de persones entenen per voluntariat, el que pretenen és aglutinar-nos, reglamentar-nos i registrar-nos en unes llistes que puguin controlar. I no és això. Perquè si «voluntariat» significa allistament voluntari per al servei militar, me n'esborro. I us asseguro que, de moment, penso continuar en la bretxa al costat dels meus companys i companyes voluntaris/àries.

JAUME FONT

Voluntari de Medicus Mundi Catalunya

Ordinadors

Sra. Directora,

Diuen que a Olimpia (Washington) un individu, quan entrava en un gratacel d'oficines d'hisenda, va treure de la cartera de mà una arma i va engegar una ràfega de bales als ordinadors. No va disparar contra els oficinistes, perquè prou esclavitzats que estan.

No vull pas fer de profeta, ara que és moda. Però per la sobrecàrrega de nervis reprimits que es capta en l'ambient no m'agafarà pas de sorpresa que algú, embogit a causa d'aquest món digital ultratecnificat, un dia faci com aquell o pitjor. D'una persona que viu constantment en estat explosiu, se'n pot esperar qualsevol bestiesa. Quan avui veiem tants fets de violència i malestar, no ens escau de fer com si no sabéssim d'on vénen els trons.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les **vint línies** mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi l'adreça i el telèfon. Catalunya Cristiana es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Esqueles
a
Catalunya Cristiana

Tel. 934 905 988

76 Matrimoni amb dues filles. Viuen en una caravana. Una de les nenes necessita un tractament mèdic especial. Urgeixen 57.200 ptes.

77 Home sol. Fa temps que no treballa. Ha esgotat els seus estalvis. Per a aliments i lloguer, 30.000 ptes.

78 Mare sola amb tres fills al seu càrrec. Té una forta depressió. No té ingressos. Per a despeses bàsiques durant tres mesos, 165.000 ptes.

79 Matrimoni amb tres fills en edat escolar. El pare està sense feina i ha esgotat les prestacions de l'atur. Subsisteixen de feines de neteja de la mare. Per a aliments sol·liciten 20.000 ptes.

80 Matrimoni amb tres fills petits. Han de fer una reparació urgent al pis i no la poden pagar. Són 35.000 ptes.

CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA
Tel. 933 013 550

«Pare... sempre m'escolteu»

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

La narració de la resurrecció de Llätzer inclou una pregària de Jesús al Pare, feta amb solemnitat i dramatisme. És el moment en què Jesús mana que treguin la llosa, immediatament abans de manar, amb veu forta, que Llätzer surti del sepulcre. En aquest moment, Jesús diu: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat» (Jo 11:41-42).

La pregària de Jesús

Si analitzem el ritme d'aquesta pregària, hi trobarem els trets bàsics de la pregària cristiana: acció de gràcies pel que Déu fa. Una pregària, doncs, que és recolza en l'acció de Déu coneguda i acceptada. Com Maria en el seu càntic:

«La meva ànima magnifica el Senyor... perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.» Jesús dona gràcies perquè el Pare l'ha escoltat. Ell està segur que el Pare l'escolta sempre, i per això sempre la seva pregària és una pregària d'acció de gràcies.

En l'últim sopar, i també en altres ocasions, els evangelis ens testimonien aquesta pregària d'acció de gràcies de Jesús al Pare. Sabem prou bé que quan l'Esriptura parla d'acció de gràcies això implica un conjunt d'actituds més ample que la sola gratitud. Hi entra també la lloança, l'admiració, la veneració i el respecte...

En el text de sant Joan, Jesús ens fa constar expressament el valor testimonial de la seva pregària, que va més enllà d'una reacció personal: «Perquè creguin que és l'enviat del Pare.» Això es confirma amb el poder de la seva veu que crida el mort a la vida. Quan Llätzer surt del

sepulcre, es manifesta que la pregària de Jesús ha estat escoltada pel Pare.

No podem oblidar que «Jesús, que viu per sempre... té el poder de salvar definitivament tots els qui per ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint per sempre a favor d'ells» (He 7:24-25). Així, doncs, continua la pregària de Jesús i continua igualment la seguretat que Déu l'escolta sempre. En aquesta pregària i en aquesta seguretat es funda la nostra fe i la nostra esperança. El do que ens ve d'elles és l'Esperit Sant que vivifica l'Església.

El caràcter «eucarístic» dels sagraments

Sabem que l'Eucaristia és el centre i la culminació de tot l'organisme sacramental. En ella la pregària —l'oblació— de Jesús al Pare, escoltada una vegada per sempre —glorificació— és actualit-

zada i participada realment per l'Església. La nostra pregària d'acció de gràcies s'uneix a la pregària incessant de Crist davant del Pare. Però també els altres sagraments són fruit d'aquesta pregària escoltada, perquè en tots ells actua el Crist pasqual. Per això en totes les celebracions dels sagraments hi ha un moment d'acció de gràcies i de lloança.

Entre ells, també el de la penitència. Quan el sacerdot ha donat l'absolució al penitent, el convida a donar gràcies a Déu: «Enaltiu el Senyor, que n'és de bo. Perdura eternament el seu amor!» És així mateix: una vegada més, en aquesta reconciliació sacramental, s'ha manifestat que el Pare escolta sempre el seu Fill estimat Jesús, i ha donat a aquest fill seu el do de l'Esperit Sant, que és el perdó dels pecats. No podem oblidar aquest moment en les nostres celebracions: per ell, la nostra confessió es transforma en «eucaristia».

petites
homilies

Vine a fora!

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

És el crit d'ordre de la Pasqua. El que viu no ha de fer-hi res al lloc dels morts. Si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. La característica del cristià no és la mort. És la vida. Si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Crist d'entre els morts, també donarà la vida als vostres cossos mortals. La primera victòria de Pasqua és sobre la por al final de la vida. Ara sabem que la mort no és el punt final. És punt i a part. Comença un nou capítol. El definitiu. Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. El pas cap a la vida per sempre. Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Més enllà de la fosca de la mort, la fe ens hi fa veure la llum. En lloc de la por, ara tenim l'esperança.

L'altra victòria de Pasqua es la fe. La condició per viure malgrat la mort, és creure. Creure que la salvació de Crist agafa tot l'home. El d'ara. Limitat per l'espai i el temps. Moridor. I el de després. Ple de l'amor sense límits. I correspondència d'amor, ell mateix, vessada en l'eternitat. Ressuscitat. Ho creus això? La pregunta va dirigida a tothom. També a nosaltres. És la pregunta de la Quaresma,

camí cap a Pasqua. Ho creus això? Som homes i dones de fe cristiana. Ella li diu: Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al Món. Creure en Jesús, el Crist, Fill de Déu. Creure en el qui és la Vida. És esdevenir vida també.

El nostre caient natural és la mort. Arriba un moment que ja no som capaços d'aguantar-nos dempeus. L'ànima ens abandona. Quedem abatits. Ens adormim. Definitivament? Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit: vaig a despertar-lo. És la missió de Jesús. Desvetllar els qui dormen presos pel son de la mort. En diem resurrecció. Els qui s'han deixat abatre pel son del mal —el pecat— que ens sotja sempre. És la conversió. Uns i altres han estat engolits per la regió de les tenebres. Cal cridar-los. Amb veu forta. Amb la fortaleza del qui és la vida. Vine a fora! Quan la Vida crida algú, la mort es fa enrere. I el mort sortí. És la tercera victòria de Pasqua. La conversió. Progressar pels camins de la vida nova. Jesús els diu: Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar. Els convertits no són fantasmes que caminen per un món irreal. Són homes i dones que han conquerit la llibertat i saben on trepitgen. Caminen per aquest món. Seguint la ruta de la fe. Deixant enrere el mal. I engruixint les files dels qui progressen amb Jesús. Per aquest món concret cap al Pare. Molts... cregueren en ell. Obeint la veu vingueren a fora de la mort. A la Vida.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral i altres
celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial II)

Temps de Quaresma

(Salteri: setmana 1)

MARÇ

21. Diumenge

V de Quaresma. Morat. Lectures: Ezequiel 37:12-14 / Salm 129 / Romans 8:8-11 / Joan 11:1-45

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Filemó i Domnà, mrs.; Serapió, anac. b.; Lupici, ab. Santa Fabiola, matr. romana

22. Dilluns

Fèria. Morat. Lectures: Daniel: 13:1-9,15-17 / Salm 22 / Joan 8:1-11

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Deogràcies i Benvingut, bs.; Octavià, arc. mr. Santes, Cal·línica i Basilisa, mrs.; Lea, vda.

23. Dimarts

Fèria. Morat. Lectures: Nombres 21:4-9 / Salm 101 / Joan 8:21-30. (Es pot commemorar: Sant Toribi de Mogrovejo). BARCELONA: es pot commemorar Sant Josep Oriol, prevere. TORTOSA: Aniversari òbit bisbe Manuel Moll.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Victorià, proc. mr. Santa Aquila, mr.

24. Dimecres

Fèria. Morat. Lectures: Daniel 3:14-20,91-92,95 / Daniel 3:52-56 / Joan 8:31-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Simeó, nen; Agapit i Llatí, bs.; Epigmeni, prev. mr.; Timolau, Dionís i Ròmul, mrs. Santa Caterina de Suècia, vg. Beat Didac J. de Càdiç, prev.

25. Dijous

L'Anunciació del Senyor (S) Blanc. Lectures: Isaïes 7:10-14;9:10 / Salm 39 / Hebreus 10:4-10 / Lluç 1:26-38

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pelagi, b.; Quirí, mr. Santa Dula, mr.

Festa Major: a Borgonyà, els Prats de Rei i Tortosa.

26. Divendres

Fèria. Lectures: Jeremies 20:10-13 / Salm 17 / Joan 10:31-42

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Brauli, b. de Saragossa; Càstul i Teodosi, mrs.; Ludger, b. Santa Màxima, mr.

27. Dissabte

Fèria. Morat. Lectures: Ezequiel 37:21-28 / Jeremies 31:10-13 / Joan 11:45-56

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Rupert, b.; Filet, sen. mr.; Alexandre, sold. mr. Joan, ermità. Santa Lídia, mr.

Lectures bíbliques

Diumenge V de Quaresma

Cicle A

Lectura primera Ez 37:12-14

Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

Salm responsorial 129:1-2,3-4,5-6,7-8 (R.: 7)

Des de l'abisme us crido, Senyor.

Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica.

R. *Són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.*

Si tinguéssiu en compte les culpes,
¿qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor.

La meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí. R.

Que esperin el matí els sentinelles!

Israel espera en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes. R.

Lectura segona Rm 8:8-11

*L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús
d'entre els morts, habita en vosaltres*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'en-

tre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Vers abans de l'evangeli Jo 11:25a-26

*Jo sóc la resurrecció i la vida, diu el Senyor;
els qui creuen en mi, no moriran mai més.*

Evangelí Jo 11:3-7, 17, 20-27, 33b-45

Jo sóc la resurrecció i la vida

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús en sentir això digué: «Aquesta malaltia no és mortal, és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morís?»

Jesús commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

(Versió breu)

Urgell

diòcesis

Allau de pelegrins pel Gran Jubileu

■ XX Trobada de Rectors de Santuaris de Catalunya i Balears

BALAGUER.— Si amb motiu del Gran Jubileu del 2000 es calcula que 400.000 espanyols aniran a Roma i 24.000 a Terra Santa, hi ha xifres fidedignes que pels santuaris de tota la geografia espanyola hi podrien passar 40 milions de pelegrins.

Les xifres han estat facilitades pel Dr. Joaquim Martín Abad, director del Comitè pel Jubileu de l'any 2000, a la XX Trobada de Rectors de Santuaris de Catalunya i Balears, que s'ha celebrat al santuari del Sant Crist de Balaguer els dies 8 i 9 de març.

Va presidir l'assemblea el bisbe de Girona, Mons. Jaume Camprodon, president del Secretariat, i hi van assistir uns 60 rectors de santuaris. Les jornades es van obrir amb unes paraules de benvinguda de Salvador Batalla, coordinador del Secretariat de Santuaris de Catalunya i les Illes. El rector del santuari del Sant Crist de Balaguer, Mn. Josep Font, va fer una breu descripció històrica i llegendària del santuari, el qual és visitat per unes 20.000 persones durant l'any. Per la seva part l'historiador balaguerí Josep Aznar Soler va dictar una documentada història del santuari del Sant Crist de Balaguer.

Bona part dels santuaris seran escollits per les nostres diòcesis com a llocs per guanyar les gràcies de l'Any Jubilar-2000. D'aquí l'interès dels primers responsables d'aquests temples, que s'han reunit per estudiar el fenomen del Jubileu i donar-hi una resposta pastoral adequada en cada santuari.

La conferència principal del primer

dia va anar a càrrec del Dr. Joaquim Martín Abad: *El Pare. El Jubileu de l'any 2000. Possibilitats cristianes i pastorals.* Defineix els santuaris com a llocs de la misericòrdia de Déu Pare. Els pelegrins no els visiten atrets per motius històrics o culturals, sinó per una motivació religiosa. Cal donar facilitats o indicacions perquè els pelegrins trobin aquests llocs i perquè disposin d'impresos que detallin els actes de culte que s'hi fan: celebració de l'eucaristia i del sagrament comunitari o individual de la penitència, etc. «En aquest any jubilar —va dir el conferenciant— s'articula la petició del perdó amb l'acció de gràcies, perquè on abunda el pecat sobreabunda la gràcia.»

Va destacar l'acció missionera posterior del pelegrí, és a dir, el seu compromís apostòlic: inserir-se en alguna institució parroquial o en algun moviment, on la gent no surt només transformada en el seu cor, sinó en allò que és ser cristià. Va citar el discurs de convocatòria del Papa: «Que ningú no es quedi sense l'abraçada del Pare.» Finalment va posar en relleu el gest

Un moment de la trobada.

social de l'Any Jubilar: a més del que està prescrit per l'Església per rebre les gràcies del Jubileu —com la confessió i pregar per les intencions del Papa— també cal la caritat, peregrinar amb els pobres, els necessitats, com Jesucrist. La conversió del cor i el compromís apostòlic i social són els dos objectius de l'Any Jubilar i dels pelegrinatges, va dir Joaquim Martín Abad.

Després va tenir lloc una taula rodona en grups per fer un canvi d'impressions i estudiar els reptes a què durant aquest any hauran de donar resposta els rectors dels santuaris. En les intervencions, Mons. Camprodon va manifestar que l'Any Jubilar és una gràcia per a tothom: «Els santuaris ajuden la gent a obrir-se al l'amor de Déu i fan un servei molt important a la diòcesi.» També en va assenyalar la vessant social: «L'Església s'ha identificat amb les catedrals; cal que en l'Any Jubilar s'identifiqui amb els pobres.»

Església pelegrina

A la tarda, va intervenir el mallorquí Jordi Gayà, del Consell Pontifici d'Emigrants i Itinerants —dicasteri vaticà que

té cura de la Pastoral de Turisme, Santuaris i Pelegrinatges. El tema va ser: *Actualitat i futur del pelegrinatge.* Va exposar la incidència dels santuaris en la vida sacramental i catequètica —són llocs d'intensitat espiritual— i va lamentar que les agències de viatges usin el mot *pelegrinatge* per finalitats alienes a la fe. «El pelegrinatge és una tradició en tota la història de la salvació i en la vida de l'Església. No és una cosa d'ara. El Vaticà II parla sovint d'una "Església pelegrina..."» Pel que fa a la dimensió missionera, Jordi Gayà va manifestar que cal visitar no tan sols santuaris de pedres mortes, sinó les pedres vives que són les comunitats cristianes. Així, quan es va a Terra Santa cal visitar no tan sols els Sants Llocs, sinó la comunitat cristiana de Jerusalem que es troba avui en condicions molt difícils de marginació i abandonament.

En l'assemblea també es va informar de la publicació d'una nova guia de santuaris de Catalunya i les Illes, així com d'un fulletó litúrgic oficial que indicarà, a més de la catedral, els santuaris de cada diòcesi on es podrà guanyar el Jubileu.

Francesc Gamissans

TARRAGONA

Al maig s'inaugura el santuari de Montserrat

TARRAGONA.— Els dies 29 i 30 de maig són la data escollida per inaugurar el santuari de Montserrat, situat al terme municipal de Montferri (l'Alt Camp). Aquest santuari marià s'ha anat bastint, pas a pas, amb les aportacions voluntàries de molta gent i també mitjançant la prestació personal, segons el projecte de l'arquitecte modernista Josep M. Pujol. Tot i que en aquests moments s'està confegint el programa d'actes ja s'ha convidat el pare abat de Montserrat i el president de la Generalitat de Catalunya perquè hi assisteixin. Cal assenyalar que s'ha iniciat una campanya per sufragar les despeses que comporten la construcció de la campana, que durà el nom de Montserrat. Es tracta de recaptar donacions de 2.500 ptes, quantitat que equival al cost d'un quilo de campana. (J.B.)

Setmana Santa diferent per a joves

TARRAGONA.— La Delegació Diocesana de Joventut i les escoles cristianes de l'arquebisbat de Tarragona organitzen una trobada de joves amb motiu de la Setmana Santa des de l'1 al 4 d'abril. Segons el delegat, Josep Masdéu, estan adreçades sobretot a aquells joves «que són creients, i fins i tot practicants itinerants, però que per diversos motius no participen en les activitats de cap parròquia». A aquests joves —han de ser més grans de 16 anys— se'ls ofereix la possibilitat de passar una Setmana Santa diferent, formant un grup de servei per a pobles on no hi ha preveres, en aquest cas l'Argentera i Duesaigües. La inscripció es pot fer fins al dia 20 de març a les parròquies, col·legis o trucant al telèfon 977 34 08 76. (G.S.)

ERMEC

 DIV. DE RELLOTGERIA I
AUTOMATITZACIÓ

**Experiència,
Tradició i
Tecnologia**
Tots els serveis per al seu campanar:

- Campanes noves
- Soldadura de campanes històriques
- Jous i batalls
- Automatismes
- Relotgeria monumental

Des de la més gran a la més petita, per a nosaltres totes són importants.

 Alcalde de Móstoles, 42, baixos - 08025 Barcelona - Tel. 934 501 600
Fax 934 330 885 - ermec@ermec.com — http://www.ermec.com/campanar

Barcelona

«L'eutanàsia, perill social»

■ El president de Metges Cristians i el delegat de Pastoral de la Salut de Barcelona parlen de les decisions mèdiques al voltant de la mort

BARCELONA.— «La cultura de la mort ens pot induir a pensar que la vida de determinades persones no val res. L'eutanàsia, en aquest sentit, desincentiva l'ajuda als febles:

per què cal ajudar algú que igualment morirà?» La contundència de les paraules de Josep M. Simó —president de Metges Cristians de Catalunya— vol ser un crit d'alarma perquè,

si es legalitza l'eutanàsia, podríem ser testimonis de nous crims com genocidis, assassinats o testaments vitals falsificats. «L'eutanàsia és un perill social», afirma Simó.

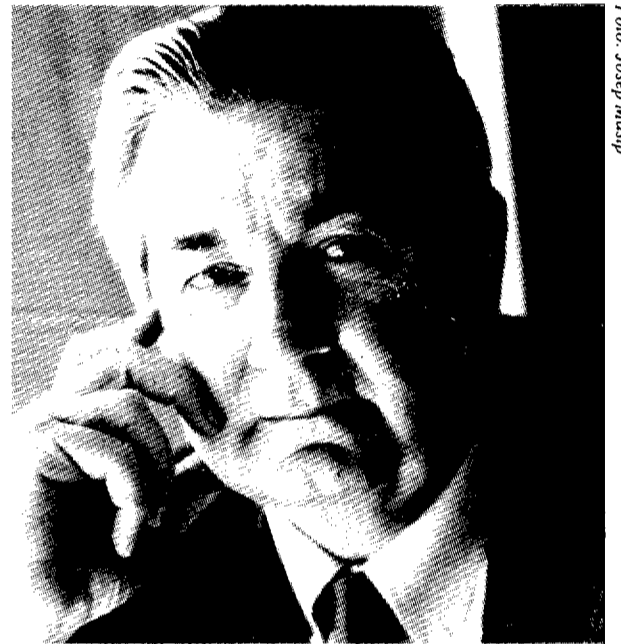
Precisament *Decisions mèdiques al voltant de la mort* és el motiu conductor d'una trobada que, organitzada per Metges Cristians de Catalunya, té lloc el 20 de març a l'Hospital General de Catalunya. «L'objectiu és aportar una mica de llum des de l'humanisme cristià a qüestions com l'eutanàsia, l'acarnissament terapèutic o la pastoral sacramental», explica Simó.

Josep M. Forcada presentarà la ponència *Pastoral sacramental* a partir de la seva tasca com a delegat diocesà de Pastoral de la Salut de l'arquebisbat de Barcelona. L'atenció pastoral al malalt se centra així a atendre les inquietuds espirituals i religioses dels malalts en hospitals, clíniques i centres de gent gran. «Les persones que acompanyen els malalts», explica Forcada, «els donen un suport espiritual perquè en patir una malaltia greu es qüestionen moltes coses, la vida canvia i moltes vegades apareix la desesperança; cal, doncs, recobrar aquesta esperança i ajudar a recuperar el sentit de la vida». A més, a les parròquies també funcionen uns equips de pastoral que visiten els malalts a casa, i que s'encarreguen tant de donar-los suport moral com d'administrar-los la comunió.

«També», continua Forcada, «hi ha altres problemes morals, de reconciliació amb un mateix, amb els altres, de dubtes de fe». Els laics i els religiosos que treballen en la Pastoral de la Salut els ajuden a viure la fe, a viure els sagraments en aquesta etapa final de la vida. Amb tot i segons el delegat, «l'Església no pot imposar res al que no és cristià. Si algú diu "això a mi no m'interessa" i creu que la seva vida acaba quan acaba el que ell considera dignitat humana, no s'hi pot fer res, no pots anar amb una pistola i dir-li "no ho facis", sinó que s'ha de respectar».

Josep M. Simó.

Josep M. Forcada.

Acarnissament terapèutic

«Una cosa és respectar la persona i una altra és respectar la vida i la consciència del metge», afirma Josep M. Simó. «El metge», continua, «sempre vol que el malalt surti endavant, fins i tot de vegades massa, en el sentit que malgrat que el pacient té ben poques expectatives de vida, s'hi destinen mitjans desproporcionats». És el que vénen a anomenar l'acarnissament terapèutic: fer patir un malalt per uns resultats que no valen la pena; fins i tot «molts cops sense informar-ne al pacient», denuncia Simó.

Si l'acarnissament terapèutic és un vici, les cures pal·liatives, per contra, són tractaments per continuar mantenint, quan no es pot fer res per curar, la dignitat de la persona mitjançant un confort humà. En paraules de Josep M. Forcada s'aconsegueix, primer, controlant el dolor; segon,

controlant l'ambient en què es troba el malalt (se li ha de facilitar un psicòleg, un servei d'infermeria, d'higiene, etc.); tercer, mitjançant una sèrie de serveis adjacents en què la família s'incorpora i que acompanyen el malalt en l'etapa final de la seva vida.

«A Catalunya les cures pal·liatives estan molt desenvolupades, encara que no cobreixen tota la població per falta de mitjans, de professionals i de formació», explica el president de Metges Cristians de Catalunya. Aquesta és una dada significativa, ja que per a Simó les cures pal·liatives són més rudimentàries en països com Holanda on es practiquen més eutanàsies. Com a exemple fa un símil amb la cirurgia: «Es desenvolupa quan un metge vol guarir els ferits; però si el metge es limita a aplicar-los l'eutanàsia, la cirurgia no avança.»

L'ideal per a Simó és que a les facul-

tats de medicina es faciliti una formació intensiva en cures pal·liatives. Ara bé, també demana que cada metge en la seva especialitat incorpori aquest coneixement de manera que les cures pal·liatives no estiguin gaire separades del que és l'activitat normal assistencial.

En aquest sentit «el dolor és una de les negligències mèdiques més grans, perquè amb l'arsenal terapèutic que tenim és incomprendible que hi hagi gent que pateixi molt durant molt de temps», denuncia Simó. Seguint aquesta mateixa argumentació, el delegat de Pastoral de la Salut afirma que «el dolor s'ha d'evitar sempre que estigui a l'abast de la ciència; d'altra banda, el cristià ha d'entendre el dolor inevitable, l'ha d'acceptar i ha de tenir els criteris d'implicació cristiana en el misteri del dolor de Crist».

Carme Munté

XIII Retrobament Ecumènic

SANT CUGAT.— El Centre Ecumènic de Catalunya va convocar el 13 de febrer el XIII Retrobament Ecumènic al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès. La trobada va començar amb una pregària centrada en el tema de la unitat i de la reconciliació entre tots els cristians. Després de la presentació i salutació del P. Joan Botam i del

pastor Felip Carmona (president i vicepresident del Centre Ecumènic de Catalunya, respectivament), hi va haver unes ponències sobre la vuitena Assemblea del Consell Mundial de les Esglésies (CME), celebrada el desembre passat a Harare (Zimbabwe). Les ponències van anar a càrrec de Maria Josefa Amell, presidenta del Col·lectiu

de Dones a l'Església; Manolita Fuentes, membre de l'Església evangèlica espanyola i nou membre del comitè central del CME; Neus Forcano, també del Col·lectiu de Dones a l'Església, i Antoni Matabosch, expert en qüestions ecumèniques i professor d'aquesta matèria a la Facultat de Teologia de Catalunya. (J.M.S.)

LLOGO A BARCELONA

- Residència estudiantil
- 50 llits
- Ben situada
- Ben comunicada
- 900.000 Ptes./mes
- Serv. Fin. i Immob.
- Tel. 933 063 444 - Mòbil 610 404 294
- Pg. de Gràcia, 16, 8è - Fax 933 063 420
- 08007 Barcelona

Barcelona

L'Evangelització és cosa de tots

■ 28a Jornada Nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya

VILAFRANCA DEL PENEDÈS.— Ser testimoni de l'Evangeli en tots els àmbits de la nostra vida. Aquest és l'objectiu prioritari que aquest curs aborda el Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, que va celebrar la seva

28a Jornada Nacional el 7 de març, al col·legi Sant Ramon de Penyafort de Vilafranca del Penedès. Es va posar sobre la taula la qüestió de l'esforç que fem per trobar les petjades de Crist en la nostra vida.

Cap a una Delegació de Pastoral Rural

VIC.— El Pla Diocesà de Pastoral 1997-2000 de Vic, a més dels cinc objectius generals, presenta algunes actuacions particulars. Una d'aquestes actuacions es refereix al món rural: «Es constituirà la Delegació de Pastoral Rural que coordinarà els moviments i agents de pastoral presents en aquest medi i aquests nous grups arxiprestals i emprendre aquelles accions que cregui oportunes dins l'àmbit diocesà.»

Crear una Delegació de Pastoral Rural és, doncs, un dels objectius de la diòcesi de Vic. (Ara com ara només en té l'arquebisbat de Barcelona.) Per fer-la possible una Gestora n'esbossa el camí, i la primera tasca que es preveu és una acció pastoral recolzada en un laicat responsable: «Al marge de si hi ha o no un nombre suficient de sacerdots, els laics i les laiques han de viure la seva responsabilitat eclesial, assumint aquelles tasques que els són pròpies i que sovint els clergues han acaparat indegudament», es manifesta en el Pla Diocesà.

Com s'ha de fer l'acompanyament del jovent en les parròquies on el mossèn no pot fer aquesta tasca? Com cal planificar les celebracions dominicals sense prevere allà on calgui? Com s'han d'acompanyar aquells cristians més sensibles a estar presents i a aportar els valors evangèlics allà on es troba la cultura, la política, la problemàtica social...? Es preveu que aquestes i altres qüestions es plantegin en trobades —sobretot arxiprestals— entre laics sensibles a aquest repte pastoral. (C.C.)

«Sempre estic optimista i esperançada, perquè penso que Déu crea i renova el món a cada instant», va pronunciar Núria Gispert, delegada de Càritas del bisbat de Barcelona, a l'inici de la seva intervenció a la jornada. L'objectiu de la seva presència era oferir un testimoni de com, al llarg de la seva vida, ha buscat reconèixer el pas del Senyor, perquè només així es pot arribar a donar testimoni de l'Evangeli.

Aquest era el tema a debatre entre els assistents a l'acte, que arribaven de diferents comarques catalanes. El Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya «té una història de més de 30 anys —comenta el seu president, Jaume Dati. És un moviment d'acció catòlica que té com a finalitat vincular-se perfectament amb els pobles i viles de les comarques catalanes». La celebració de la Jornada Nacional ha servit per posar en comú les directrius del treball que han de seguir els diferents grups: aprofundir en l'autoexigència en l'entorn particular, treballant i comproment-se; millorar el funcionament organitzatiu del grup, potenciant la coordinació comarcal; un nivell més gran de treball per tal d'expandir el Moviment, tant en nombre de persones com en implicació, divulgar i comunicar el missatge de Crist en el nostre entorn. També són objectius coordinar els consiliaris diocesans, i poder fer present la veu dels membres dels diferents grups on pugui crear opinió i evangelitzar. «Amb tot això, es pretén revitalitzar els grups i els moviments, fer present el Regne enmig del món», comenta Jaume Dati.

Núria Gispert, durant la seva xerrada,

Foto: Josep Masip

Núria Gispert.

va fer un repàs personal a través de les seves vivències, exposant com ella ha estat buscant les petjades de Crist en el seu camí. Fent referència al seu nou càrrec de delegada diocesana de Càritas Barcelona, va expressar que «la meua utopia està en Jesús, que fa una opció clara pels pobres i marginats. És important tenir-lo al costat, amb la pregària i l'Eucaristia».

Gerard Redó

Família espiritual

BARCELONA.— «L'equip és la família espiritual; el moviment ajuda el matrimoni a acceptar-se i respectar-se.» Així defineix els Equips de la Mare de Déu (EMD) Josep M. Roig, secretari juntament amb la seva dona dels EMD de Catalunya i Menorca. Aquesta regió, que agrupa uns 170 equips, va celebrar el 6 de febrer passat una jornada de formació i treball al Col·legi Sant Ignasi dels Jesuïtes de Barcelona sota el lema «L'esperit ens uneix». Hi van participar 410 membres dels equips de les diòcesis on són presents: Barcelona, Tarragona, Girona, Tortosa i Menorca.

Des que l'abbé Enri Caffarel els va fundar el 1947 a París, els EMD són presents en 54 països dels cinc continents. «Quan una parella es casava, i havien estat joves d'Acció Catòlica, escoltes o de qualsevol altre moviment, si volien continuar en l'activitat pastoral, els homes havien d'anar amb els homes i les dones, amb les dones; no hi havia àmbits comuns», explica Josep M. Roig, que n'és membre des del març del 1960. «Amb els EMD, en canvi, els matrimonis tenien l'oportunitat de fer activitats conjuntes; es reunien i podien parlar dels seus problemes.» Aquest va ser el punt de partida dels equips.

«L'any passat els EMD van créixer en un 4,5% en l'àmbit mundial», manifesta Roig, «ens trobem, però, que augmentem més a les ciutats petites i mitjanes que a les grans: és un fenomen sociològic; a les ciutats grans s'ha perdut més la comunicació». La mitjana d'edat dels membres oscil·la entre els 50 i els 55 anys; una mitjana força elevada «perquè, en fer-se grans, les persones no deixen els equips, i de gent jove no n'entra tanta com abans».

La cita més important dels EMD se centra ara en el 2000, quan amb motiu del Gran Jubileu tindrà lloc una trobada mundial a Santiago de Compostella. «No està confirmat però sembla que serà cap al mes de setembre», informa Josep M. Roig. (C.M.)

UMAS

MÚTUA D'ASSEGURANCES

Especialitzada en assegurances per a l'Església, comunitats religioses, residències i activitats relacionades amb la pastoral

INFORMACIÓ: Tel. 932 07 772 - 932 073 615

**CASA
GAY**

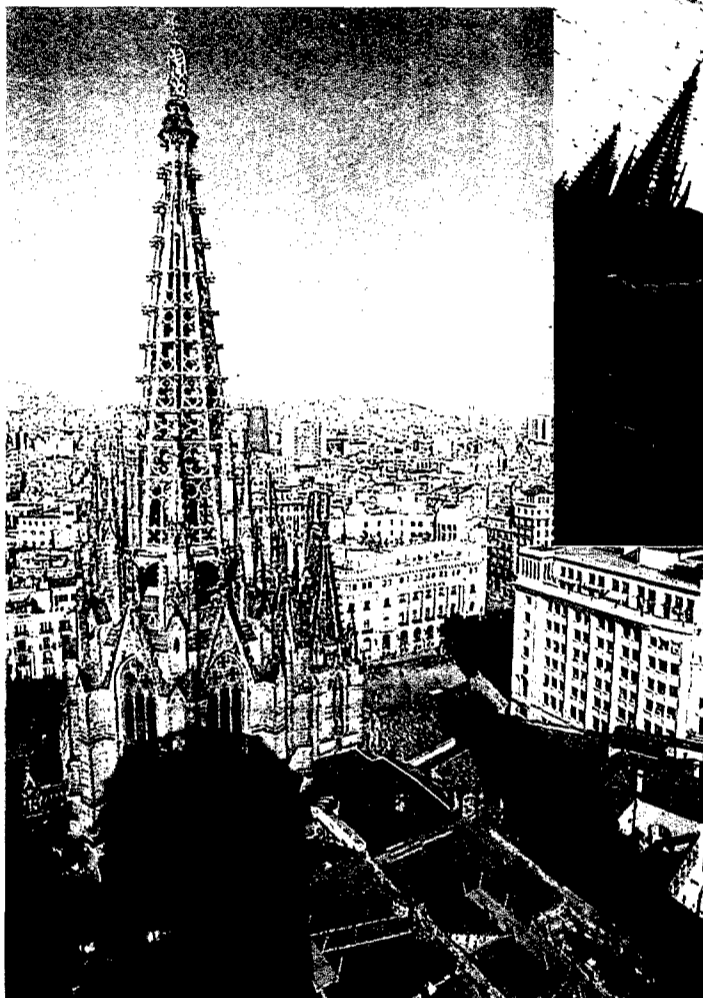
**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.
CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 i 14
Tel. 318 14.95 - 301 67 31- Fax 412 44 55

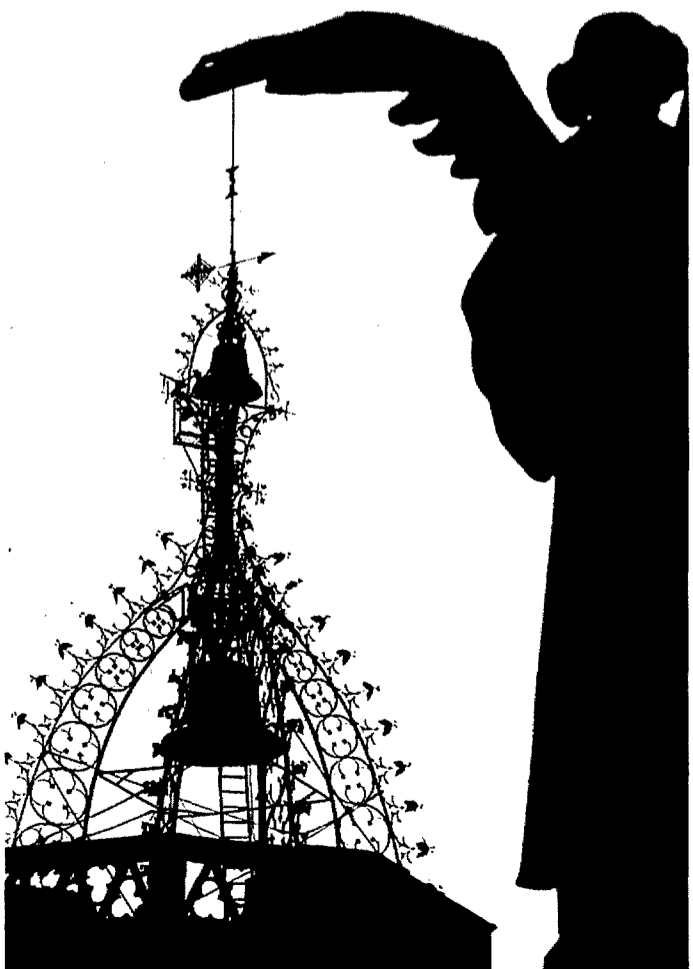
La catedral de Barcelona celebra el seu aniversari durant el 1998-1999

700 anys d'història, 700 anys de pregàries

BARCELONA.— Una missa solemne presidida pel cardenal-arquebisbe, Ricard M. Carles i la presentació de la nova campana de la catedral, anomenada Montserrat per votació popular, van donar el toc de sortida del programa de celebracions del 700 aniversari de la col·locació de la primera pedra de la seu gòtica barcelonina el 30 d'abril de l'any passat. Entre els actes culturals per celebrar aquest aniversari cal destacar el congrés d'arxivers eclesiàstics de l'Estat espanyol; la trobada de canonges de Catalunya; la presentació de l'obra de Valls i Taberner sobre sant Ramon de Penyafort (en dates per confirmar), i el trasllat definitiu a la capella de la Mare de Déu de l'Alegria de les restes mortals de Narcís Jubany que va ser durant gairebé vint anys cardenal-arquebisbe de Barcelona.

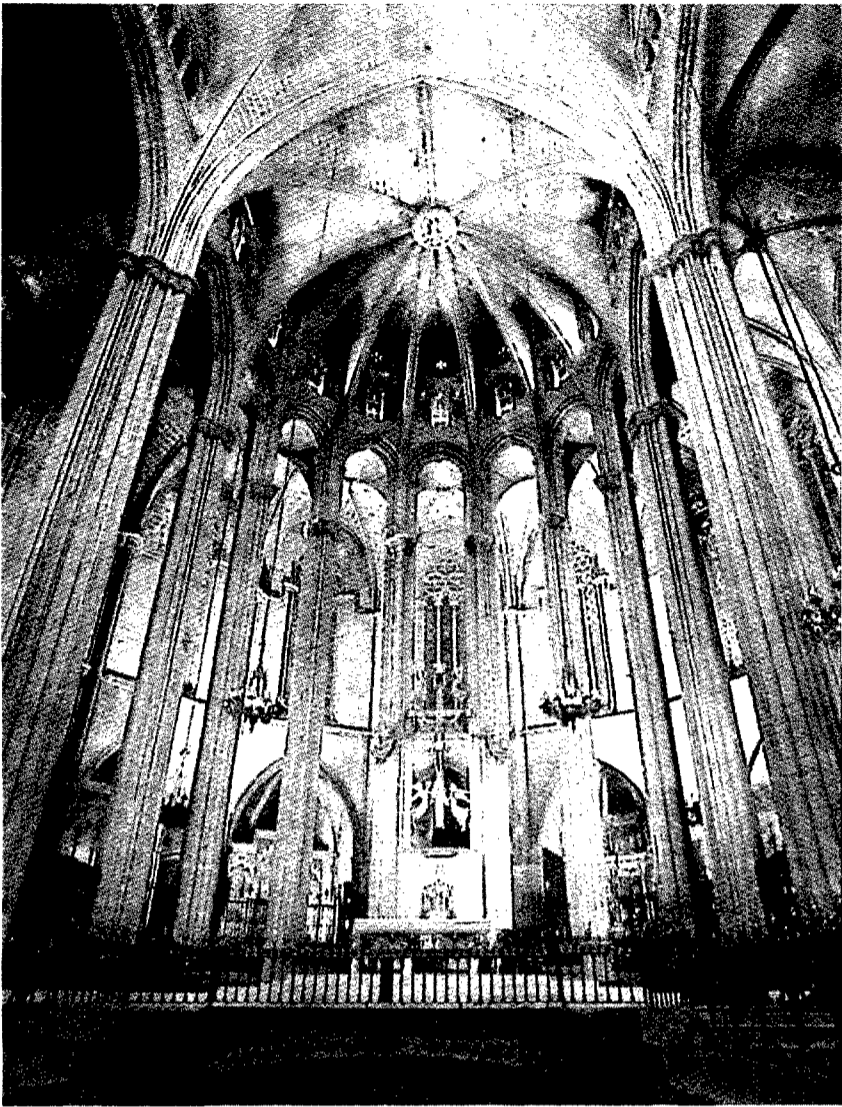
La catedral de Barcelona és un monument del gòtic català que es va començar a construir sobre la vella catedral romànica a la fi del segle XIII. Les obres es van començar el dia 1 de maig del 1298 i es van donar pràcticament per acabades a mitjans del segle XV. Va quedar, però, per construir una façana monumental, tot i que hi havia el projecte d'un mestre d'obres francès, Carles Galtés de Ruan —anomenat Carlí—, que va deixar el seu projecte acabat sobre un pergami que es conserva a l'Arxiu capitular. A finals del segle XIX un gran industrial barceloní, Manuel Girona, es va oferir per pagar l'obra de la façana i de les seves dues torres laterals. Aquesta es va portar a terme segons els plans de l'arquitecte Josep Oriol Mestres, clarament inspirats en el projecte del mestre Carlí.

Les cresteries del cimbori són coronades per imatges d'àngels alats. La ciutat de Barcelona vivia al ritme de les campanes. La més gran és la del campanar-rellotge de tres tones, anomenada Eulàlia. A sobre hi ha l'Honorata. En el campanar eclesiàstic hi ha de dalt a baix la Dolors, la Paciana, la Severa, l'Angèlica, l'Antònia, l'Oleguerra, la Gregòria, la Narcisa, la Mercè, la Tomassa i la darrera, instal·lada amb el nom de Montserrat per votació popular.

En el claustre de la catedral hi ha tretze oques que recorden que santa Eulàlia tenia tretze anys quan va ser martiritzada en la persecució de Dioclecià (principis del segle IV). D'altra banda, el dia de Corpus, des del començament del segle XIX, hi ha la tradició de fer sostenir un ou buit damunt de l'aigua del brollador del claustre.

La catedral de Barcelona és de tres naus, amb un sol absis i deambulatori o girola. La disposició arquitectònica de la cripta dedicada a santa Eulàlia va exigir un presbiteri més elevat, un metre més que la resta de la basílica. El sarcòfag d'alabastre de la santa podria ser obra de l'escultor pisà Lupo de Francesco (1327). Encaixat a la paret del fons de la cripta es guarda també el sepulcre primitiu de la santa (segle IX) i una inscripció autèntica que commemora la troballa de les relíquies a Santa Maria del Mar l'any 887. La taula de l'altar major està situada sobre dos capitells antics enormes d'estil visigòtic del segle VI. La creu que presideix el prebisteri és obra de l'artista barceloní Frederic Marés, està fosa en bronze i es va instal·lar el 1976.

El costum d'encendre espelmes a la catedral de Barcelona arrenca ja del segle XI quan els feligresos les posaven en honor a la Santa Creu, santa Maria, santa Eulàlia i d'altres sants venerats.

GOIGS EN SANTA

VERGE I MARTIR,
QUAL FESTA SE CELEBRA
per Artur Masriera,

LLAOR DE EULÀLIA

PATRONA DE BARCELONA
EL XII DE FEBRER
Mestre en Gay Saber

TORNADA
Poncella fresca i xamosa
Qu'enamora als serafins,
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Del Desert per les vessanes
Dels vergers de Sarrí,
Entre púrpures romanes
Vostre nom s'etermitza
Com novella d'una cosa
Que la fe té en sos anells,
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Un pensament i una flama
Foren tal el vostre anhel,
Que per maiestats proclama
Un prelor barbre i crudel;
I a la mort més dolorosa
Vos emmanen sos dubins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Ni les rodres qu'esqueixaren
Les vostres carns virginals;
Ni les punxes que us clavaren,
Ni les llances, ni ternals,
Aminaren corajosa
Els vostres anhels divins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Com la blanca colometa
Voiava vostre esperit,
Cel anant amb l'anímet
Que mostrava el darrer crit,

La feresma vigorosa
Que torna gegants als nins,
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Arenes de la Ribera
Guardaren el vostre cos,
Com guarden la rosa-vera
Les espinelles del ciós,
Nostra Seu en cripta os posa
Com la perla entre rubins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

En bandera que us donaren
Els preus del Consell de Cent,
Per terra i mar vos portaren
Der la pàtria combatent,
Sempre forta i vigorosa
Us van dur sos paladins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Desde Sicília a Castella,
Desde Ponent a Llevant,
Per Barcino sou l'Estrella
Més hermosa i més brillant,
D'una raça poderosa
Atxampàreu els confins,
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

En Rafel de Casanova
Tremola vostre estandart
Quan la pàtria'l fossas troba
A n'el peu d'un baluart,
I a Barcelona'l jou posa
L'inquietat dels dubans.

¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

RENÀSCENÇA DE LA TERRA
No s'ha fet pas esperar,
Amb saó de nau o guerra
Sempre fa de bon sembrar.
Nostra lleuor és fructosa,
Grana a l'ora i a nins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Dau als patrics cor nible,
A les verges castel·l,
Arrelau al cor del poble
La Justícia i llibertat,
Pels rics caritat herosa,
Seny i esperança als lavins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

Servau nostra Barcelona
de les ratxes del mal vent;
Sigau estrella i patrona
De l'antig Consell de Cent;
L'inquietat monstruosa
Eternament feu bocins.
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

ENDREÇA
Puls florir com una rosa
Entre's vergers llevantins,
¡Santa Eulàlia gloriosa,
Vellau pels barcelonins!

LAUS DEO

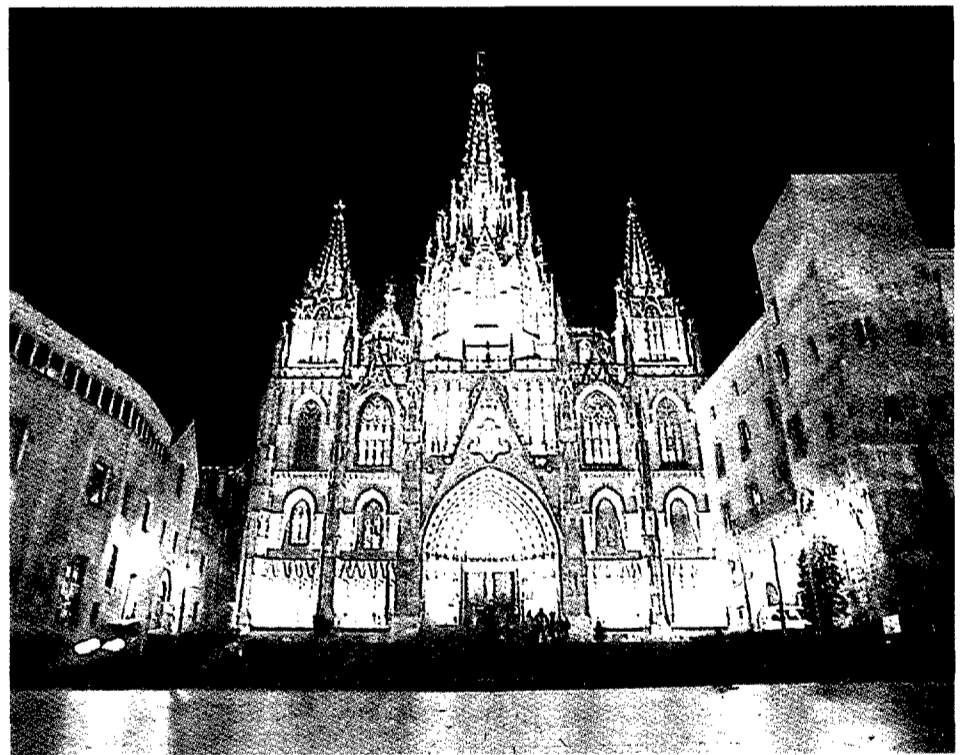
Moderat Música del mestre Joan Salvat

Del De-vert per les ves-sa-mes, dels ver-gers de Sar-rí - a - on-te-pis-pu-er-ra-

ma-nes-tes-nom-s'e-ter-re-sa-cos-pu-ce-lla-d'u-na-ro-sa-qua-la-

fe-tea-sei-fer-dia- ¡Santa Eulàlia-glo-ri-osa-vellau-pels-barcelo-nins!

R Ora pro nobis, Sancta Eulalia. V Ut digni efficiamur precationibus Christi.
OREMUS. Deus qui nos martyrii beatae Eulaliae Virginis et Martyris tuae sollemnitate laetificas: concede propitius, ut gloriosissimi eiusdem meritis, et terrena nobis protecliant, et caelestia desiderata proveniant.
Per Christum Dominum nostrum. Amen. (AMB LLICÈNCIA).

El cimbori de la catedral està coronat per una imatge de santa Helena, mare de Constantí. La tradició diu que gràcies a ella es va trobar a Palestina la Vera Creu. Casualment el nom de la santa també era el de la mare de Manuel Girona, el mecenes de la façana principal de la catedral. L'escultura de santa Helena és obra de l'artista Eduard Batiste Alentorn (1856-1920).

D'ençà de l'any 1995 es pot visitar el cimbori des d'on hi ha una fantàstica vista panoràmica de la ciutat de Barcelona. Des d'aquest lloc privilegiat de la catedral es pot veure la basílica de la Mercè, el monument a Colom, les Drassanes, Santa Maria del Pi, Montjuïc, el Tibidabo, Santa Maria del Mar, la Vila Olímpica, Sant Just i Pastor, l'Ajuntament, el Palau de la Generalitat, Sant Sever, Sant Felip Neri, el Palau Episcopal, la Casa de l'Ardiaca i la Pia Almoina.

Lleida

Campanes: llenguatge popular i religiós

■ La XII Trobada de Campaners té lloc el 25 d'abril

LLEIDA.— Organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya i el Departament de Cultura de la Generalitat a Lleida, ha tingut lloc a la Biblioteca Pública de l'antiga Maternitat un cycle de tres conferències dedicades al món de les campanes des de la vessant històrica, popular i religiosa. L'historiador lleidatà Romà Sol es va referir als diversos tocs i sons de les campanes com un llenguatge popular i religiós.

Romà Sol va iniciar el cycle el 19 de febrer amb una xerrada dedicada a les campanes com a instrument musical encarnat en la vida quotidiana i en la manifestació religiosa del poble, fent especial menció a la història de les campanes de la Seu Vella de Lleida.

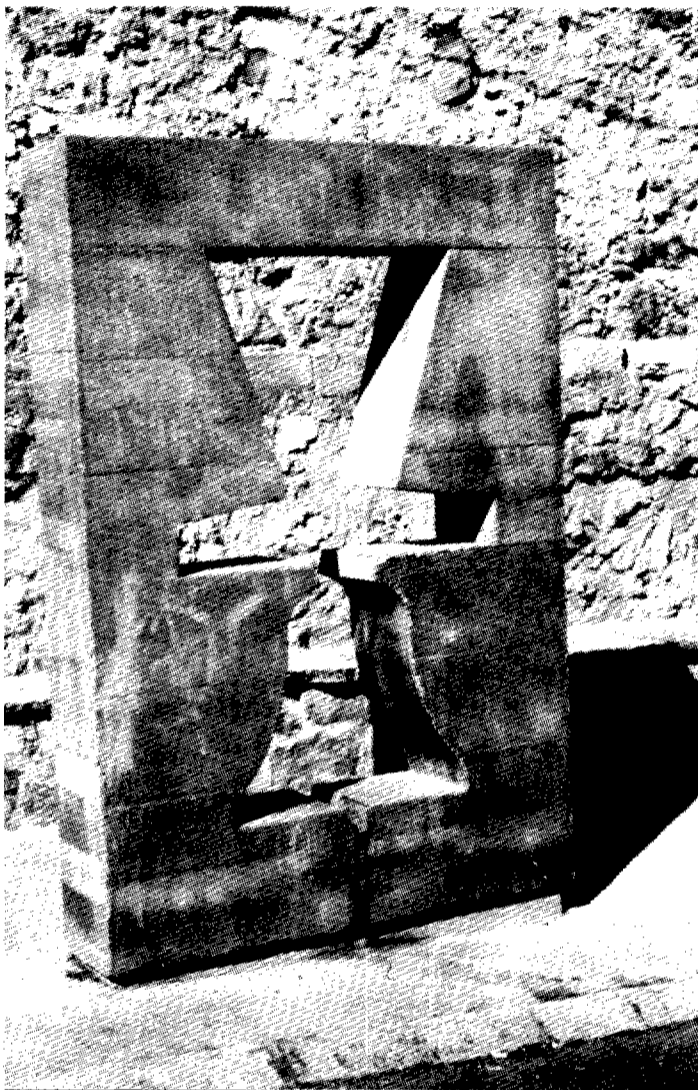
El monjo de Montserrat Valentí Tena, especialista en aquest món, va oferir la segona de les conferències el 26 de febrer. Amb el títol *Les campanes avui*, Tena va dir que les campanes són expressió de cristianisme i humanització. «Les campanes —va dir— són història i realitat lligada a la vida dels pobles, invitació a la pregària i manifestació d'Església.»

El cycle va acabar amb una taula rodona el 5 de març amb la participació de diversos campaners membres de la confraria com la campanera d'Os de Balaguer, Antonieta Hospital, amb 25 anys d'ofici; el campaner de Cervera, Jaume Font, que fa 74 anys que és campaner a la capital de la Segarra; o el campaner del Palau d'Anglesola, Jaume Tarragona, amb 47. Tots ells van manifestar el seu amor i entusiasme per l'ofici de campaner i van confirmar amb la seva experiència el valor espiritual i humà de les campanes.

El president de la Confraria de Campaners i alhora rector d'Os de Balaguer, Mn. Vicenç Alfonso, va anunciar que la XII Trobada de Campaners se celebrarà en aquest poble de la Noguera el diumenge 25 d'abril, amb la presència de més d'un centenar de campaners procedents d'arreu de Catalunya, de Navarra, d'Aragó i de València.

Amb ocasió de la trobada tindrà lloc la I Fira de Fonedors i Instal·ladors de Campanes. Com tots els anys els actes se centraran en una mostra de tocs, la missa major a l'església parroquial, diverses actuacions folklòriques i el dinar de germanor.

En aquesta data es commemorarà enguany el 250 aniversari

Monument a la campana inaugurat a Os de Balaguer el 1997.

de l'inici de la construcció de l'església de Sant Miquel, i per aquest motiu serà beneïda i entronitzada una imatge de la Mare de Déu sota l'advocació de Maria la Bona Mare en la fornícula de la façana principal del temple. Aquesta imatge, obra del jesuïta i escultor Cinto Casanovas, omplirà el buit de la Mare de Déu del Roser que va existir en aquest indret fins a la Guerra Civil.

Jordi Curcó

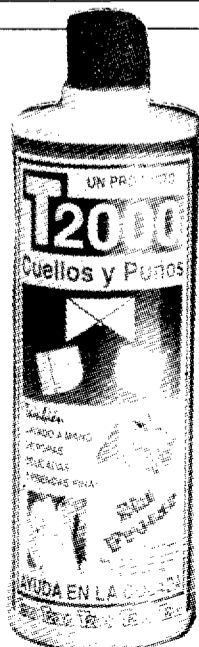
Maristes lleidatans a la canonització de Champagnat

LLEIDA.— La Comunitat Marista de Lleida i el col·legi Maristes Montserrat tenen previst participar activament en els actes que se celebraran a Roma amb motiu de la propera canonització del seu fundador, el germà Marcel·lí Champagnat, i que tindrà lloc a la plaça de Sant Pere del Vaticà el diumenge 18 d'abril en una cerimònia presidida per Joan Pau II.

Els maristes lleidatans, conjuntament amb Maristes de Catalunya, han organitzat diverses sortides i viatges perquè tothom que vulgui assistir a la canonització del seu fundador pugui fer-ho. Amb motiu de l'esdeveniment se celebraran a Lleida diversos actes que tindran com a espai protagonista el Col·legi Maristes Montserrat. Concretament el mateix 18 d'abril es farà una festa a les instal·lacions del centre escolar per als alumnes i els pares. La festa central serà, però, el diumenge 6 de juny —festa del nou sant, que s'escau enguany el Diumenge de Corpus— amb una solemne missa concelebrada a la catedral a les dotze del migdia.

Els maristes són presents a Lleida des de fa 104 anys. Concretament van arribar a la capital del Segre el mes de setembre del 1895, en resposta a la petició feta davant dels superiors de l'Institut Marista pel canonge Brugulat a fi i efecte que aquests hi fundessin un col·legi. El primer centre es va ubicar a la plaça de Sant Joan, i ja es va dedicar a la Mare de Déu de Montserrat. El germà Basilio en va ser el primer director.

Actualment al col·legi Maristes Montserrat, amb el valor de l'educació cristiana des de l'escola com a senyera, acull a les seves aules prop de 1.500 alumnes. L'actual director és el germà Jaume Bofarull, que diu: «Champagnat va ser una persona molt preocupada pels infants i els joves i amb la finalitat de formar-los adequadament desitja que hi hagi educadors, germans, a prop d'ells: aquests som els maristes.» (J.C.)

EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.

T2000

Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!

Pelegrinatge a Lourdes al setembre

LLEIDA.— El XIV pelegrinatge diocesà amb malalts a Lourdes, d'acord amb el calendari oficial, serà del 8 al 12 de setembre. El dia 10 tindrà lloc el Dia de la Diòcesi de Lleida, i per això se celebrarà la missa en català a la gruta de les aparicions, presidida pel bisbe de la diòcesi.

El president de l'Hospitalitat de Lourdes de Lleida, Franz Hengesbach, acompanyat per Martí Sandiumenge —membre de la junta directiva—, van participar el 10 de

febrer en la trobada internacional de Lourdes, a la qual van assistir 600 persones de tot el món. Aquesta trobada té com a objectiu concretar les dates i confeccionar el calendari de les peregrinacions internacionals que a partir de la primavera s'apleguen al voltant de la cova de les aparicions i que s'incrementen considerablement des de l'estiu fins al mes d'octubre. (J.C.)

SIGNUM)))

Rosset 207 pr. 08008 Barcelona Teletax 93 416 17 98

Sistemes de comandament
Carillons Relotges
Inhibidors de llamps
Campanes

Tortosa

Salinas presideix la Subcomissió Episcopal de Catequesi

TORTOSA.— En l'última plenària de la Conferència Episcopal espanyola, celebrada a Madrid, va ser elegit el 2 de març per majoria absoluta i en primera votació el bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, com a president de la Subcomissió de Catequesi.

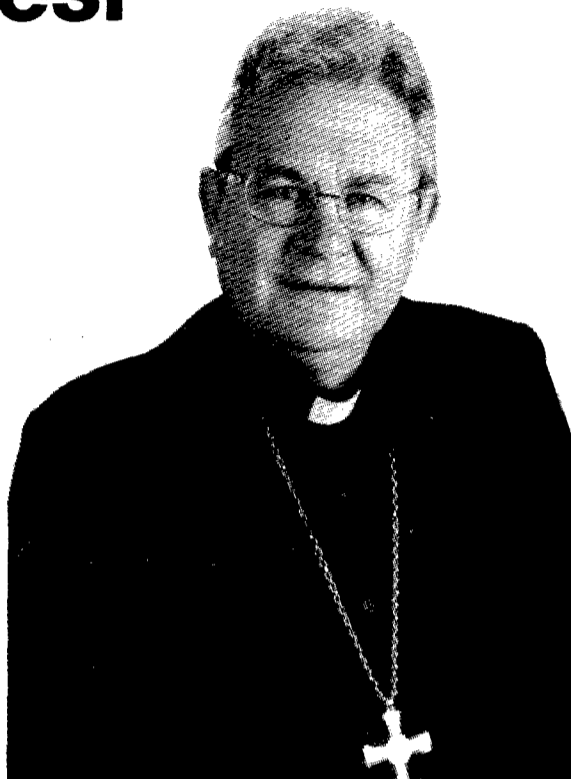
La catequesi funciona com una subcomissió desglossada de la comissió episcopal que presideix el també valencià Dr. Cañizares. Salinas succeeix en el càrrec J. M. Estepa, vicari general castrense.

Xavier Salinas, en ser nomenat bisbe de Tortosa el 5 de setembre del 1997, també va ser elegit pels bisbes catalans president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes (SIC).

En el seu currículum es destaca la preparació catequètica ja que va estudiar Ciències de l'Educació, especialitat catequètica, a la Pontificia Universitat Salesiana de Roma. En aquest centre s'hi va llicenciar (1982) i més tard (1992) va aconseguir el doctorat en Catequètica.

Ara, en els mitjans eclesials de Tortosa s'ha comentat positivament aquest nou nomenament d'àmbit estatal, encara que l'obligarà a eixamplar la seva dedicació pastoral no sols a Barcelona sinó també a Madrid.

J. Blanc i Bahima

Mons. Salinas.

«La prioritat és Tortosa; la resta hi ha de ser compatible»

—Com a president de la Subcomissió Episcopal de Catequesi, quines són les seves funcions?

—La primera és dur a terme les propostes de l'Assemblea dels Bisbes en el camp de la catequesi: elaborar els Catecismes, les grans línies d'orientació i acció en l'ampli camp de l'educació de la fe dels adults i dels més joves, i l'atenció a la formació dels catequistes mitjançant orientacions i iniciatives de formació. També és important el diàleg i la coordinació amb les diòcesis, especialment amb aquells organismes de coordinació interdiocesana i també amb les institucions al servei de la formació en el camp de l'educació de la fe.

—Com valora el nomenament?

—Es tracta d'intensificar un servei en què col·laboro des de fa anys. Serà tot un repte continuar la gran obra a favor de la catequesi que ha desenvolupat, des dels anys seixanta, l'arquebisbe Estepa, veritable mestre i amic.

—S'esperava el nomenament o, en canvi, el va agafar per sorpresa?

—A l'hora de decidir les responsabilitats en la Conferència Episcopal sempre se senten veus, però hom pensa que serà un altre. Aquest cop m'ha tocat a mi, i ho accepto amb disponibilitat i sentit de col·laboració juntament amb tants altres que treballen en aquest camp de gran abast per a l'Església i la societat, especialment amb els bisbes de la Subcomissió, concretament amb el mateix Mons. Estepa.

—A partir d'ara canviarà la seva activitat diària?

—No crec que canviï gaire. Al capdavant el primer en la meua missió episcopal és la diòcesi de Tortosa, la resta hi ha de ser compatible; si això no fos possible, s'imposaria el servei a la diòcesi. Suposo que hauré de viatjar més, però això també enriqueix el meu ministeri pastoral, m'oferirà la possibilitat de compartir la responsabilitat de la catequesi amb molts d'altres.

—La presència de bisbes de diòcesis catalanes a Madrid enriqueix la mútua comprensió?

—Sempre és bo compartir, col·laborar, establir vincles amb altres persones. Més encara, l'experiència eclesial ens impulsa a ser persones de comunió, res no ens pot resultar estrany, i sempre podem oferir la nostra experiència i rebre la dels altres. És tota una riquesa per als bisbes de la diòcesi de la Tarraconense. (C.M.)

GIRONA

Homenatge cívic a Josep de Delàs

GIRONA.— El recent desaparegut Josep de Delàs és una persona estimada a Girona, i ho demostra a bastament la significativa participació ciutadana a l'acte d'homenatge organitzat per la Coordinadora d'ONG de les comarques gironines i de l'Alt Maresme. L'homenatge, que va tenir lloc el dimenge 7 de març al Parc Central de la capital gironina, va aplegar a la família, amics i companys de les nombroses activitats que aquest exmilitar havia iniciat a les comarques gironines. Els parlaments de record van centrar-se en els aspectes d'home actiu, fort, fidel, pacífic, creatiu, innovador, creient i esperançat. (M.D.B.)

MENORCA

Menorca prega unida pel condemnat a mort a Florida

MENORCA.— El bisbe de Menorca, Francesc Xavier Ciuraneta, va rebre el 27 de febrer els pares de Joaquín José Martínez, condemnat a mort a Florida. Juntament amb ells hi va assistir el senador Manuel Jaén Palacios, que porta una campanya institucional en contra de l'aplicació de la pena capital i de forma específica per aconseguir que el cas Martínez sigui revisat. El 21 de març l'Església menorquina, segons el bisbe Francesc Xavier, pregarà unida pel cas d'aquest jove i la situació familiar difícil dels seus pares.

Joaquín Martínez i Sara Pérez, pares de l'únic espanyol condemnat a mort als

Estats Units, van transmetre la seva visió personal i el seu sofriment al bisbe Francesc Xavier, que va tenir unes paraules d'agraïment per la visita del matrimoni Martínez.

Els pares de Joaquín José Martínez van manifestar al prelat menorquí el desig que la diòcesi intercedeixi a Déu, amb la seva pregària, a favor del seu fill i de tots aquells que sofreixen la decisió de ser ajusticiats amb la pena capital. Cal recordar que un tribunal de Tampa, Florida, va condemnar el jove espanyol al maig del 1997 a morir en la cadira elèctrica, acusat d'assassinat en primer grau, i que el seu cas continua pendent de resolució davant el recurs d'apel·lació. (G.F.M.)

fem realitat
la sanitat
dels barcelonins

El Govern de la Generalitat ha invertit, des de l'any 1996, 4.000 milions de ptes. en la millora de la qualitat dels centres d'assistència sanitària de Barcelona. Ha posat en funcionament onze àrees bàsiques de salut als districtes d'Horta-Guinardó, Nou Barris, Sant Andreu i Sant Martí.

Ha construït els centres d'atenció primària (CAP) Xefarines, Rio de Janeiro, Passeig Maragall i Bordeta-Magoria. Ha posat en funcionament el programa de detecció precoç del càncer de mama als districtes de Ciutat Vella, Sant Martí, Gràcia, Horta-Guinardó i Sant Andreu.

S'ha avançat en la integració de l'atenció especialitzada, s'ha elaborat i consolidat el Pla extraordinari d'urgències d'hivern i s'han potenciat els serveis alternatius a l'hospitalització en l'àmbit sociosanitari (hospitals de dia, UFISS i PAGES). La teua salut és en bones mans

Estem fent realitat la sanitat a Barcelona.

Solsona

Potenciant el dia del Senyor

■ La delegació de Litúrgia imparteix xerrades arreu de la diòcesi

SOLSONA.— Mn. Lluís Prat, delegat diocesà de Litúrgia i secretari de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense, està duent a terme un pla d'animació de les celebracions dominicals amb xerrades per tota la diòcesi per potenciar el dia del Senyor.

Fins ara, després d'unes conferències de formació i mentalització als preveres en els recessos de cadascuna de les tres zones pastorals, ha realitzat una vintena de trobades entre les arxiprestals —Pla d'Urgell (a Mollerussa i a Bellpuig), Gironella - Puig-reig, Bagà - La Pobla (a Guardiola de Berguedà) i Tàrraga— i les

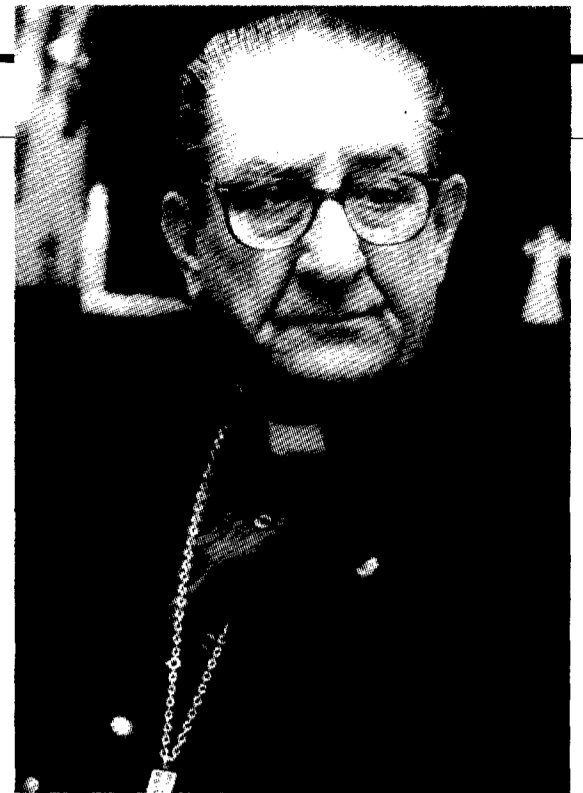
parroquials: Avià, Cervera, Ogem, Solsona, Guissona —del bisbat veí d'Urgell—; als capellans de l'arxiprestat de Berga, i encara continuarà instruint i animant preveres i laics per tal que la celebració del diumenge vagi adquirint el lloc i el caire festiu que li pertoca.

Aquestes trobades consisteixen

normalment en una xerrada i una taula rodona; també s'hi organitzen grups de treball. La temàtica de les conferències segueix una línia d'aprofundiment de textos bíblics, patristics, conciliaris, per tal d'omplir de contingut una acció que per a molts catòlics fins ara només era una qüestió de compliment setmanal.

Proposa renovar les celebracions, fer-les més festives, on els cants tinguin un paper engrescador —segons l'esperit del Concili Provincial Tarraconense i recollit per la comissió interdiocesana de Litúrgia. També ha començat a potenciar les celebracions de la catedral amb presència del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig, i canonges: vespres i eucaristia els diumenges a la tarda, sobretot en els temps litúrgics principals. Aquests actes pràcticament estaven oblidats. Tot això fent-se ressò de la Carta Apostòlica que el Papa va dirigir-nos el dia de la Pentecosta de l'any passat.

Benet Roigé

Noces d'or sacerdotals de Mons. Deig

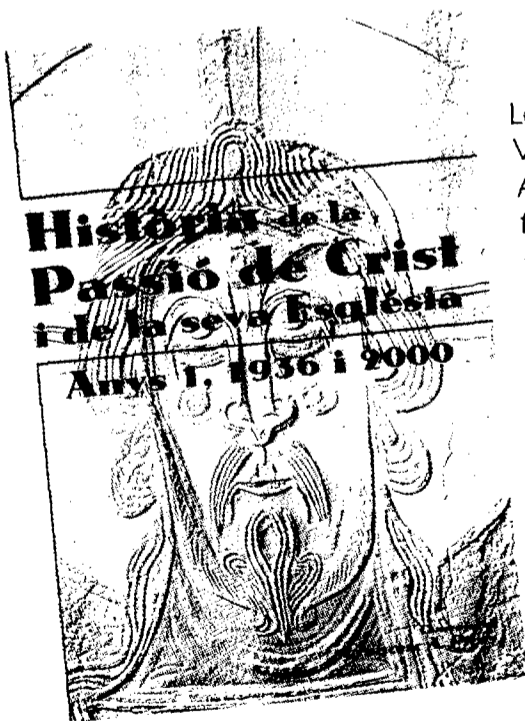
SOLSONA.— El dia 16 d'abril Mons. Antoni Deig complirà 50 anys de sacerdoci. Amb el desig de fer-ne partícips els diocesans i també els de fora, convida a acompanyar-lo a la catedral el diumenge 18 d'abril en una Missa d'Acció de Gràcies, a dos quarts de sis de la tarda. Tot seguit hi haurà un acte popular en què s'obsequiarà tothom amb coca i beguda i amb una ballada de sardanes. Es fa una crida especial als cantaires de les corals del bisbat per tal de solemnitzar la celebració litúrgica. (B.R.)

BARCELONA

Jarque parla de la fe en Déu

BARCELONA.— En un dels dimecres dedicats a temes teològics i pastorals, al Centre Sacerdotal Montalegre, el Dr. Joan E. Jarque Jutglar, fundador i primer director de *Catalunya Cristiana*, ha donat una classe sobre *La qüestió de la fe en Déu*. Ha completat el concepte d'allò que se'n podria dir el Déu de la raó i el Déu del cor, amb les característiques del Déu de la fe bíblica: un Déu personal o tri-personal, el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, pare del Nostre Senyor Jesucrist. (F.B.)

HISTÒRIA DE LA PASSIÓ DE CRIST I DE LA SEVA ESGLÉSIA

Les 14 estacions de Viacrucis d'ahir i d'avui. Anàlisi del calvari de les famílies cristianes de Catalunya durant la persecució religiosa del 1936-1939.

Una lectura vibrant i corprenedora, profusament il·lustrada.

Comentaris de Francesc A. Picas

Editada pels Amics d'Hispania Màrtir, segle xx
(Sant Sever, 6, 1a - Barcelona)
Tel. 933 173 314 (de 4 a 7 de la tarda)

Patrocina:
Obra Cultural Mariana -
(Fundació Pare Esqué)
c/ Sant Antoni M. Claret,
50-62 interior
Tel. 934 585 935

Distribució i venda:
La Formiga d'Or (llibreria)
Portal de l'Àngel, 5 - Barcelona
Tel. 933 022 431
Preu llibre: 600 pessetes

LA FAMÍLIA DE SIMÓ-PERE

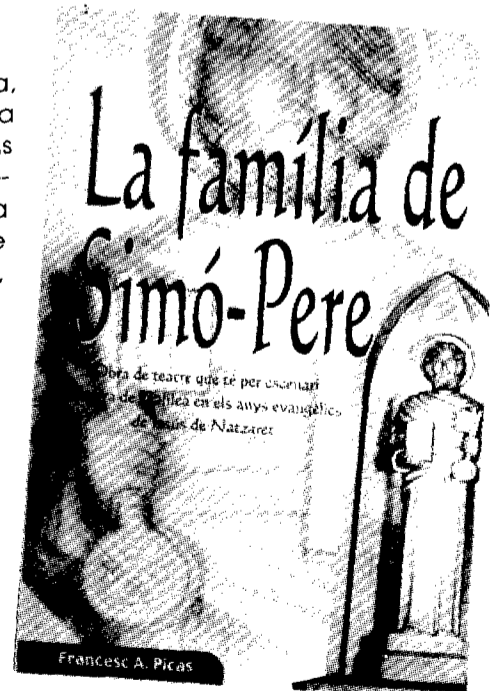
Una obra literària, optimista i universal
Una novel·la teatralitzada
original de
Francesc A. Picas

Situada a les terres de Galilea, destaca entre els protagonistes la sogra de sant Pere. L'Evangeli ens diu que Jesús la guarí de les febres. L'autor la presenta com una galilea de caràcter fort, que no té pèls a la llengua, treballadora, honorada i amb un cor molt gran.

Coneixerem en diferents escenes la seva neboda (personatge literari) dolçament enamorada del centurió de Cafarnaüm. Liàtzer, les seves dues germanes Maria Magdalena i Marta, la samaritana, i Dimes, anomenat el «bon lladre», entre d'altres personatges.

A la setmana de la passió i mort de Crist, viurem amb els apòstols i amics del Mestre el dolor i el desencís, transformat en joia la matinada de la Resurrecció, sota l'ombra de la Verge Maria.

Crist escollí Pere com a cap de l'Església universal. Tots els cristians, fins a la fi dels segles, som i serem de la família de Simó-Pere.

Edició, distribució i venda:
La Formiga d'Or
Portal de l'Àngel, 5 - Barcelona
Tel. 933 022 431

Espais per al silenci

■ Comença un cicle de pregàries per a joves

Francesc Riera és jesuïta, responsable de l'església del Sagrat Cor del carrer Casp i director del centre Cristianisme i Justícia. Aquest centre comença el proper 24 de març un cicle de pregàries per a joves. Riera creu que «l'Església ha d'oferir espais de llibertat, de pau, de trobar-se amb un mateix i amb els altres». I afegeix que «a vegades des de l'àmbit eclesial oferim cursos, debats, seminaris i, en canvi, no sabem donar espais de gratuïtat. I aquests espais on no s'intenta aconseguir res, sinó que es vol compartir el silenci, l'experiència de Déu, són vitals en una societat agressiva, on tot es compra i tot es ven i sembla que només té valor el que es pot comprar amb euros.»

—En què es basaran les pregàries per a joves?

—Estan destinades a joves entre els 16 i els 25 anys i es faran sota el lema «Per als joves des de la justícia». Pretenen ser unes pregàries en què l'audiovisual i la música tinguin un paper important. Aquest espai de pregària es farà a l'església del Sagrat Cor, un temple modernista neobizantí situat al carrer Casp número 27. Està previst que el curs proper és faci periòdicament, però aquest any comencem el rodatge i només en farem una altra.

—Quin serà el tema d'aquesta primera edició?

—Aquesta pregària ens servirà per veure com es viu la Quaresma a la gran ciutat. Un muntatge amb vídeo i diapositives sobre la ciutat i el caos urbà intentarà fer veure com es viu, enmig d'aquest brogit, la presència de Déu a través de la pregària. Altres elements que contribuiran a aconseguir-ho seran la cançó del grup Arass *Vine Senyor, fes-te present* i la lectura de la Bíblia on es parla del profeta Elies (1R 19: 8-13) en

el moment de la seva crisi sol davant Déu a la muntanya de l'Horeb, demanant-li ajuda per no morir a mans del rei d'Israel, Acab, que donava culte a Baal. Elies espera el Senyor a l'Horeb ja que li ha promès que hi passaria. Elies aguanta ferm tot i que ha d'aguantar un vent huracanat, un terràtemol i foc. Però, finalment, arriba el Senyor amb el murmurí d'un ventijol suau. Amb aquest capítol es farà un paral·lelisme entre els vents huracanats que travessen els nostres carrers, els terràtemols urbans i el foc del desig que ens crema i camina amb nosaltres. Serem convidats a la trobada personal amb el Senyor en un llarg silenci, acompanyat del so de la flauta... Potser també se'ns donarà de sentir el domini del ventijol suau. També dins del caos de la nostra ciutat Déu se'ns manifesta i ens demana que ens mantiguem fermes en la lluita per la justícia i la solidaritat.

Aquesta primera sessió serà coordina-

da pels membres del Grup Arass, David Guindulain i Marc Vilasarau, i compta amb el suport de l'església del Sagrat Cor, la Pastoral de joves dels jesuïtes Lestonnac, les religioses del col·legi del Sagrat Cor, les CVX (Comunitats de Vida Cristiana) del casal Lloïola i el Centre Cristianisme i Justícia.

—Per a adults també fan pregària?

—Aquest any hem començat, a part de fer una oferta cultural de debat teològic, a fer-ne una de pregària. Aquesta darrera la fem també a l'església del Sagrat Cor. Són pregàries des de la justícia i estan organitzades amb col·laboració amb el Centre Cristianisme i Justícia, Justícia i Pau, Càritas i el Secretariat Diocesà pels Marginats. Aquestes trobades es fan els tercers dilluns del mes i tenen una durada de 50 minuts. Cada pregària gira a l'entorn d'un tema concret i té un

animador que en breus intervencions ofereix un model per pregar. Hi ha llargues estones de silenci, acompanyades per música i algun cant o pregària litànica.

—Quins temes han tractat les pregàries que s'han fet fins ara?

—La primera, amb el títol *Des del clam dels oprimits, l'enyorança*, va anar a càrrec del jesuïta José Ignacio González Faus; la segona, *Tothom... i els pobres ensenyen a estimar, a pregar*, la va fer Pilar Malla, exdirectora de Càritas diocesana de Barcelona, i la darrera, *Pregar amb els magrebins, des de les pateres, amb la pregària islàmica*, Jaume Flaquer, filòsof i estudiant de teologia. Han assistit a aquestes pregàries una mitjana de 350 persones.

—Però Cristianisme i Justícia fa d'altres activitats...

—Va néixer el 1981, de la Companyia de Jesús i agrupa un equip de professors

Francesc Riera.

universitaris i intel·lectuals de ciències humanes i socials i de teologia amb la finalitat de fer una reflexió sobre la fe i la justícia. El cor de la institució és la reflexió d'un grup d'intel·lectuals. Hi ha una sèrie de seminaris interns com, per exemple, el seminari *Mundialització... o conquesta?* les reflexions del qual han sortit publicades recentment a la col·lecció Els Daus de Claret. Aquest llibre recull les reflexions de Francisco Fernández Buey, Xavier Alegre, Manuel Vázquez Montalbán, Luis de Sebastián, Antoni Comín, Ignasi de Senillosa i José Ignacio González Faus.

Les nostres reflexions també queden recollides en els *Quaderns de Cristianisme i Justícia*, que s'editen en català, castellà i anglès amb una tirada de 46.000 exemplars. El tercer lloc on arriba la nostra tasca és als cursos i als seminaris que fem oberts a tothom i que són crèdits de lliure elecció de la Universitat de Barcelona i de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Marta Puyol

«L'audiovisual i la música tindran un paper important en les pregàries»

El Govern de la Generalitat ha atorgat,enguany, subvencions per a l'ocupació de 1.700 persones disminuïdes en Centres Especials de Treball de Barcelona. Ha prestat cobertura a 10.000 persones a través del pagament de les pensions no contributives i ha donat cur-

sos de formació d'adults a més de 12.000 alumnes a Barcelona. Les obres de rehabilitació a diversos blocs d'habitatges dels barris de la Pau, el Verdum, la Trinitat i la Guineueta, així com també la construcció del Centre de dia de Trinitat Vella i els habitatges tutelats a

la zona del parc de l'Espanya Industrial, han contribuït també a consolidar el benestar d'un gran nombre de ciutadans i ciutadanes de Barcelona.

Estem fent realitat el benestar a Barcelona.

Projectes alternatius per a un món alternatiu

■ Depana té en compte el medi ambient en la seva globalitat

L'onze de juny del 1976 es va celebrar l'Assemblea constituent de Depana. Aquest nom amaga al darrere una organització no governamental per a la Defensa del Patrimoni Natural a Catalunya. Més d'una vintena d'anys de feina ha donat i continua donant els seus fruits, perquè Depana no deixi de lluitar.

«Estem declarats com a entitat d'utilitat pública, és a dir, podem realitzar accions en bé de la comunitat», ens comenta Neus Royo, responsable de comunicació de Depana. L'objectiu d'aquesta entitat, que aglutina diversos grups ecologistes d'arreu de Catalunya, és la defensa del patrimoni natural, sobretot dins l'àmbit. «Nosaltres intentem estar presents a diferents consells i reunions d'arreu del país, per tal que es compleixin les normes de cura del territori», explica Neus.

Una de les característiques de Depana, com a resultat del treball que realitzen, és que està molt preparada tècnicament per presentar projectes alternatius a totes les propostes, com per exemple el que han elaborat els voluntaris sobre el delta del Llobregat. «Tenim uns projectes que són molt coherents, que es poden portar a la pràctica, però sempre ens toquem amb problemes polítics», exposa Neus.

Defensa del medi

Quins camps treballa Depana? Aquesta organització es mou en diferents aspectes d'una sola realitat: el medi natural, i sota un concepte: la seva defensa. Així doncs, els seus objectius passen per sectors ben diversos, com són l'agricultura, la diversitat de la fauna i flora, l'educació ambiental, l'energia i el canvi climàtic, la indústria i el comerç amb el consegüent consum i residus que generen, el mar i el litoral, l'ordenació del territori i els as-

Depana realitza campanyes puntuals per aturar les agressions al medi.

sentaments humans, la recerca d'una societat sostenible amb qualitat de vida, les terres forestals, etc. És a dir, Depana lluita per arribar a un sistema de vida que permeti el desenvolupament d'una Catalunya sostenible.

«Volem que la societat pensi que els ecologistes no són un grup de persones llunàtiques, sinó que es produeixi un canvi de mentalitat per veure la coherència de les nostres propostes», assenyala Neus.

Sensibilitzar per protegir

Quines armes utilitza Depana per tal de portar a terme els seus objectius? Podríem resumir, a grans trets, tres línies d'actuació: d'una banda, Depana utilitza els instruments jurídics i administratius existents i en crea de nous, per aconseguir una defensa efectiva del medi ambient. En segon lloc, es realitzen campanyes puntuals amb la finalitat d'aturar les agressions al medi i promoure la protecció d'espais naturals o d'espècies d'interès.

Finalment, Depana, per tal de conscienciar i sensibilitzar la societat sobre el problema del patrimoni natural, organitza cursets, xerrades, col·loquis, conferències, programes de ràdio, premsa, etc., amb l'objectiu de divulgar els valors que ajuden a respectar l'entorn.

Progrés i protecció

«La gent és molt conscient de protegir el bosc que té al costat de casa, però cal que tingui una idea més global del patrimoni natural comú. Cal fer xerrades, difondre missatges a través dels mitjans de comunicació, per entendre que tots som responsables de la cura del nostre entorn», comenta Neus. Depana té molt clar que el progrés no és contradictori amb la conservació del medi natural. Es poden portar a terme projectes, sempre que es facin de forma racional, sense perjudicar l'equilibri ecològic. «L'únic patrimoni que té un país és el seu territori, i si el malgastes, estàs fent mal al mateix país», comenta Neus.

Creixement sostenible

Aquest és un dels punts clau de la lluita que porta a terme Depana. Què s'entén per creixement sostenible? La resposta pot sorgir d'aquesta pregunta: «Per què la nostra societat i les seves infraestructures han de créixer tant i de manera tan desmesurada, quan potser fent-ho de forma més mesurada i racional es poden aprofitar els recursos ja existents?», comenta Neus. S'ha de pensar —i això Depana ho té molt clar— que els recursos de la Terra són limitats, i que les generacions futures han de poder-ne gaudir. Per tant, tot ha de passar per fer-ne un ús responsable.

Gerard Redó

DEPANA
C/ SANT SALVADOR 97, BXS.
08024 BARCELONA
TEL. 932 104 679

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat

La veu del metge

Les anàlisis: el plasma sanguini (3a part)

En Ricard esperava amb il·lusió poder retrobar-se amb l'Enric, el seu veí. Dies abans es va reunir amb ell perquè li expliqués, com a futur metge, la manera com es «llegeix» una anàlisi de sang. El paper, ple de dades i noms estranys, havia començat a ser comprensible per a en Ricard, que passava de l'admiració de la ignorància a l'admiració de la comprensió. Començava a intuir que una anàlisi es com poder veure a través de l'espiera d'una porta. Es pot intuir qui és o el que està passant, sense haver d'obrir la porta, és a dir, veure el funcionament dels òrgans del cos sense haver d'operar. Ell sabia que en els seus inicis la medicina —el raonament dels metges— es fonamentava en alguns símptomes i signes de la malaltia, la intuïció de l'experiència, moltes creences i la « paciència del pacient ». En Ricard mostra l'anàlisi que li han fet.

—Enric, què és la «velocitat de sedimentació»?

—És una prova que sol estar alterada en gran nombre de processos i que «hauria» de ser normal en el restabliment o en l'estat de salut. Serveix per deduir que «passa alguna cosa» o «gairebé segur que no passa res». No serveix per conèixer el tipus de malaltia. Es fa servir com a senyal d'alarma. Algun cop pot estar elevada en circumstàncies normals: després de menjar, durant la menstruació, l'embaràs, el puerperi i en la vellesa.

—I la «glucèmia basal»?

—És el mesurament de la concentració de la glucosa (sucre) a la sang. En situació de dejú és normal tenir xifres inferiors a 130 o 150 mg%, segons si la tècnica es fa a la sang total o al plasma. Xifres més elevades poden ser causades per la diabetis mellitus, algunes malalties endocrines i fàrmacs o... per no fer correctament el dejú abans de l'anàlisi.

—Com es mira el «colesterol»?

—El més important per valorar les malalties dels lípids és una determinació del colesterol, els triglicèrids i l'observació del plasma. Si les xifres són elevades, el metge recomanarà una dieta específica durant uns mesos i un nou control posteriorment. Si la dieta ben feta no millora

completament les xifres, es pot prescriure una medicació específica.

—Què vol dir «perfil hepàtic»? —va preguntar en Ricard.

—És l'anàlisi d'algunes substàncies, a través del resultat de la qual podem deduir l'estat del fetge —va contestar l'Enric. Les cèl·lules del fetge (també els músculs i el cor) tenen a dins unes substàncies (AST i ALT) que, quan la cèl·lula mor, s'alliberen a la sang. Normalment hi ha uns nivells mínims que corresponen a les cèl·lules mortes, a causa del recanvi cel·lular normal. En les hepatitis i en la destrucció del fetge, però, se n'allibera molta més quantitat i el valor a la sang augmenta. Altres substàncies (FFAA i GGT) augmenten si el circuit de la bilis no funciona prou bé i, per tant, l'augment del seu valor assenyalava una obstrucció del líquid biliar.

—I el «perfil renal»?

—El ronyó és un dels òrgans principals d'eliminació de determinades substàncies del cos. Si els ronyons, junts, no funcionen prou bé, algunes substàncies s'acumularan a la sang. Aquest és el cas d'una substància anomenada creatinina, que es produeix als músculs de manera constant i s'elimina pel ronyó. Si la funció de depuració dels dos ronyons no és suficient, la concentració de la creatinina augmenta.

Mentre escoltava tota aquesta «lògica de la sang», en Ricard s'abstria més i més. S'adonava de l'esforç que significava el descobriment en malalts d'una determinada malaltia d'algunes substàncies, la concentració infinitesimal de les quals potser era només una mica més alta que en la gent sana d'aquesta malaltia, però sense un límit estricte i que a més només es pot mesurar a la sang en dejú. No tan sols cal saber de quina substància es tracta, sinó també com mesurar quantitats ínfimes amb només unes gotes de sang, a un preu raonable i amb aquestes dades deduir el tipus de malaltia. Si no existís, realment pensaria que no és possible.

Dr. Ferran L. Tognetta

Membre de la Junta Consultiva de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears

Per eliminar toxines a través del ronyó, cal beure molta aigua.

fem realitat

l'ensenyament

dels barcelonins

El Govern de la Generalitat ha construït a la ciutat de Barcelona, durant els dos darrers anys, les escoles L'Estel (Sant Andreu), La Muntanyeta (Sants-Montjuïc), Pau Casals (Gràcia), Tabor (Eixample), Turó del Carcol (Gràcia) i Pau Romeva (Les Corts).

Actualment està construït d'altres centres docents com ara: Salvador Espriu (Sant Martí), XXV Olimpíada (Sants-Montjuïc), Pit-Roig (Horta-

Guinardó), Barrufet (Sants-Montjuïc), Ferran Sunyer (Eixample) i Vila Olímpica (Sant Martí).

El Govern de la Generalitat seguirà promovent-hi noves construccions i equipaments i donant suport educatiu als 283 centres de la ciutat i als seus 245.000 alumnes.

Estem fent realitat l'ensenyament a Barcelona.

D. FERRAN L. TOGNETTA
Medicina humanista

Hores convingudes.
Tel. 934 502 878

Suport i millora en malalties greus, situacions de dol o por i problemes emocionals

CONSULTES MÈDIQUES,
FISIOTERÀPIA,
FARMÀCIES...

ANUNCIS A LA PÀGINA
"LA VEU DEL METGE"

INFORMACIÓ: SRТА. MAGDA
TEL. 93 490 59 88

0127 atenció ciutadana

Generalitat de Catalunya

«Ningú no té dret sobre la vida dels altres»

■ El teòleg Gaspar Mora va impartir una conferència sobre l'eutanàsia

BARCELONA.— Gaspar Mora, professor de Teologia moral de la Facultat de Teologia de Catalunya, va impartir el 8 de març passat una conferència sobre l'eutanàsia, un tema sempre polèmic. L'acte, que formava part del cicle «Els dilluns dels drets humans», va ser organitzat per Justícia i Pau amb Cristianisme i Justícia.

La societat acostuma a valorar les persones essencialment per la tasca que desenvolupen i, consegüentment, per la seva productivitat. Davant d'un malalt terminal, però, «se'ns desmunten tots els esquemes», va advertir el Dr. Gaspar Mora. A partir d'aquesta situació, cal fer una reflexió ètica. «El malalt és un ésser humà i això mai no es pot oblidar», va manifestar el ponent. Per als cristians, «tota persona té una dimensió transcendent i està cridada a una vida plena i eterna».

Els pobles s'han bastit al llarg de la humanitat sobre el fonament de la formulació dels drets de les persones. Aquest argument és molt significatiu, «però no hi ha una cultura humana perfecta. Cal superar la pedanteria cultural occidental actual», va advertir el teòleg. El més important és assolir el bé dels éssers humans. «Quin és el bé dels malalts terminals?», es va preguntar el conferenciant en nombroses ocasions. «Cal acceptar-los i treballar perquè aquesta situació límit la puguin viure amb la més gran plenitud i dignitat possibles», va ser la resposta de Gaspar Mora. Tot seguit, va afirmar que «d'això, l'Evangeli en diu

«estimar»». Sobre el criteri d'alguns individus que es plantegen posar fi a la vida d'aquests malalts, el ponent s'hi va oposar totalment.

Dignitat del malalt

Pel que fa als malalts en estat irreversible amb dolors insuportables, el Dr. Mora va assenyalar que «se'ls ha de tractar com a persones, no tan sols com a cossos que pateixen» i que «necessiten que algú els estimi». Cadascú té una capacitat diferent d'afrontar el dolor. «Tot i que la medicina lluita contra el sofriment, els analgèsics tenen les seves limitacions», va recordar el conferenciant. Gaspar Mora no admet el que s'anomena «tortura terapèutica», que consisteix en l'allargament (inhumà) de la vida. L'Església tampoc no accepta aquesta pràctica que atempta contra la dignitat humana. D'altra banda, si un malalt terminal demana que l'ajudin

Gaspar Mora.

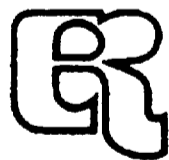
a morir, s'ha de trobar l'origen de la seva depressió i intentar ajudar-lo. «Estimeu-lo —va proposar el teòleg— i digueu-li que Déu és al seu costat.»

Gaspar Mora va fer també una interessant reflexió des del punt de vista religiós sobre el tema de l'eutanàsia. Segons els cristians, la vida humana és un do sublim de Déu. «Ningú té dret sobre la vida dels altres», va asseverar el conferenciant. Ara bé, la persona té el dret de decidir sobre la seva pròpia mort? «La tradició cristiana —va explicar Mn. Mora— sempre ha valorat positivament el lliurament de la vida per al bé dels altres.» L'exemple paradigmàtic és Jesucrist. No obstant això, es rebutja que l'individu disposi sobre la seva mort. «Cal acceptar la realitat del procés normal de l'acabament de la vida», va concloure el Dr. Gaspar Mora, alhora que va dir que la complexa qüestió de l'eutanàsia es pot considerar «un cabell tallat per la meitat».

Miquel Àngel Codina

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadades per sempre, i per convalescències. Pocs places.
Tel. 427 44 53.

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIAL

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig
ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES -
LES OBRES DE MISERICÒRDIA
TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 933 221 711 Fax 933 225 369 - 08029 Barcelona

L'associació JEC demana un local

BARCELONA.— L'associació estatal JEC (Jóvenes Enfermos Crónicos) necessita, en paraules del seu president, Xavier Gran, «un ambient adient que ens permeti oferir els serveis de la nostra associació a totes les persones afectades amb problemes neuromusculars crònics, i així poder fer realitat el nostre lema: "Ajuda'ns a ajudar"».

La JEC té com a objectius proporcionar a les persones afectades per malalties cròniques neuromusculars (esclerosi, Parkinson, atàxies, etc.) informació actualitzada en salut i tractaments; crear un centre d'ajuda mèdica on es faci servir, entre d'altres, el mètode de recuperació funcional Indiba; equipar un gimnàs per millorar la qualitat de vida dels malalts; oferir cursos subvencionats de formació ocupacional per a la integració sociolaboral i la realització personal i econòmica, i ser un punt de referència entre les diferents associacions.

Per desenvolupar aquestes activitats, la JEC demana un local sense barreres d'accés, situat a la ciutat de Barcelona i que pugui ser cedit per una persona o una institució que comparteixi la filosofia de l'entitat. Per a més informació: Xavier Gran, telèfon 639 006 849. (C.C.)

Concert a favor dels infants colombians

BARCELONA.— L'11 de març passat es va celebrar a la basílica de Santa Maria del Mar un concert solidari, sota el títol *Catalunya amb Colòmbia*, que tenia com a finalitat recaptar diners per ajudar a reconstruir el Colegio San Francisco Solano de la ciutat colombiana d'Armènia. El terratrèmol que va patir Colòmbia recentment va arrasar les escoles i, sense escoles, els infants d'aquest país llatinoamericà no tenen futur.

En el concert van participar la soprano colombiana Patricia Caicedo i l'orquestra Quartet de Juan Mario Cuellar, que van interpretar obres de Scheidler, Pachembel, Falla, Vivaldi, Villalobos i Calvo. Els fons recaptats els administrarà l'organització no governamental Servei Solidari i Missioner (SSIM) dels pares caputxins. L'acte va ser organitzat per Justícia i Pau, Fundació Futur, Càritas, Asociación Colombiana de Profesionales y Estudiantes en el Exterior, Asociación Colombiana en Cataluña, Unión Profesional Iberoamericana de Cataluña i el SSIM. (C.C.)

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

cultura

«Mar de claror» arriba al programa número 100

BARCELONA.— *Mar de claror* és un programa catèquetic elaborat per la Delegació Diocesana de Catequesi de Barcelona que s'emeta per Ràdio Estel. Aquesta és la seva tercera temporada, ja

que va començar el curs 1996-1997 amb l'emissió del primer programa el 30 de novembre del 1996. El programa número 100 serà emès el 23 de març.

L'espai *Mar de claror*, d'una durada de vint minuts, s'emeta els dimarts dins del magazine *Nit d'estels*, dirigit per Montse Girbau, que ocupa la franja horària de dos quarts d'onze a onze de la nit. *Mar de claror* el dirigeix Mn. Felip-Juli Rodríguez, rector de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet, i el condueix Rosa Deulofeu, delegada de la Pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona. Altres membres de l'equip són Mn. Octavi Sánchez; Víctor Subirana, que coordina i realitza el programa; i Daniel Vilaró, cap d'informatius de Ràdio Estel, que també hi col·labora. El director del programa comenta que «aquest any par-

lem dels valors en clau cristiana, com l'amistat, l'agraïment o la solidaritat, llegint textos preparats per diferents persones».

El programa número 100 serà un repàs dels programes emesos on es recordaran els moments més significatius. També hi ha previstes les intervencions del delegat de Catequesi, P. Francesc Riu; del seu predecessor, Mn. Joan Guiteras, i de l'actual director Felip-Juli Rodríguez.

Mar de claror està estructurat en cinc seccions. La primera és *Tema*, preparat per diferents persones. La segona, *La pregunta de la setmana*, a càrrec de Mn. Prat, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (Irel), està basada en la resposta a una pregunta d'actualitat des d'un punt de vista cristià.

Equip de «Mar de claror».

La tercera, amb el títol *Les nostres arrels*, la prepara el P. Cebrià Pifarré, monjo de Montserrat, i vol ajudar a acostar la gent als Pares de l'Església, com sant Agustí o sant Ambrosi. La quarta secció és a càrrec de Mn. Octavi Sánchez; sota el títol *Vocabulari cristià*, es donen definicions molt breus de paraules cristianes relacionades amb diferents aspectes litúrgics, morals, ètics, bíblics i catequètics. La darrera secció, *Preguem amb...*, consta d'una pregària feta amb una persona monàstica, un prevere, un laic, etc. que sempre va relacionada amb el tema del programa.

Felip-Juli Rodríguez diu que la idea que a Ràdio Estel hi hagués un programa de catequesi sempre havia estat present. «El juliol del 1996 Santiago Ramentol, l'anterior director de Ràdio Estel, em va

demanar de fer un programa de catequesi a l'emissora. Vaig proposar fer-lo des de la Delegació Diocesana de Catequesi i vaig passar la proposta al delegat de Catequesi d'aquell moment, Mn. Joan Guiteras, que ho va trobar molt interessant». Mn. Rodríguez afirma que «l'objectiu de *Mar de claror* és apropar a l'oient el missatge cristià» i recorda que cal destacar «la quantitat de persones tant laics, religiosos com sacerdots que han participat i participen en el programa».

Marta Puyol

Missatge de redempció cristiana

ALBINYANA.— La parròquia d'aquest municipi del Baix Penedès acull des de fa deu anys una representació de la Passió, la Mort i la Resurrecció de Jesús, que du per títol *Pàgines de Passió*. L'obra, que coordina l'acció dramàtica amb el cant coral, està concebuda a partir de la narració del Nou Testament i pretén comunicar el nucli del missatge de la redempció cristiana. L'espectacle embolcalla el públic perquè pugui involucrar-se en el text, amb l'objectiu que tothom tingui la possibilitat d'acostar-se al fet salvador de Jesús.

El fil conductor de la representació és el relat de la Passió. Les escenes se succeeixen molt sobriament, mentre els cants s'hi insereixen de manera periòdica. Al llarg de la funció els infants porten els signes de la dramatització: els palmons, que evocuen el Diumenge de Rams; els atributs de la mort de Jesús a la crucifixió i els símbols de la resurrecció, que són els sagraments de l'Església. Per la seva banda, els joves intervenen cap al final de l'obra amb el salm que Jesús va pregar des de la creu: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?», i amb un himne en el moment de la resurrecció.

El muntatge aplega unes setanta persones d'Albinyana o que hi estan molt vinculades. La direcció coral és de Josep M. Guitart, mentre que la direcció dramàtica correspon a Conxa Torres. Les actuacions de *Pàgines de la Passió* tindran lloc a l'església parroquial de Sant Bartomeu d'Albinyana el 27 de març, a les 22.00, i el Diumenge de Rams, 28 de març, a les 20.00.

Joan Boronat

FILATÈLIA

per Enric Graupera

GIOVANNI FATTORI, pintor

En aquest segell veiem l'autoretrat del pintor i gravador italià Giovanni Fattori. Itàlia el va emetre el 1958 per commemorar el cinquantenari de la mort de l'artista. La seva numeració Yvert és la 762. Giovanni Fattori (Liorna, 1825 - Florència, 1908) va estudiar a l'Acadèmia de Belles Arts de Florència amb el prestigiós professor Bezzuoli. La seva producció pictòrica comença amb temes militars. Bàsicament paisatgista, està considerat un dels millors pintors realistes d'Europa. En les seves obres va fer servir l'oli, l'aquarel·la, el pastel, la ploma, el llapis i la punta seca. *La battaglia di Magenta* (1861) i *La Rotonda dei Bagni Palmieri* (1866) són alguns dels seus quadres més importants.

Fernando Pinós
Galeria d'Art

Compro:
* Pintura i dibuixos d'artistes catalans i espanyols
* Mobles antics i d'estil
* Làmpades antigues
* Llibres i biblioteques
* Passo a domicili a qualsevol lloc i pago al comptat
* Peritatges gratuïts per escrit
Tel. i Fax: 934 677 203
c/ Consell de Cent, 325-08007 Barcelona

TINTORERIA BOHIGAS
Fundada el 1915

- Neteja i restauració de pells
- Neteja i guarda de catifes
- Especialistes en peces delicades i de cerimònia
- Bugaderia
- Servei d'urgència a domicili
- Articles de ploma i cortines
- Servei a comunitats i hotels a tota la ciutat
- No tanquem al migdia
- Preus assequibles

Tel. 934 290 378 - 933 586 400
c/ Fulton, 24 - c/ Tajo, 47 - Pg. Maragall, 261

Exposició

Miquel Àngel Codina

Fe i art es donen la mà

■ «La llum de les imatges» repassa dos mil anys d'història de l'Església a València

Promoguda per l'arquebisbat de València i la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana, l'exposició *La llum de les imatges* pretén posar de manifest, a través d'unes quatre-centes peces de gran valor artístic, el protagonisme desenvolupat per l'Església en el decurs històric de la Comunitat Valenciana. La mostra, que es pot visitar fins a finals de juny a la catedral de València, ha comptat amb la col·laboració de diferents institucions i empreses.

El muntatge està dividit en deu àrees temàtiques. «El primitiu cristianisme valencià. L'evidència arqueològica» es dedica a l'època paleocristiana, on la figura de sant Vicent, màrtir, adquireix una rellevància especial des de l'antiguitat, ja que València va ser escenari de la seva mort i el lloc des d'on va irradiar el seu culte a tot arreu. Destaquen en aquest apartat l'anomenat *sarcòfag de la Passió*, un bol de vidre tallat amb les figures de Jesucrist, sant Pere i sant Pau i un fragment de sarcòfag cristià trobat a Dènia que presenta una escena bíblica.

La secció titulada «L'Església local i el bisbe» revela l'activitat de l'Església en la dimensió evangelitzadora i litúrgica que encarnen els seus prelats. L'eix vertebrador el constitueixen una extensa sèrie icònica de bisbes i arquebisbes que conserva la catedral de València. *Sant Climent i santa Marta*, de Gonçal Peris, n'és un exemple extraordinari. Al bloc «L'Església valenciana en el marc de l'humanisme

«Portapau de sant Jeroni» (segle XV).

renaixentista» s'hi poden admirar obres d'art com portapaus, reliquiariis, arquetes, calzes, teixits i brodats, a més d'un àmplia selecció de pintures (*Baptisme de Crist*, de Vicent Macip o *Plany sobre Crist mort*, de Yáñez i Llanos).

Nombroses obres mestres

Les imatges representades a «Contra-reforma i barroc» reflecteixen l'esperit devot de la Contrareforma, on l'Eucaris-

tia, la Mare de Déu, els sants i les relíquies són exaltats davant de la doctrina protestant. *El purgatori*, de Zúccaro, i *Última comunió de Magdalena*, de J. J. Espinosa, són dos magnífics quadres que val la pena contemplar. «Entre el barroc i la Il·lustració» és el nom de la cinquena àrea temàtica. Un frontal de plata que pertany a la parròquia de Sant Andreu i l'oli *Exèquies del beat Gaspar Bono*, de Maella, són dues meravelles de l'art d'aquest període.

Dins d'«Els ordes religiosos», es desplega una iconografia religiosa referida als fundadors i venerables de diverses ordes. Així s'explica la gran quantitat de representacions de sant Benet, sant Bernat, sant Domènec, sant Pere Nolasc, sant Francesc d'Assís, sant Francesc de Paula, sant Vicent Ferrer o sant Ignasi de Loiola. A «Les llums de l'Església il·lustrada» cal remarcar el quadre *Acomiadament de sant Francesc de Borja*, de Francisco de Goya. «L'Eucaristia», «Maria i l'Església valenciana: la Mare de Déu» i «Els sants valencians» són els restants apartats de l'exposició, on es mostren obres mestres com una custòdia processional, de Joan Olzina; i pintures com *Salvador Eucarístic*, de Joan de Joanes, *Verònica de la Mare de Déu*, de Gonçal Peris, o *Sant Jaume en la batalla de Clavijo*, d'Evarist Muñoz.

LA LLUM DE LES IMATGES

Catedral de València
Plaça de l'Almoina, s/n - 46003 València

Cicle de concerts d'orgue

EL VENDRELL.— El 7 de març passat es va iniciar el cicle de concerts d'orgue al temple arxiprestal, amb l'actuació de Josep M. Escalona, professor d'orgue al 'Escola Municipal de Música de Santa Coloma de Farners i membre de la Capella de Música de la catedral de Girona. Actualment Escalona du a terme la catalogació dels orgues de tot Catalunya sota el patrocini, entre d'altres, de l'Ajuntament de Barcelona i l'Associació Catalana de l'Orgue.

En el concert inaugural del programa impulsat per l'Associació Amics de l'Orgue del Vendrell, Josep M. Escalona va interpretar la *Sonata V en do major*, de J. S. Bach, i el *Concert en re menor, op. 3, núm. 11*, d'A. Vivaldi. Cada primer diumenge de mes, a tres quarts d'una del migdia, i fins al desembre, hi haurà un concert d'orgue, de tres quarts d'hora de durada, amb entrada gratuïta. Els intèrprets seran organistes rellevants o bé joves estudiants d'aquest instrument.

Joan Boronat

La importància de l'educació ambiental

BARCELONA.— La Fundació Roca Galès ha convocat el III Premi Albert Pérez-Bastardas, sobre temes d'educació ambiental. Es valorarà tant el contingut com el tractament periodístic dels articles. La dotació d'aquest guardó és de cent mil pessetes a l'article guanyador, amb la possibilitat, si el jurat ho creu oportú, d'atorgar accèssits als treballs declarats finalistes. El termini de presentació de les obres acaba el 30 de març. El veredict del jurat es farà públic al número de maig de la revista *Cooperació Catalana*. Per a més informació, Fundació Roca Galès, c/ Aragó, 281, 1r 1a - 08009 Barcelona, tel. 932 154 870, fax 934 873 283. (C.C.)

LA VIDA COM A REGAL
Lluís Serra i Llanos
128 pàg., PVP 1.500 ptes.

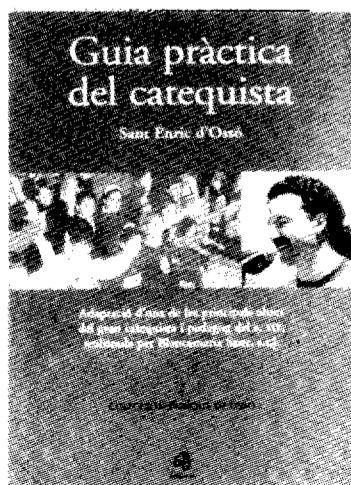
Acceptar la vida com a regal, implica no tan sols agrair aquest regal, sinó també reflectir-ho sobre la pròpia vida i posar-la al servei dels altres.

stj
Ediciones

RELACIONES FAMILIARES
Dr. Paulino Castells
148 pàg., PVP 1.500 ptes.

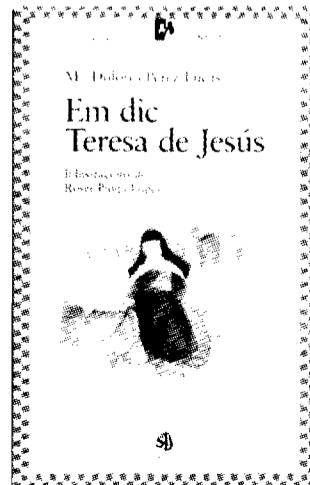
El conegut Dr. Paulino Castells, expert en temes familiars, ens recrea amb una sèrie de situacions molt comunes en les famílies.

GUIA PRÀCTICA DEL CATEQUISTA
Sant Enric d'Ossó
46 pàg., PVP 400 ptes.

Adaptació d'una de les principals obres del gran catequista i pedagog. Llibre de gran ajut per als catequistes.

stj
Ediciones

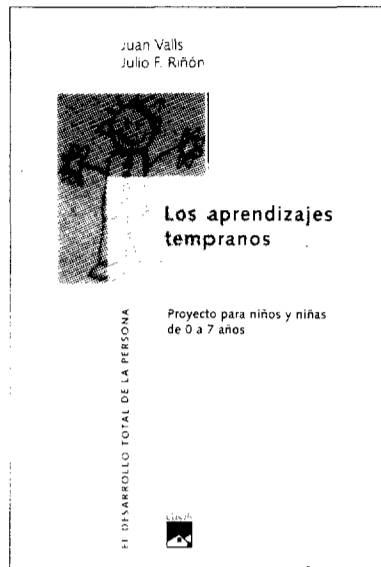
EM DIC TERESA DE JESÚS
Mre Dolores Pérez-Lucas
Il·lustracions de Roser Puig
88 pàg., PVP 1.500 ptes.

La història d'una dona que de petita fou aventurera i de gran arriscada. A partir de 8 anys.

Llibres

Projectes pedagògics innovadors

Si ens plantejéssim seriosament què podem fer per proporcionar als infants l'oportunitat de materialitzar les seves capacitats d'aprenentatge en el període de màxima plasticitat del cervell, prendríem consciència dels plantejaments desfasats i inadequats que ben sovint els proposem.

Afortunadament sabem com trencar aquest paradigma, ja que estem entrant en el germen d'una imminent, meravellosa i pacífica revolució: la d'ajudar els homes i les dones de demà a desenvolupar plenament les enormes capacitats que potencialment tenen.

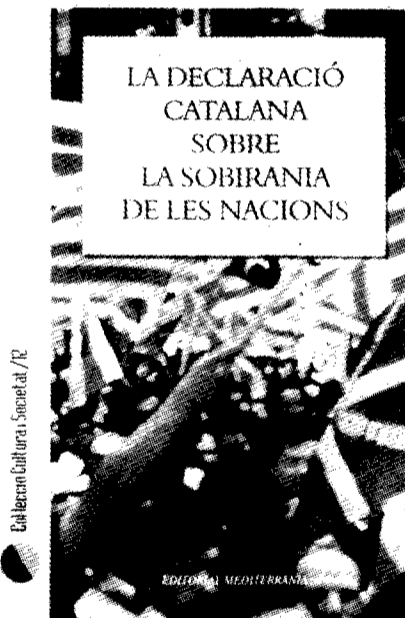
L'única raó acceptable perquè un educador o educadora es llenci a aquesta aventura és que els actes educatius han de conduir a un desenvolupament harmònic i integral de la persona. La regla d'or d'aquest enfocament és «com més aviat millor». Aquesta nova metodologia es va començar a aplicar a les escoles espanyoles als anys vuitanta mitjançant el projecte educatiu AT (Programa d'Aprenentages Primerencs). (C.C.)

◀ Juan Valls-Julio F. Riñón, *Los aprendizajes tempranos. Proyecto para niños y niñas de 0 a 7 años.* Editorial Casals, Barcelona 1998, 159 pàg.

La sobirania política del poble català

El 20 de juny del 1992 es va proclamar solemnement el text de les bases per al futur nacional de Catalunya, conegut com a *Noves Bases de Manresa*, que planteja el projecte de sobirania de la nació catalana. L'Associació per a les Noves Bases de Manresa ha trobat un suport intel·lectual i social de pes en un consell assessor, del qual formen part persones que s'han destacat en el servei a Catalunya des de diferents àmbits. Els membres d'aquest ens volen desenvolupar noves propostes sobre aquest aspecte.

Un d'aquests elements és la *Declaració Catalana sobre la Sobirania de les Nacions*, presentada en aquest llibre, que pretén complir fonamentalment dos objectius: defensar públicament el dret del poble català a exercir la plena sobirania política en la nova Europa i sensibilitzar l'opinió pública en favor de la dignitat de l'afirmació nacional basada en la llibertat i en la solidaritat responsable. (C.C.)

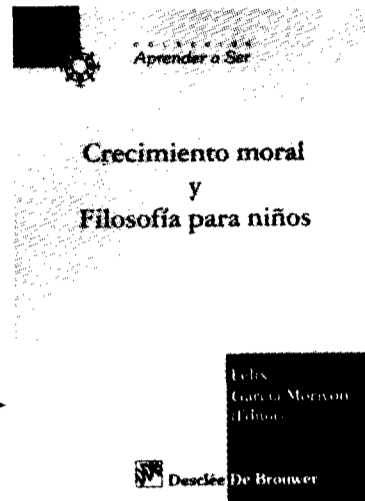

▶ *La Declaració Catalana sobre la Sobirania de les Nacions.* Editorial Mediterrània, Col·lecció Cultura i Societat, Barcelona 1998, 126 pàg.

Un mètode d'educació moral

El programa Filosofia per a Infants és unànimement reconegut com un dels millors que es poden aplicar a l'aula si el que es pretén és millorar la intel·ligència dels alumnes. Es tracta d'un sistema d'educació que també inclou la reflexió ètica de l'individu.

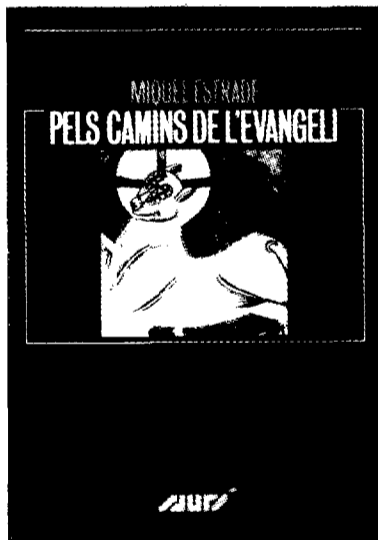
La present obra, que recull les aportacions de prestigiosos especialistes —entre ells, els dos creadors del mètode, Matthew Lipman i Ann Sharp—, pretén reivindicar la dimensió moral de la Filosofia per a Infants des d'un enfocament actual, recordant que el programa no es presenta com una cosa tancada, sinó com un marc de referència en què cada persona o col·lectiu ha d'anar definint la pròpia perspectiva.

▶ *Crecimiento moral y filosofía para niños.* Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció *Aprender a Ser*, Bilbao 1998, 323 pàg.

El reclam de les homilies

Si aquests textos del P. Miquel Estradé arriben a commoure el lector és perquè provenen de l'experiència personal d'aquest monjo, cridat a respondre les innombrables preguntes dels homes i de les dones del nostre temps. Una altra raó que confirma la vigència i l'efectivitat d'aquests escrits és que el seu origen es basa en una meditació dels textos sagrats que no fa cap concessió a la moda, als prejudicis o a les falses tradicions. Aquest volum, que recull les

homilies predicades en les misses dominicals del monestir de Montserrat durant tot un any litúrgic, ajudarà els lectors a caminar més segurs i conscients pels camins de l'Evangelí. «L'homília—escriu l'autoren el pròleg de llibre— ha de desvetllar la gana del cristià, ha de crear-li i mantenir-li l'avidesa d'anar a la font, a trobar per ell mateix aquell pa de mil gustos i l'aigua viva que són el mateix Crist en el Nou Testament.»

▶ *Miquel Estradé, Pels camins de l'Evangelí.* Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col·lecció Saurí, Barcelona 1998, 209 pàg.

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom ..... Adreça.....

D.P..... Població ..... Província..... Tel .....

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: anual (52 números) de 11.180 ptes.
 semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

domiciliació bancària (en aquest cas omple l'ordre de domiciliació)

xec nominatiu que adjunto

transferència al CC del setmanari

2 1 0 0   3 0 1 3   2 0   2 2 0 0 3 9 1 7 4 1
Entitat   Oficina   DC   Compte

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat   Oficina   DC   Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta .....

Es vol potenciar l'estudi del cervell

Aquest 18 de març és el Dia Europeu del Cervell. Es pretén que se celebri cada any i es dedicarà a conscienciar la societat de la importància de les investigacions sobre el cervell humà, per promoure-les i col·laborar-hi. Com va dir un neuròleg premi Nobel de Medicina, John Eccles, «en l'estudi del cervell som encara a les beceroles». I això és cert malgrat els moltíssims avenços que s'han fet en les recerques cerebrals d'ençà que el Dr. Santiago Ramón y Cajal va explicar-nos tantes coses (que van proporcionar-li el premi Nobel de Medicina, el primer que es donava en aquesta matèria). Són moltes, moltíssimes més les coses que ignorem que no pas les que sabem sobre l'activitat del cervell. I, precisament per això, els neuròlegs volen donar una nova embranzida al seu estudi, amb la col·laboració de tothom. Aquest Dia Europeu del Cervell s'ha establert sota els auspicis de la *Dana Alliance for Brain Initiatives* de Nova York. Els investigadors demanen que els polítics, les institucions públiques i privades i tota la societat prenguin consciència de la importància de les recerques sobre el cervell. El neuròleg Albert Ferrús, de l'Institut Cajal (del CSIC), va fer notar en la

presentació que es va fer d'aquest Dia, com la societat actual, cada vegada més «pot patir les malalties del cervell. La neurociència és una qüestió d'interès i de responsabilitat social».

I és clar que té raó. La malaltia d'Alzheimer, la de Parkinson i moltes altres són alteracions del cervell material. I avui dia, en augmentar l'esperança de vida, també es fan més nombroses aquestes dolències. Si es troba la manera de prevenir-les i/o guarir-les, millorarà la qualitat de vida dels nostres ancians, que és com dir de nosaltres mateixos que tard o d'hora arribarem a la vellesa, si no ens quedem pel camí, amb una probabilitat molt alta de tenir alguna d'aquestes deficiències cerebrals. I com que tots hi voldríem arribar sense perdre l'autonomia física i la capacitat de raonament, el progrés en el coneixement del cervell mereix el suport de tots. Seria tenir poc cervell no veure-ho així.

El microscopi electrònic ha permès veure la complexitat del teixit cerebral amb més realisme que no ho havia pogut fer el microscopi òptic, com podem apreciar en la fotografia d'una minúscula regió del cervell. (Del llibre *El cervell i l'ànima humana*.)

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

L'electricitat i els homes que l'han investigada

18 William Crookes descobreix els raigs catòdics

Si avui dia preguntem a qualsevol estudiant de batxillerat què és el corrent elèctric, ens dirà de seguida, sense dubtar gens, «el flux d'unes partícules, més petites que els àtoms i que en formen part, anomenades *electrons*, que van del pol negatiu al positiu». Això, que ara és tan elemental, era totalment desconegut pels físics del segle passat. Fins al 1897 no es pogué demostrar, per obra de J. J. Thomson (1856-1940) l'existència real d'aquestes partícules carregades d'electricitat negativa que amb el seu moviment pel conductor originen el corrent elèctric. Per arribar al coneixement d'això calgueren les experimentacions de molts físics. Avui parlarem d'un que hi va fer una contribució ben notable:

William Crookes (1832-1919)

Va néixer a Londres. Quan tenia divuit anys es matriculà al *Royal College of Chemistry*. Allí trobà de professor l'alemany August W. von Hofmann (1818-1892) que, per invitació del príncep consort anglès, estigué vint anys a Londres exercint la docència, i que inicià el nostre jove en la química orgànica. Per això el primer treball científic de Crookes, publicat el 1851, va ser sobre certs compostos orgànics. Però també sentia interès pels altres temes de la química i de la ciència en general. No és gens estrany que el 1854 acceptés el càrrec d'inspector al departament de meteorologia de l'observatori de Radcliffe (d'Oxford). El 1855 ja obtingué la càtedra de química a la universitat de Chester. No s'hi estigué gaire temps. Poc després es traslladà a Londres, i el 1859 hi fundà una revista, la *Chemical*

News, que es publicà fins al 1909. Més tard encara se'n fundaria una altra, la *Quarterly Journal of Science*.

Quan tingué coneixement de la invenció de l'espectroscopi que féu Gustav R. Kirchhoff, s'interessà per l'assumpte i inicià també ell estudis amb aquest aparell. Kirchhoff havia descobert dos elements nous, l'un el 1860 (el cesi) i l'altre el 1861 (el rubidi). Crookes, havent-se assabentat d'aquests dos descobriments de Kirchhoff, decidí provar també ell de fer alguna troballa. Precisament encara conservava aquells minerals de seleni que li havien servit per fer el treball sobre compostos orgànics que hem dit abans. I volgué analitzar-los ben bé, espectroscòpicament, per veure si contenien cap rastre d'un element desconegut. I, efectivament, el mateix any de 1861 li aparegué a la pantalla una ratlla verda molt bonica que no enquadrava amb cap element conegut. Era un element nou que batejà amb el nom de *thallium* (cat. tal·li, tret del grec *thallós*, branca tendra verda).

El descobriment del «quart estat de la matèria»

Curiosament la troballa d'aquest nou element (per la qual va ser guardonat amb el premi Nobel del 1907) va provocar que el nostre home es dedicés cap a l'estudi de qüestions físiques. Va voler estudiar aquell metall que acabava de descobrir que era molt tou i mal·leable i s'alterava molt de pressa en contacte amb l'aire. Per obtenir-ne el pes atòmic havia de posar un compost de tal·li en unes balances al buit; i hi observà unes oscil·lacions estranyes. Què hi passa-

va? Per què un objecte col·locat dins d'un recipient amb poquíssim aire es mou així? Ens trobem davant d'un fenomen físic nou! Aleshores tingué la idea de construir un petit molinet amb les paletes pintades de negre per una banda i ben blanques per l'altra, pivotant sobre un piu vertical. El col·locà sota la campana transparent per veure què hi passava. S'hi havia fet el buit, no total, (és clar, total del tot ja sabem que amb els mètodes mecànics és impossible). I s'esdevingué el que ell sospitava: que el molinet es posà a girar. I a girar molt de pressa quan hi incidia directament la llum solar. Com interpretar què hi passava? Molt senzill: les partícules de gas residual s'escalfaven més quan topaven amb la cara més calenta (o sigui, la negra, que absorbeix més calor solar) i feien girar el molinet, perquè més calor a les molècules volia dir més velocitat; per això el xoc a la cara negra era més fort que a la blanca. Això comprovava la teoria cinètica dels gasos enunciada per Maxwell! Aquest molinet s'anomenà *radiòmetre*. Això era el 1875.

I arribem a la troballa que fa referència a l'electricitat. L'estudi del que passa al buit portà Crookes a estudiar què passa dins d'un tub de Geissler. (S'anomenava així un tub de vidre en el qual s'hagués fet un buit molt elevat amb els pols elèctrics positiu i negatiu (ànode i càtode), un a cada banda, de manera que s'hi pogués fer saltar la guspira amb un potencial prou elevat; aquests tubs van ser inventats per Heinrich Geissler (1814-1879) el 1855. Va començar per fabricar un tub d'aquesta mena però més perfecte, en el sentit que no tan sols hi saltés l'espurna elèctrica sinó que hi pogués passar el corrent d'una manera contínua. Això ho féu el 1879. El que hi observà, posant l'artefacte en una habitació fosca, era una luminescència que semblava sortir del càtode i anar cap a l'ànode. Ho pogué comprovar amb certesa interposant objectes entremig i veient que la seva ombra es projectava a la paret del costat on hi havia l'ànode. Així, doncs, el corrent elèctric pot

travessar el buit i no va pas de l'ànode al càtode sinó a l'inrevés! Aquells raigs no podien ser altra cosa que l'electricitat que fluïa. La novetat de la troballa era sensacional. Crookes demostrà que es propagaven en línia recta però que es desviaven en acostar-hi un imant (com ho fa tot corrent elèctric) i que feien pressió sobre els objectes, ja que feien rodar un petit molinet que ell hi interposà. No eren, doncs, simple radiació electromagnètica (imponderable) sinó partícules materials, i Crookes cregué que havien de considerar-se com un *quart estat de la matèria*, matèria *radiant*, i amb aquest nom publicà la seva troballa.

L'alemany Eugen Goldstein (1850-1931) anomenà *raigs catòdics* els descoberts per Crookes, i Joseph J. Thomson (1856-1940) demostrarà el 1897 que els raigs catòdics es desvien per l'acció d'un camp elèctric i que efectivament són partícules carregades negativament. I el 1906 Robert A. Millikan determinarà quin és el valor de la càrrega de cada una d'aquestes partícules, que ara anomenem *electrons*.

Crookes va fer encara altres descobertes en el camp de la física. Li va venir de poc que no descobrís els raigs X, ja que va observar que es velaven de vegades plaques fotogràfiques posades a prop dels seus tubs. El 1903, quan ja s'havia descobert la radioactivitat natural (per Becquerel) inventà l'*espinteriscopi* (d'*spinther*, que en grec vol dir guspira) per detectar les radiacions alfa. Era una pantalla de sulfur de zinc que, en incidir-hi aquests raigs, feia un espurneig. Amb aquest estri Ernest Rutherford (1871-1937) va poder fer experiments importants en l'estudi de la radioactivitat.

Va morir el 1919, apreciat per la comunitat científica mundial, que reconegué el mèrit dels seus descobriments. El nom de Crookes no ha passat a cap unitat de magnitud elèctrica, però qualsevol estudiant del tema sap quina mena de cosa és un *tub de Crookes* i la importància que té per «veure» què és l'electricitat.

Experiència dolorosa de la dona xinesa

La Xina sempre és un misteri. Darrere de la cortina de bambú, creada per la política o per les guerres, hi ha alguna cosa més que una ideologia que es vol mantenir a benefici d'una minoria. Un poble que sobrepassa els mil dos-cents milions d'habitants, amb gènt de races diferents en l'extensa superfície del continent, difícilment és abarcable en una síntesi ràpida.

Els primers occidentals que van entrar en aquell «catai» remot van quedar sorpresos. No tan sols el rostre i la manera de ser semblaven diferents en els homes i les dones d'aquell país, també la manera d'enfrontar-se a la vida, i de conrear la convivència. I aquí va raure l'error dels visitants que es van voler convertir en propietaris, en nom de la conquesta que representava la imposició de la seva cultura.

No ens podem aturar en allò que va representar l'entrada de Sun Yan Tsen, el renovador del país a finals del segle passat. El cert és que els xinesos es van voler modernitzar, i adoptar els mètodes i els sistemes de vida occidental, però a la manera xinesa... No obstant això, Mao Tse-Tung es va preocupar d'engegar-ho tot a rodar, i va intentar una revolució

Lulu WANG.

El teatro de los lirios.

Tusquets, Barcelona 1998, 493 pàg.

cultural que trenqués amb tot el que fos d'occident. Una revolució, d'altra banda, portada al paroxisme per gent molt jove, adoctrinada cegament en la xenofòbia i el desig de trencar amb tots els llaços que els unís amb civilitzacions que els van voler imposar, i que només volien destruir-les.

Lulu Wang és una dona de gairebé quaranta anys, que va viure tots els absurds del maoisme. I des de la llunyania de la seva vida a la Universitat de Maastrecht, a Holanda, ha intentat reviure els anys de la seva infantesa, adolescència i joventut, per fer un exercici d'anàlisi personal, explicitant tot el que va viure i patir gràcies al «pare Mao».

Lulu Wang no explica res de nou que no hàgim llegit en altres obres d'aquest estil, com per exemple *Cisnes salvajes* o *Azalea roja*, en les quals àies

altres dones recorden les seves experiències, viscudes en ple domini de la insensatesa del maoisme. Totes elles narren amb un realisme extraordinari allò que van viure, que era el que passava a tota una comunitat immensa. El menyspreu dels valors intel·lectuals, el culte a la delació i a la traïció, l'esforç per imposar unes maneres de pensar que impedisin, simplement, pensar.

Lulu Wang ha escrit unes

pàgines que ha de llegir qui desitgi conèixer el que va ser la vida en aquell temps, i el que va representar pertànyer a la generació de «guàrdies rojos», que van eliminar tot allò que tingués relació amb la cultura de l'esperit.

Ara no necessitem gaires textos que ens parlin dels nombrosos carrerons sense sortida del comunisme, però sí que és interessant contemplar des de l'òptica d'una dona madura allò que va ser una joventut trepitjada pels que volien convertir la dona en una màquina al servei d'una ideologia, que, a més a més, era terriblement masculista. Ser dona, en alguns països fonamentalistes, és una tragèdia. No s'ha d'oblidar que també ho ha estat durant molt de temps a la Xina.

Cristóbal Sàrrias

Claret

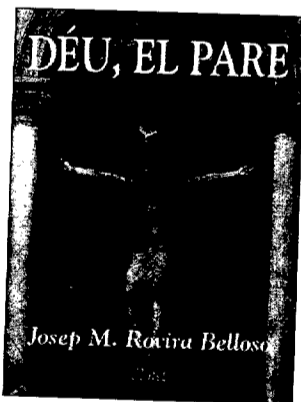
Josep M. Rovira Belloso

Déu, el Pare

Déu, el Pare, aquest nou llibre de Mn. Rovira Belloso, ens arriba com un regal. L'autor s'ha estimat més deixar per a altres ocasions el llenguatge especialitzat de l'aprofundiment teològic i oferir als lectors una reflexió –seriosa, sí, en el contingut, però planera en el llenguatge– sobre uns punts essencials de la fe cristiana.

Així, en la primera part de llibre Rovira Belloso ens ofereix nou catequesis sobre **Déu, el Pare**, que ell anomena “nou temes d'espiritualitat”. En la segona part ens invita a uns punts de reflexió, relacionats amb el tema de la primera part, i que per a ell “tenen a més, una ben confessable ambició: la de proposar un tipus de reflexió religiosa contemplativa, però que demana peremptòriament l'acció envers el Regne de Déu.”

Els Daus 192. 128 p.

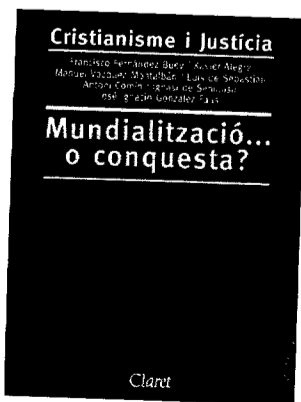

Cristianisme i Justícia

Mundialització... o conquesta?

Aquest llibre és el fruit d'un seminari sobre l'actual procés de globalització del model capitalista neoliberal de desenvolupament. En presenta el món dels nostres dies –economia, societat, política, cultura– vist *des de baix*, és a dir, amb els ulls i des dels interessos d'aquella part de la humanitat que està pitjor.

Els Daus 191. 224 p.

La sardana i la dansa

Nou president de la Federació Sardanista de Catalunya

Bartomeu Durán és el nou president de la Federació Sardanista de Catalunya. Fou escollit per desenvolupar aquest càrrec en l'assemblea celebrada a Barcelona el 21 de febrer passat, tot rellevant Jordi Romeva. La nova junta directiva que encapçala Bartomeu Duran es proposa ampliar els serveis que la Federació ja ofereix a les 196 entitats que té associades i crear-ne de nous per tal d'afavorir i facilitar la tasca de promoció de la sardana que les diferents entitats porten a terme arreu de Catalunya. En aquest sentit, la Federació s'estructura territorialment per poder actuar amb una major eficàcia d'acord amb les necessitats i les problemàtiques que la sardana té en les diferents demarcacions. Així, la nova junta compta amb tres vicepresidents que s'encarregaran de coordinar territorialment les actuacions de la Federació Sardanista, a més de diferents delegats que s'estructuraran en diferents comissions de treball en els àmbits de l'ensenyament, la promoció d'activitats i la comunicació.

Una trentena d'entitats van donar suport a la presentació de la candidatura de Bartomeu Durán, que finalment en l'assemblea va merèixer la votació gairebé unànime dels 77 representants de les entitats associades que hi van assistir; va obtenir 76 vots favorables, una abstenció i cap vot negatiu. Es dona la circumstància que l'elecció de Bartomeu Durán com a nou president ha coincidit amb la cloenda del cinquantenari de Badalona Sardanista, l'entitat que el mateix Bartomeu Durán ha presidit fins ara.

Josep Ventura

La claqueta

Una bona lliçó

FITXA:

Director: Francis Veber

Intèrprets: Thierry Lhermitte, Jacques Villeret, Francis Huster, Daniel Prévost, Catherine Frot, Alexandra Vandernoot.

Títol original: *Le dîner des cons*

Nacionalitat: França, 1997

Jacques Villeret (dret) i Daniel Prévost.

Sempre és bo anar al cinema i riure, però en algunes pel·lícules el que ens fa gràcia és la vulgaritat de determinades situacions o personatges. Això no passa a *La cena de los idiotas*, el film dirigit pel francès Francis Veber, que també n'és el guionista. L'humor d'aquesta comèdia cinematogràfica és enginyós i intel·ligent, basat en els embolics creats en un guió molt ben pensat i estructurat. *La cena de los idiotas* abans d'arribar a la pantalla gran va triomfar durant dos anys a l'escenari d'un teatre de París i ara també està aconseguint un èxit extraordinari a la cartellera teatral catalana amb Lluís Marco i Ricard Borràs com a protagonistes i sota la direcció de Paco Mir.

Jacques Villeret fa el paper de l'idiota, el senyor Pignon, un home bonifaci amb un gran cor, però bastant pocatraça. És un aficionat de les maquetes fetes amb escuradents i un bon dia (o un mal dia, segons es miri) rep la trucada d'un important editor parisenc que està interessat a publicar un llibre sobre els seus tresors. Aquest rellevant home de negocis és Pierre Brochant, interpretat per Thierry Lhermitte, el cruel que a part de passar les seves estones lliures jugant al golf es dedica, amb un grup d'amics, a preparar sopars una mica especials. Es tracta que cadascú convidi un idiota del qual se'n puguin riure tota la nit. Però en aquesta ocasió a *monsieur* Brochant se li espatllen els plans i tot li surt a l'inrevés. La situació se li gira en contra i aquell que pensava que era tan beneït li acaba demostrant que és més llest que no pas ell.

El duet interpretatiu Villeret-Lhermitte és genial, acompanyat per uns altres actors secundaris que també n'estan al'alçada. El paper de Daniel Prévost, que interpreta un intuïtiu i competent inspector d'hisenda, és digne de ser ressaltat. Quant al text, els diàlegs són frescos i plens d'un humor intel·ligent. Les converses telefòniques del simpàtic però maldestre senyor Pignon fan petar de riure els espectadors.

La cena de los idiotas és una pel·lícula per anar al cinema a passar-s'ho bé; plena de situacions divertides, però no és aquella comicitat que fa riure perquè porta a l'extrem de la ridícula. A part d'aquesta visió més còmica, el film de Francis Veber té una moralitat que cal destacar: no està bé mofar-se de ningú, ja que aquella persona de la qual pots pensar que és menys llesta que tu et pot donar una bona lliçó.

Sandra Termes

*a la feina,
al cotxe,
a casa...*

**★ ràdio
estel
FM 106.6**

...sempre al teu costat

RÀDIO

Des de les 09.00 a les 21.00 hores, cada quart d'hora s'emeten informació general, de serveis, d'Església i solidaritat i cultura.

Dilluns

02.00-06.00 *Selecció de música instrumental*
06.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-08.00 *Radiofórmula musical*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
09.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Galàxia Esport*
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Dimarts

02.00-06.00 *Selecció de música instrumental*
06.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-08.00 *Radiofórmula musical*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
09.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
(inclou *Mar de Claror*)
23.00-00.00 *Vianants*
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Dimecres

02.00-06.00 *Selecció de música instrumental*
06.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-08.00 *Radiofórmula musical*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
09.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Cita Concertada*
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Dijous

02.00-06.00 *Selecció de música instrumental*
06.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-08.00 *Radiofórmula musical*
08.00-09.00 *El Primer Cafè*
09.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-21.30 *Parèntesi*
21.30-22.00 *Cinc Cèntims*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *En Família*
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Divendres

02.00-06.00 *Selecció de música instrumental*
06.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-08.00 *Radiofórmula musical*

08.00-09.00 El Primer Cafè

09.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.15 *Els Contes de la Fada Vetakika*
21.15-22.00 *On tu em diguis*
22.00-23.00 *Nit d'Estels*
23.00-00.00 *Amb Llum Pròpia*
00.00-02.00 *La Gran Diferència*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Dissabte

02.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.30 *Des de Nashville*
21.30-22.00 *Pentagrama de quatre*
22.00-23.00 *La Tercera Lluna*
23.00-00.30 *Ningú No És Perfecte*
00.30-01.00 *Fila 7*
01.00-01.30 *Cova de Jazz*
01.30-02.00 *De nou n'ou*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Diumenge

02.00-07.00 *Radiofórmula musical*
07.00-07.05 *Mirant Endins*
07.05-21.00 *Radiofórmula musical*
09.00-10.00 *Tot Sardana*
10.00-18.45 *Radiofórmula musical*
18.45-20.00 *Eucaristia*
20.00-21.00 *Radiofórmula musical*
21.00-21.30 *La Pròrroga*
21.30-22.00 *Bojos per la Ciència*
22.00-23.00 *Els Noms de la Música*
23.00-00.00 *Temps de Paraula*
00.00-02.00 *A Cel Obert*
02.00-02.15 *Espurna d'Alba, Dietari de Música i Músics i Comentari de l'Evangeli*

Dilluns

09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Una Setmana Més*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimarts

09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *El Tresor de la Història*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dimecres

09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *Estels sobre el Principat*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dijous

09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.30-22.00 *La Taula de l'Evangeli*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Divendres

09.00-09.15 *Informatiu local*
14.00-14.15 *Informatiu local*
20.00-20.15 *Informatiu local*
21.15-22.00 *Senda Sonora*
00.00-00.30 *Tercer Mil·lenni*

Dissabte

09.00-10.00 *Senda Sonora*
(repetició)
12.00-12.30 *Una Setmana Més*
(repetició)
12.30-13.00 *Diàlegs amb Joan Martí*
21.00-21.30 *Estels Sobre el Principat*
(repetició)

Diumenge

08.30-09.00 *La Taula de l'Evangeli*
(repetició)
18.00-18.30 *Els Nostres Tresors*
(repetició)

Mn. Ballarín, col·laborador habitual del programa *Signes dels Temps*.

TELEVISIÓ

Diumenge 21

08.45 *Tiempo de creer*
09.30 *Pueblo de Dios*
«Godovari, el río sagrado».
10.00 *Últimas preguntas*
«Día del Seminario: sacerdots del Tercer Mil·lenni». El 19 de març, festivitat de Sant Josep, també és el Dia del Seminari. Per a cada diòcesi és vital disposar de prou sacerdots que encarnin la bondat del pare Déu.
10.25 *Testimonio*
10.30 *Santa Missa*
Amb la participació de l'Agrupació Coral la Clavellina de Torrefarrera (Segrià, bisbat de Lleida), sota la direcció de Víctor Roman.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)
11.15 *Esglésies de Catalunya*

Dilluns 22

17.05 *Pueblo de Dios*

Dissabte 20

09.10 *Signes dels Temps*
«Persones amb vocació». Emissió del reportatge «Cadascú té la seva vocació», amb Maria de la Pau Janer (vocació d'escriptora), Xavi Hernández (jugador del Barça i amb vocació d'esportista) i Sílvia Comas i Lídia Pujol (vocació de músics).
—Entrevista al plató amb tres persones amb vocació religiosa.
Altres temes:
—Especial cinema. Quines pel·lícules nominades als Oscar són les que tenen més contingut? Quines no cal anar a veure?, a càrrec del nostre col·laborador Jordi Cabanes.
—Reportatge Fòrum Vida i Evangeli.
—Mn. Ballarín (reflexió sobre l'evangeli).
(Presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge, a les 12.00 h del migdia, pel Canal TVC SAT; i el diumenge, a la 1.30 h de la nit, pel Canal 33.

Cada divendres

20.30 *Creure avui*
(Dirigit per Ramon Safont-Tria.)
Creure avui repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada dijous

21.40 *Paraula i vida*
Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.
Paraula i vida repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

Cada divendres

22.30 *Camí de vida*
Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació.
Presentat per Carles Sánchez.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge, a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida* (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexió matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santoral*. Diumenges, a les 7.20h *Guia dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Cada dia a les 5.55 del matí: *Buenos días nos de Dios*. Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista a fra Agustí Boadas i Llevat, membre de Franciscans Internacional Catalunya que lluiten pel desmantellament de les mines antipersona; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO CERDANYOLA (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

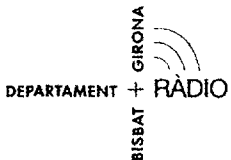

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dijous a les 19.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Joan-Pere Pulido). (El programa es repeteix el diumenge al matí).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de música melòdica i lleugera. Es combina amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.30h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimecres 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimecres 19.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dijous 14.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 17.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) dijous 23.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix el programa dimarts a les 2.30 del matí. Les emissores **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) emetran properament aquest programa.

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *El significat de l'Evangeli*. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 15.05h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) dissabte 13.00h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (94.6 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.00h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h.

* L'emissió que es realitza a les 15.05 a **Onda Rambla Girona** és un resum d'*Església Viva* dins el magazine *Tarda de Tots* d'aquesta emissora.

LA COVA DEL COUNTRY programa setmanal de 30 minuts de durada amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs al country cristià, gospel blanc i country en general. Presenta: Rafel Corbí.

L'emeten **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 16.45h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) dissabte 19.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) dissabte 18.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 13.00h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) dimarts 19.00h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) dimarts 19.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) dilluns 14.30h. **Ràdio Sant Gregori** (97.4 FM) dijous 21.00h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) dissabte 15.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. * **Ràdio Palafrugell** repeteix *La Cova del Country* els dijous a les 2.30 del matí. **Ràdio la Vall de les Preses** (107.6 FM), **Ràdio Tordera** (107.1 FM) i **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) inclouran properament

aquest programa en la seva programació.

Al bisbat de Vic es pot escoltar per **La Veu de Sant Joan** (Sant Joan de les Abadesses) (107.4 FM) dilluns 19.30h.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprdon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h.

També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84-Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA programa mensual de 30 minuts que analitza i aprofundeix temes d'interès. Presenten: Anna Estartús i Josep Casellas.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) últim divendres 15.05h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) últim divendres 15.05h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) últim divendres 15.05h. **Ràdio Cap de Creus-Cadaqués** (90.0 FM) sense concretar. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) primer dijous 19.30h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) últim dissabte 15.00h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) últim dimecres 14.30h.

* **Ràdio Palafrugell** repeteix aquest espai el primer dissabte de mes a les 3.00 del matí.

PUNT DE TROBADA magazine setmanal d'una hora de durada que analitza els temes d'actualitat de l'Església de Girona amb entrevistes i tertúlies. Té les seccions *Dels joves per als joves*, *Costumari Cristià*, i l'últim divendres de mes *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta: Carles Sánchez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM), **Cope Figueres FM** (88.0 FM), **Cope Costa Brava** (90.3 FM) els divendres a les 15.05.

ALTRES PROGRAMES DE RÀDIO

Retransmissió en directe de la *Missa dominical*. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Figueres FM** (88.0 FM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) diumenge 11.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.10h. **Ràdio Sant Joan de Mollet** (91.9 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 12.30h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

* **Ona Jove de Riudellots** retransmet també la missa els dissabtes a les 20.30 i de dilluns a divendres a les 8.00.

Llagostera Ràdio (105.7 FM) *La veu de la parròquia*, diumenge 10.00 matí.

Ràdio Dos.84-Hostalric (105.8 FM) *Antena familiar*, dissabte 14.00h.

Ràdio Salt (97.7 FM) *Parròquies de Salt*, dissabte 9.05 matí.

Ràdio Tordera (107.1 FM) *La veu de la parròquia*, dissabte 9.05 matí.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte i diumenge a les 14.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte i diumenge a les 09.55h *La paraula del bisbe*. Cada primer divendres de mes (o segon, si el primer és festiu) de 20.30 a 21.30 *Càritas a la ràdio*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. (Connexió de **Ràdio Móra d'Ebre-SER**) (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **La Cala Ràdio** (Ametlla de Mar), **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Ulldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Misa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.
Adreceu-vos a Rosa Peraire - Tel. 934 905 988 - Fax 934 902 035

**MARÇ ÉS EL MES
CONSAGRAT AL
PATRIARCA SANT JOSEP**

Barcelona

• **SANTA MARIA DE MATARÓ.**— El 18 de març, a les 17.30, cloenda del procés diocesà de canonització del Dr. Josep Samsó i Elias, gran catequista i rector-arxiprest de la basílica de Santa Maria de Mataró, assassinat el 1936. Lloc: Sant Francesc d'Assís, 25 - Mataró, tel. 937 901 528

• **AMICS DELS CLÀSSICS.**— El 20 de març, a les 19.00, concert amb la coral Scias-Llevant, dirigida per Alfred Cañamero, i amb el cor de noies Exaudio 8, dirigit per Núria Mas. Lloc: Reial Cercle Artístic, Arcs, 5 - Barcelona.

• **MISSA POPULAR CÀNTABRA.**— El 20 de març, a les 21.00, tindrà lloc a la parròquia Sants Gervasi i Protasi de Barcelona la missa popular càntabra de Nobel Sámano. Aquest acte l'organiza la Casa de Cantàbria de Barcelona.

• **ASSEMBLEA PARROQUIAL.**— El dissabte 20 de març, a partir de les 17.00, hi haurà les ponències *Evangelització*, a càrrec de Mons. Jaume Traserria; *Cate-*

quització, a càrrec de la germana Teresa Llach; *Celebració*, a càrrec de la germana Gertrudis Argenter, i *Viure la fe*, a càrrec del Sr. Carles Armengol. Seguidament se celebrarà l'eucaristia presidida per Mons. Traserria amb motiu del 17è aniversari de la consagració del nou temple. El 21 de març, a partir de les 11.00, hi haurà una reflexió sobre la presència cristiana al barri; els grups de treball i la sessió plenària. Més informació: parròquia de Sant Ferran, tel. 934 239 746.

• **RECÉS.**— El 21 de març, de 10.00 a 18.00, recés dirigit pel p. Pere Suñer, s.j., a la casa de Betània, Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat. Més informació: tel. 933 751 102.

• **GOA.**— El 21 de març, a les 17.00, recés dirigit pel Dr. Ignasi Segarra. Lloc: c/ Gran de Gràcia, 237, pral. 2a - Barcelona.

• **XERRADES QUARESMALES.**— El 22, 23 i 24 de març, a les 20.00, el cardenal Ricard M. Carles parlarà sobre *Déu Pare Misericordiós*, a la catedral de Barcelona.

• **ENCONTRE DE FORMACIÓ.**— El 23 de març, a les 19.00, el p. Josep M. Blanquet, s.f., com a preparació per al Tercer Mil·lenni, impartirà la xerrada *Com podem conèixer el Pare?* a l'església Sagrada Família, c/ Entença, 301, - Barcelona, tel. 934 394 305.

• **AMICS DELS GOIGS.**— El 23 de març, a les 19.30, concert de la Schola Cantorum de Barcelona, sota la direcció de Joan Maria Aragonès i Rebollar. Lloc: Sala de les Maredeus de la Pia Almoina - Barcelona.

• **JOCS FLORALS.**— L'Ajuntament de Barcelona ha convocat els Jocs Florals, on s'atorgaran tres premis als millors poemes o reculls de poemes en llengua catalana de tema lliure. Fins al 23 de març es poden lliurar els treballs a l'Oficina d'Informació de l'Institut de Cultura de Barcelona, la Rambla, 99 - Barcelona.

• **PREGÀRIA JOVE.**— El 24 de març, a les 19.30, trobada de pregària per a joves sobre com viure la Quaresma a la ciutat. Hi haurà un videomuntatge i es llegirà la profecia d'Elies. No hi mancarà la música ni tampoc el silenci. Lloc: Església del Sagrat Cor, c/ Casp, 27 - Barcelona.

• **PARRÒQUIA DE SANT ESTEVE DE LA GARRIGA.**— El 24 de març, a les 22.00, catequesi d'adults sobre *Educar en la vida de cada dia* per Mn. José A. Sáiz. La sessió es farà a la sala Sant Esteve de la parròquia.

• **FUNDACIÓ CLARET.**— El 25 de març, de 20.30 a 22.00, conferència sobre *Una economia solidària i sostenible: resposta del quart món a l'economia*

productiva, a càrrec de Romà Fortuny. Més informació: Fundació Claret, c/ Nàpols, 346, 1r 2a - Barcelona, tel. 934 766 830, fax 934 766 831, e-mail: fundacio@claret.es

• **CCU.**— Del 26 al 30 de març exercicis espirituals per a universitaris/àries a la Vil·la Lestonnac de Sant Cugat del Vallès. Els dirigirà el teòleg i monjo de Montserrat Cebrà Pifarré. Més informació: c/ Villar-roel, 81, baixos - Barcelona, tel. 933 233 368.

• **RECÉS PER A JOVES A MONT-SERRAT.**— Del 27 al 29 de març sobre *La pregària*, amb Mn. Xavier Morlans, i sobre *Construïm l'Església*, amb Mn. Jesús Sanz. Més informació: parròquia de Sant Josep, c/ Enric Borràs, 69-75 - Badalona, tel. i fax: 933 893 715, Internet: www.esglesia.com/santjosep

• **CENTRE CULTURAL DE MARATA.**— El 28 de març, a les 10.00, actuació del trio de corda The Beethoven String Trio. Interpretaran obres de Bach, Mozart, Boccherini, Schubert, Reger i Strauss. Lloc: Parròquia de Santa Coloma de Marata - Les Franqueses del Vallès. Entrada lliure.

• **TIBIDABO.**— El 28 de març, a les 12.00, benedicció de Rams al terrat de la basílica. A les 13.00, benedicció de Rams a la cripta.

EXERCICIS ESPIRITUALS

Homes i joves, des de 17 anys del dilluns 29 de març al dissabte 3 d'abril

SETMANA SANTA

Juliol: del dilluns 12 al dissabte 17
Agost: del dilluns 23 al dissabte 28
Novembre: del dilluns 8 al dissabte 13
Desembre: del diumenge 26 al divendres 31

Totes les tandes comencen a les 20 h i s'acaben a les 18 h.

Diada familiar diumenge 13 de juny

Per a noies:

Setembre: del dilluns 6 a les 20 h al dissabte 11 a les 18 h.

Casa de Nostra Senyora de Montserrat
Plaça de la Font del Lleó, 21
Caldes de Montbui. Tel. 938 654 496

«Introducción al pensamiento de Sto. Tomás de Aquino»

pel professor
ENRIQUE MARTÍNEZ
secretari de la SITA

- vida i obra de sant Tomàs
- l'ésser, acte i perfecció
- la creació
- coneixement i llibertat
- l'home, ésser personal
- existència i naturalesa de Déu
- cristocentrisme
- el tomisme

els dimarts de 19.00 a 20.30 h del 6 d'abril al 25 de maig
matrícula: 5.000 ptes.
(2.500 ptes. estudiants)

En col·laboració amb la Societat Internacional Tomàs d'Aquino (SITA)

c/ Duran i Bas 9 - 08002 Barcelona - tel. 933 026 840 - fax 933 170 498
e-mail: emartin4@pie.xtec.es
Balmesiana és una fundació sense ànim de lucre; cada matrícula té com a finalitat ajudar a sufragar les despeses.

«La desgràcia més gran és ser insaciable.»

TERTÚLIA AMB PETER YANG:

«MISMIDAD, EL CAMINO Y LA PALABRA»

Entrada gratuïta el dissabte 20 de març a les 18.30 hores.

Informació: Tel. 934 562 331, de dilluns a dijous de 22 a 23 h.

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangelí.

NECESSITEN UN PADRÍ! ¿VOLS SER-HO TU?

100 ptes. cada dia poden fer-ho possible

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN
CFCA/España C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpna@ctasa.es

Des del carrer

Sor Inocencia Castaño, infermera i germana de les Filles de la Caritat ha rebut la Medalla d'Honor de Barcelona. Aquest any en fa trenta que treballa al barri de Can Tunis de Barcelona on l'anomenen «la tata del barri», com si fos un membre més de les famílies gitanes que hi viuen. Explica que «m'agrada que m'ho diguin, ja que és un sobrenom familiar». Sor Inocencia afirma sobre la medalla que «el meu millor guardó ha estat treballar amb els pobres» i agraeix el reconeixement des de la base del districte de la tasca que ha portat a terme a Can Tunis «perquè ells em van proposar per rebre aquest premi».

Foto: Marta Puyol

«Proclama la paraula de Déu, insisteix quan és oportú i quan no ho és»

—Quina era la situació del barri fa trenta anys?

—Quan vam arribar hi havia quatre-centes barraques, la majoria de gitanos, però també d'algunes famílies païes. Érem tres religioses que vam aterrar en un barri on no hi havia presència d'Església. La nostra comunitat de les germanes de la Caritat a Barcelona va decidir, enviant-nos allà, fer el mateix que el nostre fundador, sant Vicenç, un seguidor de Jesucrist que com ell va viure entre els pobres.

—Com es van adonar que a Can Tunis podien ser útils?

—A través de sor Genoveva, directora en aquell moment del seminari de les germanes de la Caritat, que coneixia molt la zona perquè és una persona que sempre ha estat molt propera als més desfavorits. Ella visitava amb les novícies les famílies de Can Tunis i aquestes li donaven receptes perquè els portés els medicaments que els feien falta i no podien comprar. Una nit en què hi havia una tempesta terrible em va enviar a Can Tunis a posar una injecció a un

senyor que tenia un atac d'asma. Em vaig quedar impressionada ja que tot eren barraques, hi havia un fangar terrible i molt poca llum perquè gairebé no hi havia fanals i les rates corrien per tot arreu. Sor Genoveva va empènyer una mica perquè tres religioses ens instal·léssim allà.

—Què feien al barri?

—Una germana portava una escola pont, perquè els nens que no havien estat mai escolaritzats aprenguessin el més bàsic i es poguessin integrar en una escola que hi havia a Can Tunis. Com que era assistenta social també registrava els nens, demanava els llibres de família i arreglava papers perquè els vells que estaven sols tinguessin algun tipus d'ajuda. L'altra germana i jo portàvem una escola bressol que encara existeix i que es diu *Chavorrillos*, que significa nens petits en caló. A part, com que sóc infermera també atenia els malalts en un petit dispensari, curava ferides petites, posava injeccions, tenia cura d'alguns part a casa, etc.

—Què és el més bonic que li han dit mai?

—«Ha vingut Déu a veure'ns.» M'ho

va dir una família que tenia un malalt de leucèmia a casa en procés terminal i a qui anava a visitar i a posar-li calmants cada poques hores. Una altra cosa que em diuen és «No te *jabiles* [jubilis]», perquè volen que em quedi amb ells.

—Com viuen la seva fe els gitanos?

—Tenen molta fe i he compartit amb ells moments durs com la mort de familiars, he assistit a molts funerals i misses per difunts i a molts batejos. La majoria estan vinculats a l'Església catòlica, encara que algunes famílies ho estan a l'Església evangèlica de Filadèlfia, però això no és cap problema i tenim bones relacions i un respecte mutu. A tots els gitanos els parlo de l'amor de Déu i provo de fer el que deia sant Pau a la segona carta a Timoteu 4:2: «Proclama la paraula de Déu, insisteix quan és oportú i quan no ho és, reprèn, interpel·la, exhorta, com un que té molta paciència i sap ensenyar.»

Marta Puyol

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Tres petits textos

A llarg dels dies travessem paisatges humans diversos... Darrerament em trobo, ací i allà, amb catòlics que es mostren poc o molt desanimats o, per dir-ho amb el mot més habitual, *desencisats* de l'Església. Hi ha un desànim espontani —tots en podem ser víctimes en algun moment— fruit d'experiències percebudes com a negatives o d'altres factors personals o de l'entorn de cada u. Hi ha, també, un desànim induït, que s'encomana. Algunes anàlisis de l'exterior eclesial acumulen dades decebedores: envelliment de les comunitats, grisor dels pastors, manca de vocacions, inadaptació a la gent d'avui, llenguatge obsolet, incapacitat d'evolucionar... L'acumulació és perillosa perquè pot acabar inhibint-nos —no hi ha res a fer!— i, de vegades, fent-nos creure que, perquè som dels qui critiquen tot això, estem exempts de responsabilitats.

De tot, també d'aquestes fosques anàlisis, en podem treure algun profit. Si sabem substituir el derrotisme per una autocrítica concreta i esperançada, en línia de conversió, haurem trobat el bon camí. Ara bé, el més important és que sapiguem

assumir les dificultats des d'una actitud de maduresa catòlica. Pensant en tot això, he recordat tres textos que trobo especialment indicats en hores de maltempada.

El primer és de Bernanos i ajuda a situar el misteri de l'Església. «Hi ha un misteri a l'Església. Ningú no podria, sense contradir-se ridículament, exigir d'un incrèdul que cregui en el misteri de l'Església. Però si el veiem voltar al seu entorn, ¿no tenim el dret de dir-li que perd absolutament el temps si s'atura en bagatel·les, si hi cerca alguna cosa més que el Crist? Sí, que hi cerqui el Crist, o que abandoni la partida. Perquè si no hi cerca el Crist, només el Crist, esdevindrà, a desgrat seu, víctima i còmplice de la mediocritat que l'ha escandalitzat des del primer moment; formarà part, fins i tot, d'aquesta mateixa mediocritat; es condemnarà amb ella...» «A l'interior de l'Església, la mediocritat només destrueix, potser, el mediocre, el qual es digereix ell mateix». «He citat moltes vegades la frase, per a mi inoblidable, d'un jove dominic mort a Verdun, el pare Clérisac: *Sofrir per l'Església no és res, cal haver sofert a causa d'ella.*»

El segon és del pare Larrañaga i adverteix del perill de la buidor interior: «Quan els militants van perdent l'entusiasme pel seu treball, entren en la zona de la rutina i se'ls veu cada cop més desgats, és senyal que no pregunten... Jesucrist ja no és, en aquests cors, aquella presència grata i apassionant, sinó, més aviat, una presència congelada. Aquests militants, aleshores, semblen persones desencisades perquè, en realitat, han perdut l'encís de Déu.»

El tercer pertany al *Testament* de Pau VI i prevé d'alguns perills: «...En sortir de l'escena d'aquest món i encaminar-me cap al judici i cap a la misericòrdia de Déu, hauria de dir tantes coses, tantes. Sobre l'estat de l'Església: que faci atenció a alguna paraula nostra que, sobre ella, hem pronunciat amb gravetat i amor. Sobre el món: no es cregui que ajudar-lo és assumir els seus pensaments, els seus hàbits, els seus gustos, sinó estudiar-lo, estimar-lo, servir-lo.»

El tercer pertany al *Testament* de Pau VI i prevé d'alguns perills: «...En sortir de l'escena d'aquest món i encaminar-me cap al judici i cap a la misericòrdia de Déu, hauria de dir tantes coses, tantes. Sobre l'estat de l'Església: que faci atenció a alguna paraula nostra que, sobre ella, hem pronunciat amb gravetat i amor. Sobre el món: no es cregui que ajudar-lo és assumir els seus pensaments, els seus hàbits, els seus gustos, sinó estudiar-lo, estimar-lo, servir-lo.»

Oriol Camps

Impromptu

Preelectoral

Falten uns mesos per als comicis municipals i més encara per a les eleccions al Parlament de Catalunya, i tot respira ja campanya electoral. Començant per això que en diuen primàries (unes primàries amb candidat únic que no sé pas quin sentit poden tenir) i per la degradació verbal del contrincant que es vol vèncer, i continuant amb les inefables promeses i propòsits, com aquelles de fer un pont on no hi ha riu, o de fer un riu per poder-hi fer el pont...

Els llenguatges electorals sonen moltes vegades, gairebé sempre, a buits. Però el que és pitjor és quan sonen a odi, o al menysteniment de l'altre, a un únic desig de conquerir el poder, d'enderrocar un present sense un projecte propi prou clar de futur. I que aquest projecte estigui d'acord amb les possibilitats del país.

Després arriba l'hora de la veritat, la de la justa quiratació dels problemes i les possibilitats de solució, el compliment de les promeses que, possiblement, mai no seran realitat.